

Eksioğlu Vakfı

Yıl : 12 Sayı : 26 Ocak 2006

AİLE DERGİSİ

Yeni Yılınız Kutlu Olsun

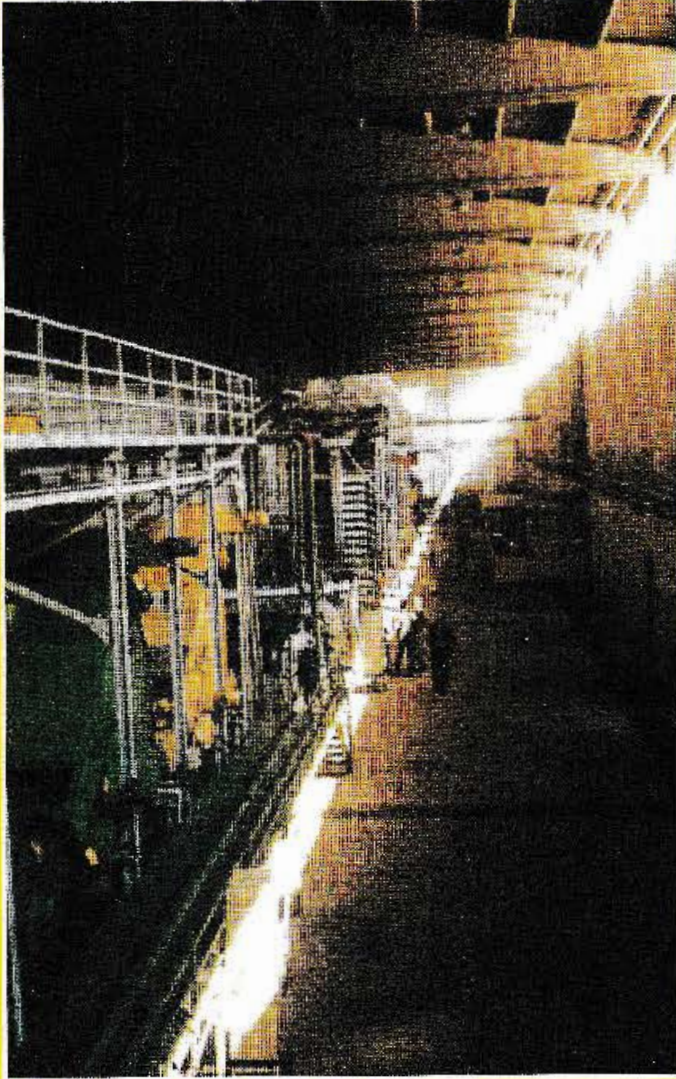
Temiz bir nefes için, hayde İKİZDERE'ye

Yontas

YONGA LEVHA

SAN. ve TİC. A.Ş.

Merkez : Acıbadem Cad. No: 78/A
Acıbadem / İSTANBUL
Tel : (0216) 327 95 44 - 45
Fax : (0216) 327 95 - 61

Şube : Köyceğiz Sok. No: 26 : 3
Siteler / ANKARA
Tel : (0312) 351 44 11
Fax : (0312) 351 78 94

Fabrika : Akçay Mevkii TERME / SAMSUN
Tel : (0362) 889 12 10 - 11
Fax : (0362) 877 77 63

İçindekiler

Eksioglu
Vakfı

AİLE DERGİSİ

İmtiyaz Sahibi :
Eksioglu Vakfı Adına
Vakıf Başkanı
Ali Ekşi

Genel Yayın Yönetmeni:
Sarpay Eksioglu
Yönetim Kurulu Üyesi
Başkan Vekili

Yazı İşleri Müdürü :
Resul Ekşi
Genel Sekreter

Yapımcı :
Yakup Ekşi
Vakıf Koordinatörü

Seçici Kurul :
Resul Ekşi
Mehmet Ekşi
Yasin Ekşi
Yunus Ekşi
Hızır Eksioglu
Yaşar Eksioglu

Yazışma adresi:
Kozyatağı Bayar Caddesi
Gülbahar Sokak
Ege Yıldız Blokları
No: 13 A-Blok Kat:2 D:8
Kadıköy - İSTANBUL
Tel: (0216) 410 78 00
(0216) 410 78 09
Fax: (0216) 410 78 07
www.eksiogluvakfi.org.
vakif@eksiogluvakfi.org

Grafik - Dizgi
DereM reklam

Necia Topuzoğlu
Mustafa Topuzoğlu

(0216) 414 7 333

Page Bütün İZİ 6 472 24 01

Dergimizde yayınlanan yazı,
resim, illüstrasyon ve konular
kaynak gösterilerek kullanılabilir

2 - Atatürk Yöneticilere Diyor ki.

3 - Merhaba Ali EKŞİ

5 - Nöbet Değişimi İsmail Hakkı EKŞİ

6 - "19 Mayıs'a Şurda Kaç Gün Kaldı" Davut EKŞİ

8 - Yardım ve Dayanışma Mustafa Naci EKŞİOĞLU

9 - Kurt Kaparsa Koyunu Ali EKŞİ

10 - Kızlar Nereye Gönül EKŞİ

11 - Dam Palas Yakup EKŞİ

13 - Aile Gençlerinden Biri olmak Umut EKŞİ

14 - Etkinliklerimiz

32 - Etkinliklerimiz

38 - Mobil Telefonların Sağlığımız Üzerine Olan Etkileri Dr. Mete EKŞİOĞLU

40 - Etkinliklerimiz

42 - İkizdere'nin Tarihi

48 - Yörelerimiz

66 - Dergimizin Konuğu

Dr. Kamil Murat EKŞİOĞLU

68 - Hayatın İçinden

76 - Hukuk Köşesi

Yrd. Doç. Dr. Faruk ACAR

78 - Aramızdan Ayrılanlar

79 - Sizlerden Gelenler

80 - Okuyucu Mektupları

Atatürk Yöneticilere Diyor ki:

- * Başarınızı büyütmeyin, başarısızlığınızdan ders alın...
- * Çalışanları geliştirin ve destekleyin, zekice risk almalarını teşvik edin...
- * Çalışanların düşüncelerini ve tavsiyelerini sorun...
- * Her şeyi kendinize mal etmeyin, çalışanların katkılarını unutmayın...
- * Çalıştığınız alandaki kişilerin bilgilerinden faydalanın...
- * Hatanızda ısrar etmeyiniz. Çünkü iş yapan hatasız bir yönetici olmaz...
- * Bilgi toplamak için teknolojiden yararlanın, masraftan kaçınmayın...
- * Espiri yeteneğinizle karşınızdakilere mesajlarınızı kırıcı olmadan verin...
- * Hedefinize adım adım yaklaşın. Hedefi gözden kaçırdığınız anda, engelleri görmeye başlarsınız...
- * İnsan sevgisi olmayan bir yönetici, asla başarılı olamaz...
- * Şeffaf olun, insanlar ancak o zaman size güvenebilirler...
- * Çalışanların size davranışlarına göre değil, yaptıkları işlerdeki başarılarına göre değerlendirin...
- * Kendinizi de eleştirecek kadar olgun olun...
- * Yanlış adım attığınızı fark ettiğinizde, geri çekilmekten kaçınmayınız...

“MERHABA”

Ali EKŞİ

Yönetim Kurulu Başkanı

Sevgili dostlarım ve akrabalarım,

Malûmlarınız olduğu üzere Vakfımız 1991 senesinde kuruldu. 15 Ekim 2005 tarihinde 14 yaşını doldurdu. Bu süreç içerisinde Vakıf Yönetiminin ya içerisinde yada çok yakınında bulundum. Bulduğum yeri hiç önemsemeden olanaklarım ölçüsünde elim hep taşın altında oldu...

Vakıfta görev yapan Başkanlarımız ve Yönetim Kurulu üyelerimizin yürekten, karşılıksız ve özverili çalışmalarıyla çok güzel hizmetlere imzalar atıldı. Vakıf senedimizin 3. maddesinin (m) bendinde ifadesini bulan, **“aile içerisinde tanışmalara dostluk ve dayanışmalara yönelik”** çok önemli adımlar atıldı. Birlik ve beraberliğimizin pekişmesi adına önemli mesafeler alındı. Vakıf adına değil ama, onun sağladığı beraberlik ve hoşgörü ortamında yörelerimize, özellikle İkizdere'ye iş adamlarımızca önemli yatırımlar gerçekleştirildi. İstanbul'da ve İkizder'de vakfımız adına gayri menkuller satın alındı. Yoksullarımıza erzak ve nakit, muhtaç hastalarımıza da tedavi gideri olarak önemli ölçüde yardımlar yapıldı. Aile içi haberleşmeye, Vakıf etkinliklerimizi duyurmaya, en önemlisi yörelerimizi tanıtmaya yönelik Vakıf dergimiz amatörce, tarafsız çizgisinden taviz vermeden yayın hayatına devam etti.

Bu ve benzeri hizmetlerin maddi ve manevi anlamda hep yanında ve desteğinde bulundum. Bu nedenle de fevkaalede mutluyum. Sırası gelmişken hemen ifade edebilirim, **“bu süreç içerisinde Ekşioğlu Vakfı'na başkan olabileceğimi düşünmek bir yana, asla aklımın ucundan bile geçirmedi”** ... Hatta beni her defasında Yönetim Kurulu üyeliğine laik görüp seçen değerli arkadaşarımdan, oturumlara zaman zaman katılamadığım için defalarca affımı talep ettim. Çünkü çok yoğun bir iş trafiği içerisinde bulunmaktayım.

Benden önceki Başkan, değerli akrabam, kardeşim, arkadaşım kadim dostum selefim sayın İsmail Hakkı Ekşi ile de kesintisiz üç yıl Yönetimde bulundum. Hatta bu süre içerisinde Başkan vekilliği görevini sürdürdüm. Çok verimli, çok huzurlu ve çok uyumlu bir hizmet

süreci yaşadık. Başta selefim sayın İsmail Hakkı Ekşi olmak üzere, Yönetim Kurulundaki tüm arkadaşlarıma teşekkürü bir borç biliyorum.

Geçen zaman içerisinde koşullarda değişimler yaşandı. Selefim ve sevgili kardeşim sayın İsmail Hakkı Ekşi, haklı olarak biraz ihmal ettiği özel işlerine daha çok zaman ayırabilmek, Vakfımıza yeni bir kan, yeni bir heyecan kazandırmak adına görevden affını rica etmekle kalmadı, başkanlık adresi olarak da bendenizi işaret etti. Vakıf Meclisimizin ve mevcut Yönetim Kurulunun gene eğilimlerinde bu doğrultuda olduğumu fark ettim.

Aile'nin bir bireyi, Ekşioğlu Vakfı'nın da bir üyesi olmaktan hep guru duymuşumdur. Bu büyük ailenin Vakfına başkan olmanın yüceliği kadar sorumluluğunun da büyük olduğunu bilmekteyim. Bu kutsal göreve beni laik görenlere teşekkürlerimi yineliyorum.

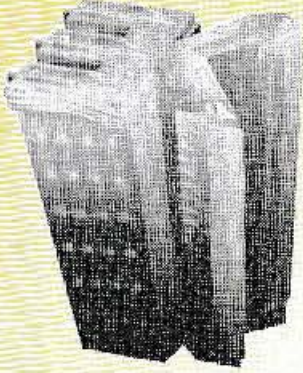
Görebildiğim kadarıyla, ailemizin ve Vakfımızın bünyesinde kayda değer hiçbir kırgınlık ve dargınlık yaşanmamıştır. Olsa bile **“kırgınlıklar ve dargınlıklar kardeşler içindir”**... Bizim Vakfımız bu tür kırgınlıklara meydan vermemek için vardır. Vakfımızı daha ileriye taşıyabilmek için demokratik bir ortam da fikir beyan etmek her üyemizin asli görevidir.

Büyük Önder Atatürk'ümüzün bir sözünü Vakıf olarak kendimize rehber edindik. **“Bir ulus, bir toplum, yalnız bir ferdin özverisi ve çalışmaları ile bir adım bile atamaz”**

Vakfımızı, Bu büyük aileye yakışır bir konuma getirmek için yüreğimizde yanan ateşe ailemizin her bireyi bir odun atmalıdır. Kimi bir tomruk atar, kimisi bir çöp... Bir çöpü bile olmayanlar bu ateşe sadece üflemedir... Hizmetlere böylesine gönül verilirse, bu Vakıf hiç kimseyi çöpsüz bırakmaz...

Hepinizin desteğini bekliyor, başarılar diliyor, saygılar ve sevgiler sunuyorum...

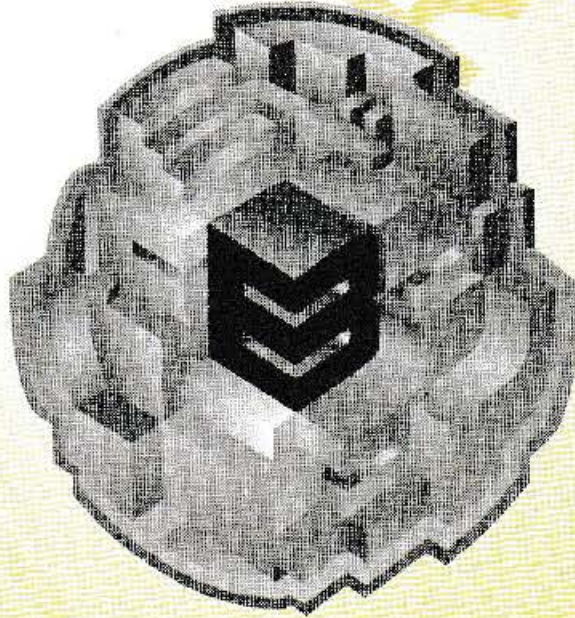
EKŞİOĞLU BİRLİĞİ

**EKŞİOĞLU
İNŞAAT**

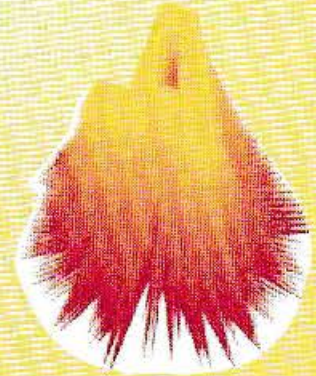
**KOYLAV
MADEN**

**VELİKO
TURİZM**

**LASKAR
ENERJİ**

Merkez : Ehlıbeyt Mahallesi 6. Sok. No: 16 / 12 - 13
EKŞİOĞLU İŞ MERKEZİ BALGAT / ANKARA 06520

Tel : 0 312 287 02 02

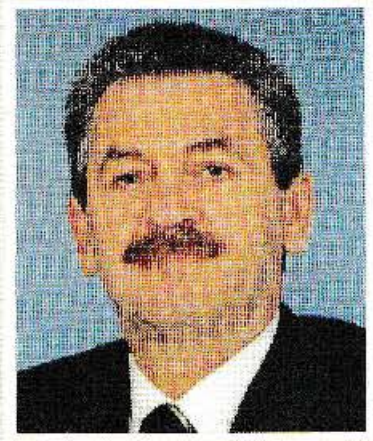
Fax : 0 312 285 54 06

Web : www.eksioglubirligi.com

NÖBET DEĞİŞİMİ

İsmail Hakkı EKŞİ

Vakıf Yönetim Kurulu Eski Başkanı

2002 tarihinden itibaren üç yıl süreyle mensubu bulunduğum Ekşioğlu Aile Vakfının Yönetim Kurulu Başkanlığını yaptım. Görevimin ağır sorumluluğunu onurla taşıdım. Bu onurlu görevi beni getiren, kendisini temsil etmeme onay veren büyük ailemi yürekten kucaklıyor, şükranlarımı sunuyorum.

Hiç kuşkusuz çok kalabalık, yeniliklere açık modern ve çağdaş olan aile bireylerimin farklı beklentilerini yeterince karşılayabilmemiz mümkün olmazdı. Çünkü **"hizmetlerin güzelliği ve takdire şayanlığı görecelidir..."** Sizler için çok uygun bir hizmet,bizler için takdir görmeyebilir. Çünkü hizmetleri kişisel çıkarlarla örtüştürme arzusu sosyolojik bir olaydır. Sonuç olarak bireysel beklentilerin ortak paydasını yakalayabilmenin güçlükleri vardır...

Hizmet esnasında yaşadığımız tüm sıkıntılar ve sorunlar, aile bayrağını omuzlanmanın verdiği onur ve mutluluk ortamında yok olup gitti... Hizmetlerimizin ve aktivitelerimizin bilançosunu bu satırlar arasında sergilememi elbette ki benden beklemezsiniz. Takdir ve değerlendirme sadece aile bireylerimin olmalıdır.

Ancak şunu ifade edebilirim, iş hayatımın büyük bir bölümü Ankara'da geçti. Oysa, ailemin çoğunluğu ve dolayısıyla Vakıf Merkezimiz İstanbul'da bulunmaktadır. Ailemden bir süre uzak kalmak, hiç kuşkusuz, ilişkilerin donmasına, alt ve üst kuşaklar arası mesafenin açılmasına neden olabilmektedir. Bu mesafeyi kapatmak, ailemi daha iyi tanımak ve kaynaşmak en önemli kazanım larımdan biri olmuştur. Bu nedenle de, son derece mutluyum...

Üç yıllık Başkanlığım süresince, maddi ve manevi desteklerini benden esirgemeyen başta Meclis Başkanımız sayın Hızır Ekşi olmak üzere, tüm Meclis Üyelerimize, Yönetim Kurullarında görev alan çok değerli akrabalarımıza, Vakıf hizmetlerinde hep benim yanımda olan değerli dostum, halcım sayın Ali Ekşi'ye, başarıyla ailemizi temsil eden Yönetim Kurulu eski başkanlarına, özellikle duayenimiz sayın Aslan Ekşioğlu'na, tüm temsilciliklerimize, Kadınlar

Kolumuzun saygın bireylerine,Gençlerimize, görev süresince bana destek olan tüm değerli akrabalarımıza,ağabeylerime ,kardeşlerime yürekten teşekkür ediyorum...

Yöneticilikte bir ilke benimsenir: **"İcra eden, emir verenden daha güçlüdür"** Hizmetleri icra eden kadronun gücü, emir veren amiri başarıya taşıyacağına ilişkin sağlam bir inancım vardır. Bu prensibi vakıf çalışmalarında da uygulama fırsatı buldum. Bu nedenle bilinmelidir ki, Başkanlık dönemim deki başarımlar yada başarısızlığım, teknik kadromun gücüyle doğru orantılıdır. Tüm bilgi ve birikimini Vakfımızın yararına kullanan idari ve teknik kadrodaki dostlarıma da ayrıca teşekkür ediyorum.

Görevden affımı talep etmemin öyküsüne gelince :

Takdir edersiniz ki, Sivil Toplum Kuruluşlarında, özellikle aile vakıflarında yöneticilik zamanla yarışmak demektir.

Vakıf çalışmalarından özel işlerime zaman ayıramaz hale geldiğimi fark ettim. İş yerim Ankara'da, Vakıf Merkezi İstanbul'da... İstanbul-Ankara arasında mekik dokumaktan da yorulduğumu hissettim.

Başka bir neden olarak : Yine takdir edersiniz ki, sivil toplum kuruluşlarının zaman zaman kısa aralıklarla yeni heyecanlara, yeni projelere ve yeni çalışma programlarına ihtiyacı vardır.Aile bireylerimizden vakfımız yararına yeni projeler üretecek kardeşlerimizin önünü açmak önemli bir görev olduğunu düşünmek teyim.

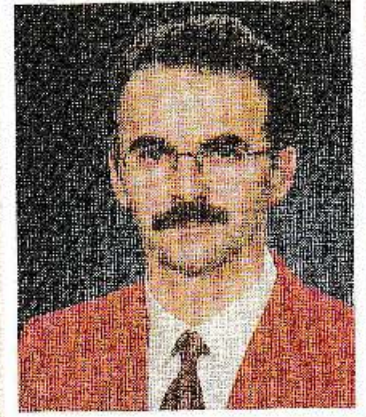
Bu nedenlerle, yüce Meclisimizin 14 Ekim 2005 tarihli oturumunda başkanlık görevimden affımı istedim. Beni anlayışla karşılayan Meclisimizin başkan ve üyelerine şükranlarımı sunuyorum.

Başkanlığım süresince tüm Vakıf etkinliklerinde yanımda yer alan, tüm gücüyle bana destek veren Halefim,sevgili dostum, sayın Ali Ekşi'nin yanında ve desteğinde olacağımı ifade eder, Vakfını temsil etmeye beni laik gören yüce aileme saygılar sunarım.

"19 MAYIS'A" ŞURDA KAÇ GÜN KALDI?

Davut EKŞİ

Özel Fenerbahçe Spor Kulübü
Lisesi Tarih Öğretmeni

I. Dünya Savaşı, Türkler için sadece bir imparatorluğun sonu değil, üzerinde yaşadıkları topraklarında kaybı demektir. Vatanlarında vatansız kalma dramının başlamasıydı aynı zamanda.

30 Ekim 1918 tarihi, Asya'nın Avrupa karşısında yenilişi ve Avrupa'nın emperyalist saldırılarına karşı asırlardır Asya'yı koruyan, Türk ve İslam dünyasının bahadır evladı Osmanlı Türkü'nün, yere düşmesini de ifade eder.

I. Dünya Paylaşım Savaşı sonucunda, Osmanlı Devleti'nin savaşın galipleriyle imzaladığı Mondros Ateşkes Antlaşması sonrası durumu, Yahya Kemal Beyatlı 1918 isimli şiirinde şöyle ifade etmektedir. Bu şiirde o günlerin duygu, korku, umut ve heklentileri dile getirilmektedir:

Ölenler öldü, kalanlarla muzdarip kaldık.
Vatanda hor görülen bir cemaatiz artık.
Ölenler en sonu kurtuldular bu dağdağadan
Ve göz kapaklarının arkasında eski vatan
Bizim diyar olarak kaldı tâ kıyamete dek

Kalanlar ortada, genç ihtiyar, kadın erkek
Harâb olup yaşıyor tâlinin azabıyla
Varanda düşmanı seyretmek ızdırabıyla

Vatanda korkulu rüya içindeyiz gerçek
Fakat bu çok süremez, mutlaka şafak sökecek
Ateş ve kanla boğar, bir gün ordumuz lekeyi
Bu, insanoğluna şeyn olan mütarekeyi

Bugün İstanbul Üniversitesi merkez binası olan yer, o dönem Harbiye Nezaretiydi. Başta o bina olmak üzere devletin başkentinde önemli yerler işgal ediliyor, acı ve düşündürücü sahneler yaşanıyor. İstanbul, 13 Kasım 1918'de elli beş savaş gemisiyle kontrol altına alınırken Anadolu'nun çeşitli yerleri İngiltere, Fransa, İtalya ve Yunanlılar tarafından işgal edilmekteydi. Buna ilave olarak asırlarca Türk hoşgörüsü altında yaşayan müslüman olmayan unsurlar ayaklanmışlar, Anadolu'da devlet kurmak istemişlerdi. Anadolu'dan feryatlar gelmekteydi.

1919 yılının tablosunda olmayanların en acısı ve arananı "**Umut**"tur. Bununla ilgili bir olayoldukça dikkat çekicidir. 19 Mayıs 1919'da Samsun'a çıkan M. Kemal Paşa çalışmalarına başlamıştır. Milli Mücadele'yi teşkilatlandırmak için Havza'dan ayrılışlarından kısa süre sonra bindiği eski otomobil yine arızalanır. Şoförle kurmay başkanı Albay Kâzım Bey arabanın onarımıyla uğraşırken, M. Kemal Paşa beraberinde başyaveri Cevad Abbas Bey'i alarak, biraz ileride tarlasını süren çiftçinin yanına gider. Başyaver Cevad Abbas Bey'i (Gürer) dinleyelim:

- Bu, yaşlı ve kırık-kıyafeti ile ötekiler gibi perişan bir Köylü idi. Zayıf öküzlüğünün güçlülükle sürdürdüğü karabasanına abanmış bedenine dikkatle bakınca, bir kolunun sakat olduğunu gördüm. Gelişimizle hiç ilgilenmemiş gibiydi. Bütün dikkati, zorlukla yürüttüğü sabanın çizgisinden şaşmamasında toplanmıştı. Paşa, her zamanki sıcak tonuyla seslendi:

"Merhaba... Kolay gelsin..."

Çiftçi durdu, bize baktı ve kısaca **"-Sağ olun..."** cevabından sonra, sınıra erişmiş hayvanlarının başını ters yöne çevirdi ve işine devam etti.

İstisnasız herkesle konuşmak geleneği, mizacının temeli olan Mustafa Kemal, yakından bildiği Türk misafirperverliği ve yabancıya ilgi alışkanlığına ters düşen bu ilgisizlik önünde hiç irkilmedi. Tam tersine, bundan o günün ruh yapısı gerçeklerini daha derinden kavramak isteğiyle köylünün yanına kadar yürüdü. köylüye bir sigara uzattı:

- **"Yorulmuşu benzersin, Bizim de yolumuz uzak... Şu ağacın gölgesinde birkaç laf etsek..."**

Köylü, o zaman karşısındakinin, pek rastlanmayan yüzüne dikkatle baktı, cevap vermeden sabanın başından ayrıldı. ağaç gölgesinde yanyana oturunca önce hoş-beşten sonra Paşa, **"asıl konu"**ya girdi:

- **"İngilizler Samsun'a asker çıkaracaklarını... Senin memleketten haberin yok gibi, nede rahat tarla sürmen var... Sanki başka dünyada yaşıyor gibisin..."**

Köylü, sigarasından derinden, ardı ardına iki nefes çekti, sonra, şüphesiz ki zamanlardır kendi ruhunda ve hatta viedanında yaptığı tartının acı sonucunu, cilt cilt kitabın anlatamayacağı kadar açık ve sert ortaya döktü. Karşısındakinin **"bir söz ve kudret sahibi devlet adamı"** gibi görüyor, ama kim olduğunu da bilmiyordu:

“Bak Efendi, dedi. Babamı bir kez gördüm. Çocukum, Yemen'e gitti, bir daha dönmedi. Üç erkek kardeşten büyüğü benim. Bak gönlük kolum Çanakkale'den böyle döndüm. İki küçük kardeşten birinin Galiçya'dan şehid kağıdı geldi, sonuncusunu da geçen ay Rum eşkiyası öldürdü. Buraya dört saat uzaklıktaki köyde iki dul kadın, yedi yetim çocuk, benim şu tek kolumla, şu iki öküz ve şu tarladan ekme bekler. İngiliz değil, kim çıkarsa çıksın, bak şu tarlanın ucuna gelinceyedek benim unurunda değil. Osmanlısıyla Almanıyla dört yıl başa çıkamadık da, şimdi bu gönlük Mehmet mi onların hakkından gelecek? Allah'ın yazdığı olur.”

Araba onarılmıştı ki Kâzım Bey bize doğru geliyordu. Paşa ayağa kalktı, köylüye sigara paketini bıraktı; “Allah'a emanet ol, umutsuzlanma, düzeler hepsi” dedi, şöyle biraz uzaklaşıncı durdu, uzun uzun yüzüne baktı ve şunları söyledi:

“Sen onun dediğine aldırma. Gerçekleri anlatacak cesur bir yürek bekliyor, o tek sağlam eline vatanı kurtaracak silahı almak için... Mesele o gerçekleri kavramış ve anlatacak olan cesur yürek sahibini bulabilmekte... O zaman tüyü bitmemiş yetimle dolu da katar yanına, vatanı için yine sınırdan sınıra koşar o.”

1918 sonrası sarılacak hiçbir umut dalı yoktu. Dört yıl, en çetin şartlar altında sümüş dünya savaşından yenik çıkmıştık. Ondan önceki Balkan savaşı, Avrupa kıtasındaki topraklarımızı boş yere ve yok yere elden çıkartmış, eli silah tutan erkek nüfusu eritmiş, orduya polütükayı sokmuş, hazineyi boşaltmıştı. Aynı görüşler, ülkeyi ve insanlarını düşman kamplara bölmüştü. Bu şartlar içinde: “Vatanın sınırlarını ucunda başlar” sert gerçeği sadece Amasya yolundaki Mustafa Kemal'in sakat köylüden dinlediği cevap doğıldı. Acı vatan gerçeği idi. Bu tablo karşısında bazı aydınlar ve devlet adamları İngiliz kontrolünde bir yönetim (manda) isterken, bazıları da Amerikan kontrolünde bir yönetim istiyorlardı. Bölgesel kurtuluş peşinde koşanlarda vardı. Bunlar genel duruma bakarak bütün bir milli mücadelenin başarılı olamayacağına inanıyorlardı.

Ancak bütün bu olumsuz tabloya rağmen “dini enerji” ve “milli enerji”nin mükemmel işbirliğiyle zafere ulaşılıyordu. Şairin dediği gibi:

“Garbın afakını sarmışsa çelik zırhlı duvar
Benim iman dolu göğsüm gibi serhaddim var
Ulusun, korkma! Nasıl böyle bir imanı boğar”.

Ve yine;
“Silahımız yoktu ama
Kocaman iki elimiz vardı”

Milli Mücadele Türk Milleti'ni Mondros ve Sevr Antlaşmaları ile “tarih liği”nden düşümek isteyen güçlere karşı Gazi Atatürk'ün liderliğinde başarılıydı. Milli Mücadele'de Yerel ve ulusal toplam 30 kongre düzenleyen ve dünyada Millet Meclisi aracıları ile bir İstiklal Harbi kazanmış ve dünyanın diğer ezilen uluslarına da örnek olmuştur.

Emperyalizmin yoğun saldırıya geçtiği ve bunu perdelemek içinde “küreselleşme” gibi albenili kavramlarla kitleleri hipnozladığı bir süreci yaşıyoruz. Bu durum ülkemizi ve bölgemizi ciddi şekilde tehdit etmektedir. Bu amaçla siyasi, ekonomik, kültürel ve askeri kışaklar söz konusudur. Bu gerçekler ışığında, vatandaşlar olarak içinde bulunduğumuz sürecin doğuracağı ihtimallere karşı hazırlıklı olmalıyız. Kısa hazırlıklı olalım yaz çıkarsa baharımıza...

İçinde bulunduğumuz süreçle ilgili bir değerlendirmeyi “röntgene röntüş yapmayan” bir akademisyenden dinleyelim. Prof. Dr. Halil İnalcık.

“Batının şimdiki tavrı 1850'den başlayan Şark Meselesi alışkanlıklarının değişmediğini göstermektedir. Batı bugünde Türkiye'ye kendi politikaları çizgisinde yürümeye zorlamak için etnik ayrılıkları kışkırtarak tıpkı Osmanlı döneminde olduğu gibi, müdahaleci, vesayetçi, baskı metotlarını başka bir kamuflaj altında devam ettirmek peşindedir. Batı, bütün bunları “İslahat Fermanı” zamanındaki gibi Türkiye'nin Batı hukuku ve insan hakları standartlarına uygun hale getirilmesi için yapmak gerekliliğine bizi inandırmak istiyor. Türkiye, dünya milletleri arasında yalnız bir ülkedir. Tarihten gelen dinmez bir husumetin daima hedefi olmuştur, olmaktadır. Bugün sözde Ermeni davası, Batı parlamentolarında ayakta alkışlanarak benim seniyorsa, bu sadece bize tarihi husumet psikozunun asla ölmediğini gösteriyor.”

Doç. Dr. Durmuş Hocaoglu: “Türkiye şu anda Ergenekondan çıktığından bu yana tarih içerisinde karşılaşmış olduğu en güçlü krizle karşı karşıyadır.. Ne Moğol istilası, ne Haçlı Seferleri ve ne de I. Dünya Harbi'nin sonunda işgal edilmiş Anadolu bu kadar feci bir durumdaydı... Neden Türkiye'nin mücadelesi bugün 1919'un şartlarından daha ağır? Evet 1918 Ekiminde Mondros Mütarekesi imzalanmış, dört yıl süren bir dünya savaşının sonunda binlerce vatan evladı şehit ve gazi olmuş, devlet işgal edilmişti. Şimdi hudutlarımız belli, kurumlarımız çalışıyor, o günlerle kıyaslanabilir mi? diyorlar. Ben diyorum ki; 'Söyledik lerinizin hepsi doğru ancak o zaman kaba bir düşman ve o düşmanın karşısındaki çelik gibi bir milli irade vardı. Şimdi düşman kana karışmış derecede kurum ve kuruluşlara nüfuz etmiştir.”

Cumhuriyetin ilanından dört yıl sonra. Yıl 1927. M.Kemal Paşa kürsüde... uyarılarla dolu konuşması ne anlama geliyor?. Batı dünyasının milletimize karşı olan askeri, siyasi, dini ve ekonomik saldırısının durdurulduğunu fakat imha edilemediğini, gelecekte bu mücadelenin bütün şiddetiyle ve çok ilginç yollarla devam edeceğini söylüyor. Hatta bu faaliyetler sonucu ortaya şöyle bir tablo çıkabilir deniliyor:

“İstiklal ve Cumhuriyetine kastedecek düşmanlar, emsali görülmemiş bir galibiyetin mümessili olabilirler”

Emsali görülmemiş bir galibiyet ne demek? Düşmana sevdalanmak hatta kara sevdalanmak olmasın...

Yazımızı Hasan Pulur'un (6 Mayıs 2001, Milliyet) yazısından bir alıntı ile bitirelim:

“Rüya bu ya!
Atatürk Ankara'ya gelmiş, etrafa şöyle bir bakmış,
“Ben İstanbul'a geçeyim!” demiş...
“Aman paşam!” demişler.
“Daha size doyamadık”
“Yok, yok, ben İstanbul'a gideyim, eğer satmadıysanız, Bandırma vapuruna binip, Samsun'a çıkarım, 19 Mayıs'a şurda kaç gün kaldı!”...

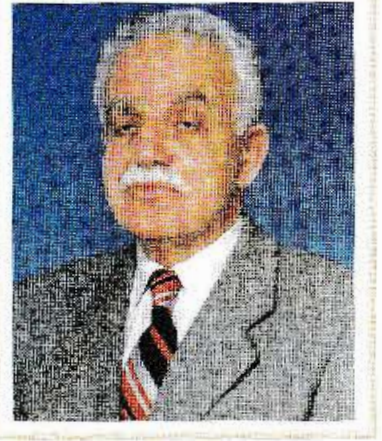
Faydalanılan Kaynaklar:

İstiklal Savaşı'nın Maneviyat Ordusu- Cemal Kutay
Türkiye'de Kongre İktidarları(1918-1920)-Bülent Tanör

YARDIM VE DAYANIŞMA

Mustafa Naci Ekşioğlu

İş Adamı - Devlet İşİ Tahhüt Ticaret

Dünyada bir din yoktur ki, iyiliğe teşvik etmesin. Ancak bu husustaki hükümleri ve öğretileri bakımından, hiçbir din İslam dinine yaklaşılamaz. İslam dini, fakirler için zenginlerin malından, belirli bir hak tanımaktadır. Hatta bu kadarını da kafî görmeyerek, fakir akrabaya, yetimlere, dullara şevkat ve merhamet göstermeyi de emretmektedir.

Fakirlere yardımı en büyük farzlardan kabul eden ve servet sahiplerinin fakirlere yardımını kesin olarak emreden din, en gerçek anlamda İslam dinidir. Yani, İslam dini diğer dinler gibi öksüzlere, dullara yardımı teşvik etmekle yetinmemekte, yükümlü olanlardan, bu yardımların her türlü vasıta ile alınmasını emretmektedir. Netice olarak da, her zaman ve her yerde zekat farzının yerine getirilmesinde ıtlizlik gösterilmesi ile, fakirin zengine "kin" duymasını da önlenmektedir.

Fakirliğin toplumları ahlaki yönden ne durumlara düşüreceği ve toplumsal çöküntü ve bozuklukların oluşacağı aşîkardır. Fuhuşun yayılması, soygun v.s gibi suçların ortaya çıkması gibi sonuçlar ortaya çıkmaktadır.

Şayet zengin zekat borcunu vermediği zaman, fakirler arasında fuhuş ve hırsızlık gibi suç ve günah olan olaylar yaygınlaşırsa, bu günahlara zenginde ortak olmaktadır. Kıyamet günü, fakirin zenginden davacı olması muhtemeldir.

Zekatın farz kılınmasındaki hikmetler ve sosyal faydalara gelince: Müslüman toplumlarıdaki sosyal adaletin sağlanmasında rolü çok büyüktür. Zekat sayesinde, zengin ve fakir Müslümanlar arasında sevgi ve saygı bağları kuvvetlenir. Zenginler, Yüce Allah'ın kendilerine bahşettiği malın zekatını vermekle bu nimetin şükrünü ifa etmiş olurlar. İlâhî hikmete binaen, Yüce Allah kullarını eşit yaratmamıştır. Zekat ve sadaka alacak kadar fakir olan Müslümanlarda içinde bulundukları duruma sabır ve tahammül ederek, Allah'ın rızasına mazhar olurlar.

Bu sebeple sadaka ve zekat, İslam dininin doğuşundan itibaren teşvik olunan sosyal bir kuraldır. Nitekim, daha Mekke devrinde nazil olan sûrelerde zekat ve sadaka hakkında açıklamalar yapılmakta, sadaka vermeyenler ve yoksulları doyurmayanlar eleştirilmektedir.

Fakirlere, kullanmayacağınız eski eşya ve yemeyeceğiniz yemekleri değil, kendi yediğiniz ve giydiğinizden verilmesi Kur'an hükmüdür. Bir tanıdığa artık yemek verihnediğine göre, Allah için verilenlerinde kendi kullandıklarımızdan olması gerekmektedir.

Servetini helal yoldan kazananlar, fakirlere zekatını verenler, yardımlaşmaya önem verenler, kurtuluş yoluna girmişlerdir. Övülmek için yardım yapanlara bu eylemlerinden dolayı hiçbir fayda yoktur.

Yetim hakkı yiyeceklerin büyük azap görecekleri bildirilmektedir. Unutulmamalıdır ki, devlet malı yiyeceklerde yoksul ve yetim hakkını yemiş sayılmaktadırlar.

Hristiyanlık inancına göre de; nice sıhhatli vücutlar, nice güzel yüzler ve güzel konuşan diller var ki, kıyamet gününde azap göreceklerdir. Çünkü bunlar haramı helali bilmeyen, fakir ve öksüzlere yardım etmeyenlerdir.

Sonuç olarak ölüm, zenginlerin belki duymak bile istemediği bir kavramdır. Ancak günün birinde gerçekleşecek ve kiracının emanetlerini asıl sahibine teslim edeceği gün gelecektir. Bu vakit gelene kadar, servet sahiplerinin geçmişte kalan zekat borçlarını ödemeleri, sadaka borçlarını yerine getirmeleri ve varsa kul haklarını ödemeleri gerektiği açık bir husustur. Bunları yerine getirmeden ölenlerin günahlarına eğer geride bıraktığı varisleri, o servetleri içki kumar, gibi yollarla tüketirlerse, bu günahlarda da kısmen sorumlu tutulacakları bildirilmektedir.

Bütün bu hususları dikkatle ve hassasiyetle yerine getirmemiz hem şahsi hem de toplumsal menfaatimiz için gereklidir....

KURT KAPARSA KOYUNU...

Ali EKŞİ

İlahiyatçı-İş Adanı

Eski zamanlarda muhteşem bir köşkün kapısını bir dilenci çalmış, ev sahibi zat gelen şahsı pencereden görünce yüzü sararmış, kalbi küt küt atmaya başlamış, hanımına: *"Ne istiyorsa ver deyip yüklü bir parayı da eşine vermiş."* Al bunu ona ver demiş. Dilenci verilenleri büyük bir memnuniyetle dualarla almış, sevinçle gitmiş. Arkasından köşk sahibi hüngür hüngür ağlamış, dizlerini dövmüş hanımı: *"Efendi efendi verdiklerine madem bu kadar üzülecektin, pişman olacaktın neden verdin de böyle kendini harap ediyorsun diye sormuş."* Adam enginlere dalmış düşünceli düşünceli başını sallar: *"Hanım der biliyor mu sun bu adam kim di? Bu zat benim çok eski bir arkadaşımı. O zamanlar çok iyi durumu vardı uzun zaman oldu onu göremedim, habersiz kaldım. Demek ki bu kadar fakir yoksul düştü. Bunca sıkıntılara karıştı ben onu aramadım, sormadım. Oysa ben çok iyi şartlarda yaşadım her şeyim vardı. Onunsa içler acısı hali bana çok dokundu. Yarın Allah onunla neden ilgilenmedim, aramadım sormadım diye beni hesaba çekmesinden korkuyorum da ağlıyorum der."*

İnsan Allah'ın en şerefli olarak yarattığı bir varlıktır. Kur'an 'biz insanı en güzel şekilde yarattık' diyerek onun değerini vurguluyor. Ona dağların kaldıramayacağı bir yükü yüklüyor. İnsanı Kur'an'ın muhatabı yapıyor. Yeryüzünün halifesi yapıp meleklerden üstün kılıyor. Bütün hayvanat, nebatat her şeyi onun emrine veriyor, her şey ona hizmet ediyor. Deryaları hizmetine sunuyor. İnsan öylesine büyük ve muhteşem ki; Şeyh Galip *"hoşça bak zat"* ma zübde-i alemsin sen' diyerek insanın kainatın özü mihver olduğunu belirtiyor. İşte bu kadar mükemmel insanın mesuliyetleri sorumlulukları var.

Bu mesuliyetleri sıralarsak: Allah a ait sorumluluk; kulluk bilincinde olarak rabbimizin emirlerine riayet etmek, O'na şükretmek, asi olmamak, her şeyde *"bizi görüyormuşcasına davranmak"* buna İHSAN diyoruz.

Nefsimize ve ailemize karşı sorumluluklar: Allah Kur'an da bizlere *"Ey iman edenler nefsinizi ve ehlinizi cehennem ateşinden koruyunuz."* buyuruyor. Bu koruma nasıl olacak dersek, elbette

Rabbimizin emirlerine uyarak yasaklarından kaçınarak yapılabilir. Hazreti Peygamber *"Hepiniz çobansınız, mahiyetiniz altındakilerden sorumlusunuz."* diyor. Evin reisi ailenin sadece maiyetiyle ilgilenmekle kalmayacak onların İslami bir hayatı yaşamalarından mesul olduğunun bilincinde olacak.

Sonra akrabalara karşı mesuliyet duygusuyla davranacak, onların maddi manevi dert ve sıkıntılarını ortak olacak, ziyaret edecek, sevincini paylaşacak. Kur'an akrabayı gözetmemizi emrediyor. Her cuma hatip efendi bu emri bize hatırlatıyor.

Bundan sonra mahalle-köyümüzdeki insanların komşularımızın durumlarıyla ilgilenmemizi emrediyor. *"Bir mahallede bir köyde bir kişi hastalıktan, açlıktan dolayı vefat ederse ahirette o insanlar hesaba çekilecektir"* buyuruyor Hz. Peygamber. *"Bizler mükellef sofralarda lüks binalarda konforlu arabalarda keyif çatarken komşumuz mahallede köyde açlık yoksulluk cenderesinde kıvrırsa Allah bunu hesabını bizden sorar."* Kendi tok yataarken komşusu aç sabahlayan bizden değildir' diye Hz. Peygamber bizleri boşuna uyarmamış.

Bir öğretmen okulundaki öğrencileri başarısızlıklarından kendini sorumlu tutmuyorsa, bir müdür menurlarının sorunlarını dert edinmiyorsa, bir iş veren çalıştırdıklarının hakkını hukukunu gözetmiyorsa Hz. Peygamberin *"Emriniz altındakilere yediklerinizden yediniz, giydiklerinizden giydiniz."* Buyruğuna uymuyorsa... Velhasıl toplumun bütün katmanlarındaki amirler sorumluluk bilinci taşımıyorsa o toplumda huzur sükun olabilir mi? Böylesi toplumlarda güven ve mutluluktan eser görünür mü? Tarihe baktığımızda hep bu mesuliyet bilincini manidar örneklerini görüyoruz.

Akifimiz ne güzel söyler:

"Dicle kenarında bir kurt kaparsa koyunu adli ilahi Ömer'den sorar onu."

Evet devlet idare edenler, başımızdakiler bu sorumluluk bilincinde olsalar, değil insanların mutluluğu hayvanların bile emniyetinden kendini mesul tutan Hz. Ömer'i örnek alsalar toplum nasıl bir görünüm kazanır. Ecdadımız halka böyle bakmaya çalıştı, onların her şeyiyle ilgilendi. Sadece Müslümanlar değil Gayri Müslimlerden de kendini mesul tuttu *"Zimmilerin Hukuku"* diye başlı başına adalet sistemi içinde onların emniyetini sağladı, din özgürlüklerini verdi. Osmanlıda ki vakıf müesseseleri hep bu mesuliyet duygusunun tezahürü olarak yaşadı. Osmanlıda paylaşmak esastı. İslam paylaşım dinidir.

Aziz dostlar; mesuliyet bilinci bizi egoist olmaktan kurtarır. Bu bilinç bizi *"İNSAN" olmanın yüce erdemlerine ulaştırır. Gönülümüzde ki merhamet pınarlarının çeşmelerini açar, nasır bağlayan yüreğimiz pamuklaşır, mizacımız melekleşir. 'Merhamet etmeye merhamet edilmez.'* diyen Hz. Peygamber bizi bu sorumluluk bilincinin güzel insanları olmaya davet ediyor. Gelin çözelim şu bencillik, kibirlilik duygularının pashı halkalarını kirahm bu egoizmin sadistliğin zincirlerini. Sevgiyle uzatalım birbirimize ellerimizi. O zaman dünyamızın ne kadar güzel olduğunu bir kere daha gönülden anlayacağız.

KIZLAR NEREYE...?

Gönül EKŞİ
Ekonomist-Yazar

Dünyanın hiçbir ülkesi yoktur ki o ülke halkları bütünü ile din dışı (Ateist) olsunlar.

Her ülkede çoğunluğun gönüllü olarak bağlandığı bir din mutlaka vardır.

Dünya üzerindeki büyük dinlerin yanı sıra, küçük grupları etkileyen farklı anlayışlara sahip, değişik inanışlar da vardır. İnsanlar bu inançlara canı pahasına bağlıdır.

Türkiye Cumhuriyeti halkının çoğunluğu islam inancına bağlıdır. Bu çoğunluğun dışında olduğunu özellikle vurgulayan, islamiyetin çeşitli mezheplerini inanç haline getirmiş insanlarımız, bir seri ansiklopediyi doldurabilecek kadar uzun ve ayrı bir konudur.

Türkiye Cumhuriyeti, ilk anayasasında *"...devletin dili Türkçe, dini İslam, yönetim biçimi Cumhuriyettir."* ibaresini koymuştur. Bir sonraki beş yıllık kalkınma döneminde, anayasadan *"...ülkenin dini İslamdır"* ibaresi kaldırılmış, bunun yerine yapılan inkılapların desteklenmesi ve bu yeniliklerin sürekli olabilmesi için laiklik maddesi koyulmuştur.

Bu durum, bir başka açıdan değerlendirildiğinde; dinin bir ülkenin değil, ancak ve ancak insanın kendi inisiyatifinde olması gereken bir felsefe, bir yaşam biçimi vb. birşey olduğunu açığa çıkarıyor.

Dinler tarihine şöyle tarafsız-bir baktığımızda, tarih boyunca insanın toplumsal ve bireysel yaşamı üzerindeki etkisini çok net olarak görürüz. Günümüzde sosyal yaşamın ve hukukun gelişmesi; dinin gerekliliğini, toplumsal ve bireysel yaşam gerekliliğinin den çıkarıp, sadece insanın kendi psikolojisi içinde bir yere oturtmuştur. Çağlar boyunca, insanoğlunun din düşüncesini esas alarak oluşturduklarından yine kendisi zarar görmüştür.

Çünkü dinin toplumsallaşması sonucu insan, bireysel düşünme ve bireysel yaşama kabiliyetini kaybeder. Bu da egemen toplulukların güdümüne girmesini kolaylaştırır.

Dinin toplumsallaşmasının bu sonucu yaratması yanında, din kendisini de kısır bir döngüye sokar. Bu kısır döngü zaman içinde evrimleşerek bir avuç şeyh, cemaat vs. kişinin ya da erk sahibi politikacıların sömürü malzemesi haline gelir.

Türkiye gibi ülkelerde de bu fırsatı paraya ve güce dönüştürecek insanlar her zaman bulunur.

Bu ülke binlerce yıldır bu topraklara bağlı yaşayan halkın, gencecik çocuklarını kanı üzerine kuruldu. Kadını ve erkeği ile dünya devletlerine karşı direnmiş bir milletin çocuklarıyız.. Buna rağmen, doğunun ve batının önümüze sürdüğü her oyunda baş rol kavgası veriyoruz. Bu oyunların içinde Türkiye kültürünü oluşturan zenginliklerin etnik kimlik, inanç ve dil'e kadar her türlü sunumu var.

Ayrılmına varamadığımız asıl sorun bütünsel olarak göremediklerimizden kaynaklanıyor.

Doğu kültürünün Osmanlı ile birlikte reddedilmesi, yeni bir düzen ve hızlı bir gelişme sağlanması açısından kaçınılmazdı. Bu nedenle Cumhuriyetin ilk yıllarında Arap harfleri kaldırılarak yerine latin alfabesi ikâme edilmiştir. Benzer uygulamalar Doğu Roma İmparatorluğu'nda, SSCB'de, B.Britanya'da uygulanmıştır. Eğer bir yenilik, bir milletin uzun vadede refahını sağlarsa, buna karşı çıkanların demokrasi çığırtkanlığına sığması her şeyden önce ayağıdır.

Anadolu'muz Yunusların, Mevlanaların yurdu... Bu gün ki mevlevi cemiyetlerini göz ardı ederek baktığımızda insan halâ Mevlana da huzur bulabilir. Mevlana *"ne olursan ol gene gel."* demişti. Lâkin içiyor san kadehini kapı eşliğinde bırak, öyle gel diye de devam eder sözleri.. Anadolu, medeniyetlerin beşiği... Bu gün o Anadolu da kişi başına düşen cami ve okul sayısı bellidir. Bir yer ki, kız çocukları; Türkiye Cumhuriyeti'nin vatan daşlarına tanıdığı her türlü hak ve hukuktan mahrum, ilkel namus saçmalıkları nedeni ile kurşunla narak öldürülüyorlar. Bir yer ki, cuma namazında o yörenin tüm fakirlerini doyuracak kadar yardım sadece camilerin şatafatı için toplanıp harcıyor.

Böyle bir ülkede demokrasi olsa olsa bir lükstür. Haydi kızlar okula.. Çünkü anaları eğitilmiş olmayan hiçbir millet bu ilkelliği aşamayacaktır. Bir yere teknoloji götürebilirsiniz, iş götürebilirsiniz, fakat orada istihdam edeceğiniz insanların kalifiye olmaması halinde bu yaptıklarınız havada bulut bile olmayacaktır. İşte, kızlarımızın eğitilmesi de bunun aynısidir. İster dinden, ister felsefeden; nereden bakılırsa bakılsın, adam olmanın da vali olmanın da, peygamber olmanın da esası insan olmakta yatar. İnsan olmak ise, kadını da erkeği de her şeyden önce ve öte *"insan"* olarak görmek tengeçer.

Şimdi, Türkiye Cumhuriyeti'nin bir birey ve bir insan olarak her türlü hakkını tanıdığı kızlarımızı (Mevlana'nın da dediği yöntemle) başörtülerini kapının dışında bırakıp okullara götürelim. O kızlarımız ki, yarının anneleri olarak sizin öğretmenlerinizi, bakanlarınızı ve belki başbakanlarınızı yetiştirecek. Cehaletin bedelini pahalı ödeyen bir ülkenin bu konu da daha hassas olması gerekir. Yani başımızdaki dindar ülkelere bakıp, biraz olsun düşünelim..

Ucuz ve beşinci sınıf politikalarla dini kullanarak kadınlarımızı istismar etmekten vazgeçelim.

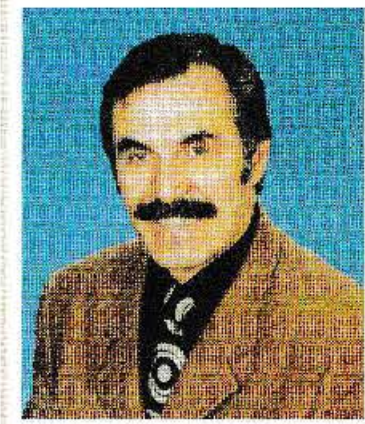
Din bireysel bir seçimdir. Bırakın kızlarımız okusun. Destek verin, kendi hayatlarını kazansınlar.

Haydi kızlar, özgürlük ve barış dolu bir dünyanın temelini atmaya...

Haydi kızlar okula..

“DAM PALAS”

Yakup EKŞİ
Emekli Öğretmen
Editör

Bakkaldan birkaç kutu “jelatinli Bafra Sigarası” alarak, omzumda asılı bulunan uzun kordonlu valizime yerleştirdim. Bakkalın önüne park yapmış olan jeepin şöforunun yanına yaklaşıp, “*Kardeş , beni Tilfetis'e götürür müsün.?*” dedim. “*Olır, elli kağıt*” dedi.

Aracın şöförü genç ve anlayışlıydı. Benim bir öğretmen olduğumu anlatmakta zorluk çekmedi. Köy yolu boyunca, genç şöför arkadaşla sohbeti kolaylaştırdık. Moralimi düzeltmek için, Tilfetis Köyünü ballandıra ballandıra anlatmaya başladı. “*ürgetmenim, Tilfetis eyidur. Hoştur, Aruptur, yalnız suyu yuhtur. Kurakoli vardır. Tilifoni vardır. Hastanesi vardır. Hemşiresi vardır*”

Güneş, tüm gücüyle hiçbir yeşilliğin bulunmadığı “*Hilvan Ovası*”mı adeta kasıp kavuruyordu. Çok uzaklarda sanki insan gücüyle oluşturulmuş , küçük bir tepe gözüktü. Etrafında toprak yığınları vardı. “*Bak, ağabey na Tilfetis*” dedi genç şöför...

Tilfetis'e geldik. Genç şöför benimle vedalaşarak geri döndü. Okulum analıtarını muhtardan almam gerekmiyordu. Çünkü kiltsiz kapılar sadece demir teliyle tutturulmuştu.

Tek derslikli okuldaki öğrenci sıraları yıkık bir ahşap barakanın kırık enkazlarını andırıyordu. Duvarların beyaz badanalı olduğu güçlkle anlaşıyordu. Müdür odasındaki üç ayağı da kırık saç soba düzgün taşlar üzerine oturtularak kurulmuştu. Koşullar ağır, olanaklar kısıtlıydı. Eğitim aldığım okuldan edindiğim idari bilgileri, tozlu raflardaki dosya ve defterler üzerine uygulayacaktım.

Öğretmenimim sözünü anımsadım bir ara; “*Köye varınca önce muhtarı bulacaksınız*” demişti. Apar topar dışarı çıktım. Muhtarın evini gösterecek birilerini aramaya başladım. Yaşlı bir kadın gördüm. Elinde lastikten yapılmış bir su kovası vardı. Belli ki, suya gidiyordu. Yaşlı kadına selam verip kendimi tanıttım. O, garip bakışlarıyla tepeden tırnağa beni süzmeye çalıştı. “*Anne muhtarın evi nerede*” şeklindeki ısrarlı sorularına : “*Türkçe nizanım*” dedi ve yoluna devam etti.

Tam bu sırada toprak örtülü tek katlı evlerin arasındaki daracık sokaktan sevecen yapılı bir adamın hızla bana geldiğini gördüm. “*hoş geldin ürgetmen*” dedi. Köyün muhtarı olduğunu söyledi. Sevecen yapılı oluşuna ilişkin ön yargımda yanılmışımdım. Beni evine götürdü.

Akşam saatleri yaklaştığı için güneşin yakıcılığı iyice azaldı. Muhtarın hamını Fatma ana toprak damın üstünde bize bir yer sofrası hazırladı. Herkesin önünde içi boşaltılmış bir dolma biber, orta yerde bol tereyağlı tavuklu pilav... Bir ara Fatma ana elindeki tasla bana yaklaştı. İçinde süt vardı. “*Oğul isa buha buha*” diyerek tası önüme koydu. Ne dediğini anlayamadım . Muhtar tercüme etti. “*Bizim arvat seni oğlu İsa gibi sevdiğini söylüyor ve rahat yemek yemeni istiyor*” dedi. Fatma ananın bu şevkati, bendeki karamsarlığı ve yılgınlığı eritmeye başladığını fark ettim.

Karanlık iyice basırdı. Gökyüzündeki kalabalık yıldız yığınları giderek belirginleşmeye başladı. O gece muhtarın konuğu olacaktım . Bir ara Fatma ananın, oturduğumuz toprak dama , yatak yorgan taşıdığını gördüm. Üzüntü ile karışık bir endişe yaşadım. “*Evlerinde misafire uygun bir odamı yoktu .? Beni dama yatırmalarının başka bir nedeni mi var yoksa*”... Derken, Fatma ananın ikinci yatağı da taşıdığını gördüm. İçim rahat etti. Belli ki Muhtar da damda yatacağı. Oysa sadece biz değil, tüm köy halkı “*Dam Palas*”larda yatıyormuş...

Yan yana serilen yatakların birine ben, diğerine muhtar yattı. Damlardan insan sesleri yavaş yavaş kesildi. Bende uyku yok... Gecenin esrarengiz sessizliği ile baş başa yıldızların kaybolacağı anı sabırsızlıkla beklemeye başladım. Zaman zaman, köy içindeki başı boş köpeklerin havlayışı, eşeklerin anırsı derin sessizliği deliyordu. “*Bu yörenin geceleri bu kadar uzun mu*” diyordum kendi kendime...

Bir Anadolu köyündeki toprak damın güverte sinde konuk olmak... Çamurlu ve kırık tahta parçalarından oluşmuş derme çatma sıralarda öğrenci oturtmak... Türkçe bilmeyen çocuklara öğretmen olmak... Boruları habire tüten saç sobalarda tezek yakmak... Günlerce ekmeksiz kalıp hep makarna pişirip yemek... Eğitim aldığımız okullarda bunlar bize hiç öğretilmemişti. Eğitim sistemimizin aksak yönü de zaten bu değil mi? Neyse...

Görkemli ovadaki alçak tepcekler, ağaran gün ışığıyla gözükmeye başladı. Derinden bir ses geldi kulağıma . Bu sabah ezanıydı. Tükenmek bilmeyen bir gece, sonunda yerini umutla bakiğın sıcak bir güne bıraktı.

Sevgili dostlar, kırk yıl öncesi bir görev anımı sizlerle paylaşmak istedim. Sağlıcakla kalın...

Yöresel müziğimizin bülbül sesli sanatçısı,
Altın kalpli delikanlısı...
Müzik ve eğlence gecelerimizin
Hem neş'eli, hem de hüzünlü sesi....

Sanatçımız

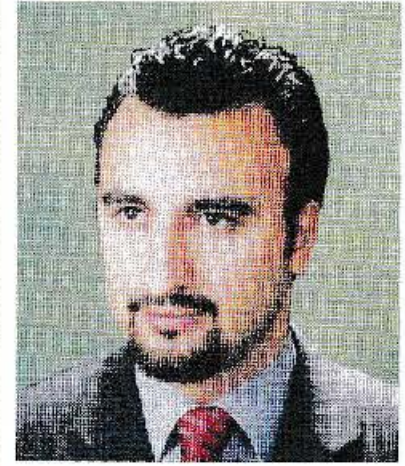
Ahmet EKŞİOĞLU'nın

buram buram **Karadeniz** Koka albümü

PEK YAKINDA elinizde olacak... Gsm : (0544) 435 53 53

AİLE GENÇLERİNDEN BİRİ OLMAK...

Umut EKŞİ
Avukat

Bizler, yeni nesil Ekşioğulları, büyüklerimiz kadar şanslı değiliz. Ailemizin büyükleri ortak bir geçmişe sahip iken ve de geçmişte birçok ortak paydada birleşebilirken, biz gençlerin maalesef çoğu kez soyadımızdan başka bir buluşma noktamız olmuyor. İşte bu sebeple bu vakıf bizler için, en önemlisi bizden sonra gelecek Ekşioğulları için son derece ehemmiyet arz eden ve etrafında büyük bir sabır ve ıstıyak ile tutunmamız gereken bir kurum...

Öyle tahmin ediyorum ki daha birçoğumuz misyonu, Türkiye'nin dört bir yanına dağılmış sayısı yüz binler ile ifade edilen bir ailenin ortak buluşma noktası olmak, aile bağlarını, ortak değerleri canlı tutmak olan bu vakfın önemini idrak etmiş değiliz. Böyle bir yapılaşmanın devamının sağlanmaması halinde çok kısa bir süre sonra sadece birinci derece diye ifade ettiğimiz akrabalarımızı tanıır hale gelmemiz ve büyük bir aile vasfını kaybetme sonucu kaçınılmaz olacaktır.

Bursa'da doğup büyümem sebebi ile ailenin uzağında kalmış biri olarak, vakfın çok kısa sürede bana aslında uzak görünen akrabaların ne kadar yakın olduğunu görmemde büyük faydası oldu. Bu sebeple vakfımızı kuran ve bugünlere gelmesinde emeği geçen bütün büyüklerimize ve tüm samimiyetlerini benden esirgemeyen Ekşioğlu Gençlik kolunun üyelerine sonsuz teşekkürlerimi sunmak istiyorum. Dedemin onurlu mirası olan büyük ailem ile bir arada olmaktan, genç kardeşlerimle bütünleşmekten son derecede mutluyum.

Bugün bize dedelerimizden kalan ve maalesef hakkını tam veremediğimiz bir

mirasın sahibiyiz. Bunun değerini belki yıllardır Ailenin Yoğun bulunduğu yerlerde yaşayan akrabalarımız fark edememişlerdir. Zira tabiatın genel kaidesi gereği insan elindeki değerini kaybetmeden bilememektedir. Ancak bunun dışarıdan gözlemleyip içine girildiği zaman layık ile idrak edileceği inancındayım. Evet doğduğumdan beri Ekşioğlu olmama rağmen, Ekşioğlu olmanın ne demek olduğunu sonradan idrak etmiş biri olarak bizlere dedelerimizden miras kalan bu ismi, bu aileyi her zaman layık ile ve onlara yakışır şekilde temsilde kusur etmemiz gerektiğini düşünmekteyim ki, bizlerin çocukları da Ekşioğlu olmaktan gurur duysunlar...

Sonuç olarak üzerinde durmak istediğim asıl husus; vakfı maddi manevi hiçbir fedakarlıktan kaçınmayarak yaşatan büyüklerimizin çabalarına elimizden gelen desteği vermemiz ve onların bizler için yaptıklarını bizlerin de bizden sonraki Ekşioğulları için yapmamız gereğidir. Vakfın faaliyetlerine daha çok destek vermeli ve ailenin birlikte olmasına vesile olacak her türlü aktivitede gençler olarak en ön saflarda bulunmalıyız ki bunca çabanın emeğin boşa gitmediğini, ailenin birlik ve bütünlük içerisinde olduğunu ve bu vakfın amacına hizmet etmekte olduğunu, Ekşioğlu olsun, olmasın herkese göstereyim.

Ekşioğlu Vakfı Gençlik Kolu'nun bir üyesi olarak, Gençlik Kolu Yönetiminin tüm hukuki sorunlarında onların yanında olacağımı ifade ederken, tüm okurlarıma saygılar ve sevgiler sunarım.

2005 Yılı'nın ÜÇÜNCÜ MECLİS TOPLANTISI

15 Ekim 2005 Günü 45 kişilik Vakıf Meclisi Hızır EKŞİ'nin başkanlığında Vakıf merkezinde toplandı.

Ekşioğlu Vakfı Meclisi, Vakıf senedimizin 10. maddesi esasına göre şekillenmiştir. Kırkbeş asıl, on yedek üyeden oluşur. Genel Kurul'dan sonra Vakıfımızın en yetkili organıdır.

Protokolde Vakfı Meclis Başkanı temsil eder. Gazi Eğitim Enstitüsü eski Müdürü ve İstanbul Milli Eğitimi eski Müdürlerinden sayın Hızır EKŞİ uzun süreden beri Vakfın Meclis başkanlığı görevini sürdürmektedir.

Mustafa EKŞİ başkan vekili, Cihan EKŞİOĞLU ise meclis sekreteri olarak görev yapmaktadır.

Vakıf meclisi olağan üstü birdurum olmadıkça en az üç ayda bir toplanır. Üst üste üç oturum meclis toplantılarına katılmayan meclis üyesinin üyeliği otomatik olarak düşer. Üyeliği düşenin yerine yedek üyelerden sırası gelen asıl üyeliğe davet edilir.

Meclis üyelerinin görev süreleri dört yıldır. Yönetim Kurulunun görev süresi ise iki yıl ile sınırlanmaktadır.

VAKIF YÖNETİM KURULU

Ali Ekşi
Başkan

1945 yılında Rize-İkizdere ilçesinin Dereköy'ünde doğdu. İnşaatçılığa baba mesleği olarak başladı. Halen inşaat, ihracat, taahhüt ve ticaret işiyle uğraşan sayın Ekşi evli ve yedi çocuk babasıdır.

Sarpay Ekşioğlu
Başkan Vekili

1949 yılında Iğdır'da doğdu. Aslen İkizdere'nin Ayvalık Köyü'ndendir Orman ürünleri üzerine ithalat, ihracat ve inşaat işleri yapar. İktisatçı olan Ekşioğlu evli ve iki çocuk babasıdır.

Resul Ekşi
Genel Sekreter

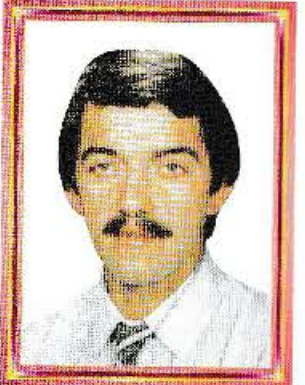
1965 yılında Rize ili İkizdere ilçesinin Bayırköyü'nde doğdu. İşletme fakültesinden ayrılarak iş hayatına atıldı. "OVİT ASANSÖRLERİ" firmasının sahibi olan Ekşi evli ve dört çocuk babasıdır.

Mehmet Ekşi
Muhasip

1950 yılında Rize ili İkizdere ilçesinin Bayırköyü'nde doğdu. Küçük yaşta inşaat sektörüne atıldı. Halen inşaat yap-sat işi yapan sayın Ekşi evlidir.

Hızır Ekşioğlu
Veznedar

1955 yılında Rize ili İkizdere ilçesinin Ayvalık Köyünde doğdu. 1975 yılında inşaat yap-sat işine başladı. Halen inşaat taahhüt işleri yapan sayın Ekşioğlu evli ve dört çocuk babasıdır.

Yasin Ekşi
Üye

1978 yılında İstanbul'da doğdu. Aslen İkizdere'nin Bayırköyü'ndendir. İnşaat mühendisidir. EKŞİOĞLU - DEMİRLİ MEGAKENT firmasının ortağıdır. Evlidir.

İsmail Ekşi
Üye

1950 yılında Rize ili İkizdere ilçesinin Demirkapı Köyünde doğdu. Küçük yaşta iş hayatına atıldı. Halen "EKŞİOĞLU EVRENSEL 1" inşaat firmasının ortaklarındandır. Evli ve iki çocuk babasıdır.

Yunus Ekşi
Üye

1958 yılında Rize ili İkizdere ilçesi'nin Demirkapı Köyü'nde doğdu. Küçük yaşta inşaatçılığa başladı. Halen toplu konut inşaatı yapmaktadır. Evli ve iki çocuk sahibidir.

Aydın Ekşi
Üye

1963 yılında İstanbul'da doğdu. Aslen İkizdere, Demirkapı Köyü'ndendir. Küçük yaşta iş hayatına atıldı. Halen "BİLİŞİM İNŞAAT TİCARET LTD." şirketinin ortaklarındandır. Evli ve iki çocuk babasıdır.

"Aklıma ilk gelenler: içtenliğimiz, misafirperverliğimiz, eş-dost sohbetlerimiz, birbirimize zaman ayırabilmemiz, bayramlarımız, yemeklerimiz, İstanbul'umuz, ve yeşil vadimiz güzel ikizdere'miz..."

Doç.Dr Mahmut EKŞİOĞLU

Boğaz İçi Üniversitesi Öğretim Görevlisi

Özgeçmişi.

1957 yılında Rize ili İkizdere ilçesi'nin Yeşilyurt Mahallesi'nde doğdu. İlkokul sonrası eğitimi için İstanbul'a geldi. 1981 yılında Yıldız Teknik Üniversitesi'nden makina mühendisi olarak mezun oldu. Askerlik görevini yedek subay olarak tamamladıktan ve bir süre makina mühendisi olarak çalıştıktan sonra Ağustos 1986 yılında yüksek lisans eğitimi için Amerika Birleşik Devletleri'ne gitti. ABD'de önce birisi Uçak-Uzay Mühendisliği (1990) ve diğeri Endüstri Mühendisliği (1992) dallarında olmak üzere iki alanda master yaptı. Takiben aynı ülkede 1996 yılında da Endüstri Mühendisliği alanında doktorasını tamamladı. Üniversite öğreniminden sonra, ABD'de bir süre endüstride danışman olarak çalıştı, daha sonra Amerika'nın millî araştırma enstitülerinden birinde (National Institute for Occupational Safety and Health, Morgantown, West Virginia) araştırmacı bilim adamı olarak görev aldı ve bu enstitünün araştırma laboratuvarlarından birinin kurulmasında önemli katkılarda bulundu. Daha sonra akademik hayatı seçti ve önce Morgan State Üniversitesi (Baltimore) ve son dört yıldır da Michigan Üniversitesi-Deerborn'da Endüstri Mühendisliği bölümünde öğretim üyeliği görevi yaptı. Eylül 2005'te yurda döndü ve şu an Boğaziçi Üniversitesi Endüstri Mühendisliği bölümünde öğretim üyeliği yapmaktadır. Dr. Mahmut Ekşioğlu'nun ilgili olduğu ana bilimsel araştırma alanları İnsan Faktörleri Mühendisliği, Ergonomi, ve Biyomekaniktir. Dr. Mahmut Ekşioğlu'nun uluslararası çeşitli bilimsel dergi ve konferanslarda onsekiz yayını bulunmaktadır.

-Sayın Ekşioğlu , Akademik eğitiminizi tamamlamak için uzun süre yurt dışında kaldınız... Çevrenizden akrabalarınızdan-, ailenizden, yörelerinizden uzak ... Neleri unuttunuz yada neleri hiç unutamadınız? Anlatırmısınız.

Unutmuş olduğum bir şey yok sanıyorum. Belki biraz Türkçeyi unutmuş olabilirim. Kullanmaya kullanmaya bazı kelimeleri hatırlamakta zorluk çekiyorum. Ama unutamadığım değil de özlediğim şeyler var. Aklıma ilk gelenler: İçtenliğimiz, misafirperverliğimiz, eş-dost sohbetlerimiz, birbirimize zaman ayırabilmemiz, bayramlarımız, yemeklerimiz, İstanbul'umuz, ve yeşil vadimiz--güzel İkizdere'miz....

-Amerika'da üniversitelerde öğretim görevlisi olarak çalıştınız.Suanda İstanbul Boğaz İçi Üniversitesinde Öğretim Görevlisi olarak hizmet vermektесiniz.Fiziki koşullar , metod ve ,uygulama bazında kısaca bir karşılaştırma yaparsanız neler söyleyebilirsiniz?

Şimdi bir kere öncelikle şunu belirtmek gerek: Dünya'da bir çok ülke öğrencisi yüksek öğrenim görmek için Amerika'yı seçmektedir. Bu tercihin nedeni de ABD üniversitelerinden edinilen diplomaların bütün dünyada saygı ve kabul görmesi ve ABD'nin dünyanın en iyi üniversite sistemlerinden birine sahip olması. Bu gerçek, özellikle yüksek lisans için geçerli. Amerikan üniversitelerinin önemli bir özelliği eğitimde her zaman en yeni teknik ve teknolojiyi kullanmaya gösterdikleri özen ve bu kaynakları öğrencilerinin kullanımına sunmalarıdır. Bu sistem sayesinde öğrenciler en son teknik ve teknolojiyi kullanarak kendilerini mesleklerine hazırlarlar. Çoğu üniversitenin çok zengin ve mükemmel işleyen kütüphane sistemleri var. Böylece her türlü bilgiye en kısa zamanda ve kolayca ulaşmak mümkün. Eğitim sisteminin yüksek lisans öğrencilerine sunduğu bir başka avantaj ise öğrenim görürken eşzamanlı olarak araştırma ve eğitmenlik yapabilmektir.

ABD üniversitelerinin bir başka önemli özelliği özel şirketler ve kamu kuruluşları ile sıkı bir işbirliği içinde olmalarıdır. Bu durum da ABD üniversitelerini maddi olanaklar açısından, diğer ülke üniversiteleri ile kıyaslandığında, rakipsiz kılıyor.

Belirttiğimiz gibi, bütün bunlar sağlıklı bir sistemin varoluşuna ve maddi olanaklara dayanıyor. Ülkemizin ekonomik durumu ise ortada. Mevcut zayıf ekonomik durumumuz doğal olarak üniversitelerimize de yansıyor. Maalesef, üniversitelerimize araştırma ve öğrenim için yeteri kadar kaynak ayırmıyor veya ayıramıyor, ve öğretim üyelerimize yeteri maddi olanakları sağlayamıyoruz. Bu da araştırma aktivitelerimizi etkiliyor ve bilgi üretmede gelişmiş ülkelerin gerisinde kalıyoruz. Bu durumda da, çoğu zaman, bilgiyi ve teknolojiyi dışarıdan satın almak zorunda kalıyoruz.

Boğaziçi Üniversitesi'ne gelince: Sanıyorum ABD sistemine en yakın gelen üniversitelerimizden biri. Lisans eğitimi de (ABD'de tanıdığım B. Ü. mezunu öğrencilerden gözlemlediğim kadarıyla) kaliteli. Yüksek lisans eğitime gelince, o farklı bir konu. Yüksek lisans eğitimi büyük ölçüde bir üniversitenin maddi olanaklarına (mesela, laboratuvarlar ve araştırma projelerine ayrılabilen maddi kaynağa) dayanır. Maddi olanaklar açısından Amerikan üniversiteleri ile sadece Boğaziçi değil, hiçbir üniversitemiz boy ölçüşecek durumda değil.

-Malümlarınız olduğu üzere ailemiz çok kalabalık Ekşioğlu Vakfı bu kalabalık aileyi birleştirip kaynaştırmada sizce başarılmı neler önerirsiniz?

Bir kere Vakfımızın kurulması ile, çok önemli ve gerekli bir adım atıldı. Hatta geç bile kaldı, denebilir. Bunun için bütün emeği geçen ve geçmekte olanları kutluyor ve teşekkür ediyorum. Bu şekilde organize olmuş olduk. Vakıf hepimizin 'ortak' adresi olma olanağı sağlıyor. Büyük şehrin kalabalığında kaybolup gitme tehlikesi bugün herkesin başında. Bir kaç kuşak sonra birbirimizi tanımaz hale gelebilirdik. Sosyolojik bir olgu bu. İşte, Vakıf bunu önleme potansiyeline sahip. Bu açıdan Vakfımız başarılı.

Ama vakfımızı daha geniş bir aile kitemize ve tabana da yaymalı, ve bütün Ekşioğlu ailesini Vakfın şemsiyesi altına toplamayı başarmalıyız. Herkesin güç ve kapasitesince bir katılımı, sesi ve sorumluluğu olmalı bu organizasyonda. Her Ekşioğlu, bu vakıf 'benim vakfım' deme durumuna gelebilir. Mesela, çeşitli sorumlulukları üstlenecek bir takım alt komiteler kurulabilir bu amaç için.

Şimdi madalyonun öteki yüzüne bakalım biraz da: Bircysel başarıda kendimizi ispatladık. Bu doğru. Ama aynı şeyi kolektif başarı için maalesef söyleyemeyiz. Kabul edelim, bu konuda pek zayıfız. "Birlikten kuvvet doğar", sözünü hatırlayalım. Amerikalılar buna "United We Stand", derler. Bireysel olarak "bir" başarısak, kolektif olarak "on" hatta "yüz" katı kadar başarmak mümkün. Ama bunu bugüne kadar başaramadık. Büyük potansiyelimiz bireysel başarılarla sınırlı kalıyor. Başardıklarımız başarabileceklerimizin yanında marjinal kalıyor. Ortak amaçlar yaratıp birlikte hareket edebilirsek, maddi ve manevi olarak çok daha büyük işler başarabiliriz. Esas olarak söylemek istediğim "sosyal dayanışma"nın yanında "ekonomik dayanışma-işbirliği"dir.

Ayrıca, yalnız Ekşioğlu ailesi için değil, fakat içinde yaşadığımız toplumla da kaynaşabilir, görünürlüğümüzü toplumsal yaşama daha fazla katkılarımızla artırabiliriz. Böylece saygıdeğer ve önemli katkıları olan bir aile olarak toplumda yerimizi daha da güçlendirebiliriz.

-Vakıf çalışmalarında, bardağın boş olan tarafına bakmak hence biraz kolaycılıktır. Bardağın dolu tarafına baktığınızda neler görebiliyorsunuz? Anlatırmısınız?

Vakıf çalışmaları olarak benim görebildiklerim şunlar: Aile üyelerini yakınlıştırıp kaynaştırmak ve vakfa gelir sağlamak amacı ile organize edilen yemek partileri, kermesler, öğrenci bursları, ve Ovit Yayla Şenlikleri. Bir de aile içi bilgilenmeyi ve iletişimi sağlayan yayın organımız, Aile Dergimiz, ile elektronik haberleşme sistemimiz. Bunlar tabii ki güzel ve faydalı faaliyetler olarak bardağın dolu tarafı..

-Vakıf Derginize ilişkin neler söylersiniz? Okuyucularına ulaştırdığı mesajlar içerik ve fiziki anlamda olumlu yada olumsuz gördükleriniz nelerdir?

Bu dergi bir aile dergisi olarak gayet kaliteli baskı ve dizgiye sahip. Bir nüshasını ABD'de Amerikalı arkadaşlarım inceledi ve bir aile dergisi olarak dizgi ve baskı kalitesi karşısında şaşkınlıklarını gizleyemediler. Dergi "İçerik olarak yeterli ve uygun mu?", sorusuna gelince, hence iyi. Ama herşey gibi, dergi de devamlı bir gelişme içinde olmalı. Bu konuda da editöre bir komite yardım edebilir (tabii halihazırda böyle bir komite oluşturulmamışsa), diye düşünüyorum.

-Göreviniz gereği uzun süre görüşemediğiniz akrabalar ve dostlarınıza vereceğiniz bir mesajınız var mı? Yüreğinizden geldiği gibi...

Hepsine sağlık ve esenlikler diliyorum. Çayı hazırlar sınırlar veya çaya buyursunlar!

Söyleşi: Yakup Ekşi

İFTAR YEMEKLERİ BAHANE....

Temsilcimiz sayın Suat Ekşi'nin Zeytinburnu'nda düzenlediği iftar yemeğinde çok sayıda dost ve akraba yeniden bir araya geldi.

İftar yemeğine Zeytinburnu'nda oturan çok sayıda akrabamız katıldı. Zeytinburnu'ndaki Akrabalarımızın tanıdık dost ve komşularının da katılımı bizleri çok mutlu etti...

Vakfımızın yönetim kurulu başkanı sayın Ali Ekşi, Başkan vekili sayın Sarpay Ekşioğlu, Yönetim kurulu üyelerinden sayın Mehmet Ekşi, sayın Yunus Ekşi, sayın Hızır Ekşioğlu, sayın Yasin Ekşi, vakıf meclisi Başkan vekilimiz sayın Mustafa Ekşi Anavatan Partisi MKYK üyesi ve vakıf Meclisi üyesi sayın Mahmut Ekşi, Zeytinburnu Belediye Başkan yardımcısı ile çok sayıda konuk iftar yemeğinde bir araya geldi.

Meclis üyemiz sayın Mahmut Ekşi katılımcılara hitaben yaptığı konuşmada, Zeytinburnu yöresinde Yaşamakta olan akrabalarımızın birlik ve beraberliğinin örnek alınması gerektiğini vurgularken bu muhteşem topluluğun bir araya gelmesini sağlayan Vakıf Yönetimine ve Zeytinburnu temsilcisi sayın Suat Ekşi'ye teşekkür etti.

Ekşioğlu Vakfı Zeytinburnu Temsilcilik görevini üstlendiği ilk gün heyecanından hiçbir şey yitirmeyen sevgili Suat Ekşi'yi ve saygı değer eşini bir kez daha kutlamak istiyoruz. Vakfımız yararına özverisini ve yürekten çabalarını övmek için sözcük bulmakta adeta zorluk çektiğimizi ifade etmek istiyoruz.

Vakfımızın sevdalısı değerli kardeşimize ve eşine buradan "Merhaba" diyoruz...

İFTAR SOFRALARINDAN GÖRÜNTÜLER

Ekşioğlu Vakıf Gençlik Kolu Yönetimi Çekmeköy Belediyesi'nin iftar çadırında bir iftar yemeği düzenledi.

Vakfımızın gençlik kolu Yönetimi Ümraniye Çekmeköy Belediyesi'nin iftar çadırında yoksul ve ihtiyaç Sahiplerine bir iftar yemeği verdi.

Yemeğe, yörenin kırsal muhitlerinde yaşamakta olan ihtiyaç sahibi pek çok vatandaş geldi.

Çoğunluğu çocuklardan oluşan beş yüz kadar konukumuz yemeğini çadırda yerken, bir o kadar ihtiyaç sahibi vatandaşımız da, yemeğini alıp evine götürdü.

Güler yüzlü aşçıların ve dağıtıcıların mutlulukları her hallerinden belliydi.

Elbette ki, Ekşioğlu Vakfı Gençlik Kolu Yönetimince iftar çadırını açan Çekmeköy Belediye Başkanı sayın Sıddık ERASLAN Beyefendiye teşekkürlerimizi ifade etmeden geçemeyiz.

Ayrıca yemeği düzenleyen Vakıf Gençlik Kolu yönetimini de kutluyoruz. Organizasyon da emeği geçen Yönetim Kurulu üyelerimizden sayın Aydın EKŞİ ile Gençlik Kolundan sorumlu üyemiz sayın Yunus Ekşi'ye Teşekkürlerimizi yineliyoruz.

BAŞKAN SAYIN ALİ EKŞİ VE YÖNETİM KURULU ÜYELERİ DE ORADAYDI...

Belediye iftar çadırlarında düzenlenen mütevazı iftar sofralarında da pırıl pırıl ama ihtiyacı çocuklarla, gençlerle birlikte iftar açmak, iftar saatinin o gizemli sessizliğini onlarla birlikte yaşamak farklı bir mutluluk kaynağı olsa gerek...

Vakıf Yönetim Kurulu başkanı sayın Ali Ekşi ile birlikte yönetim kurulu üyelerinden Hızır Ekşioğlu, Yunus Ekşi, Aydın Ekşi, ve Alemdağı Temsilcimiz sayın Hızır Ekşi sanırız böyle bir an yaşadılar...

GENÇLERİMİZ ÇOK MUTLU...

Böylesine yerini bulan bir iftar yemeği vermenin sevinç ve mutluluğu her bilerinin gözlerinden fışkırıyor adeta...

Sizler daha pek çok güzel etkinlikleri altına imza atacağınızı görür gibiyiz...

YA İFTAR KONUĞUMUZ ÇOCUKLAR..

Hepsi کنار muhitlerden toplanıp geldiler... Bu anı hiç unutamayacak olan onlar, yarın belki de ülke yönetiminde önemli görevler üstleneceklerdir...

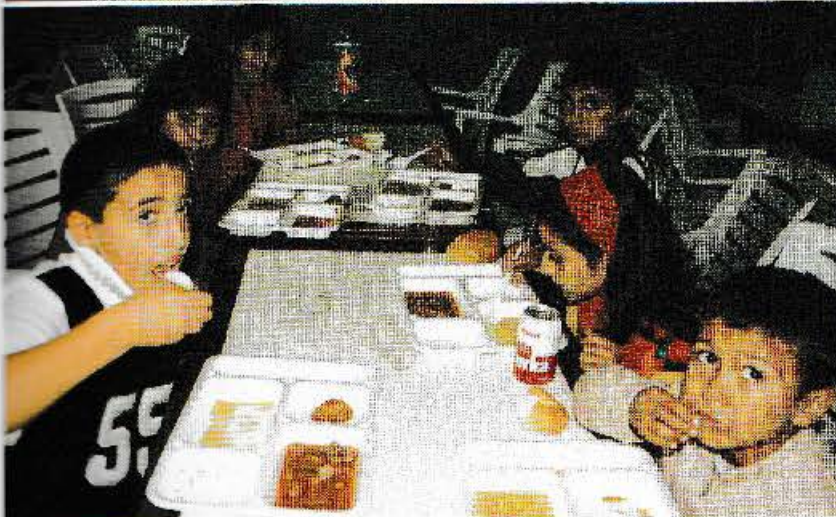
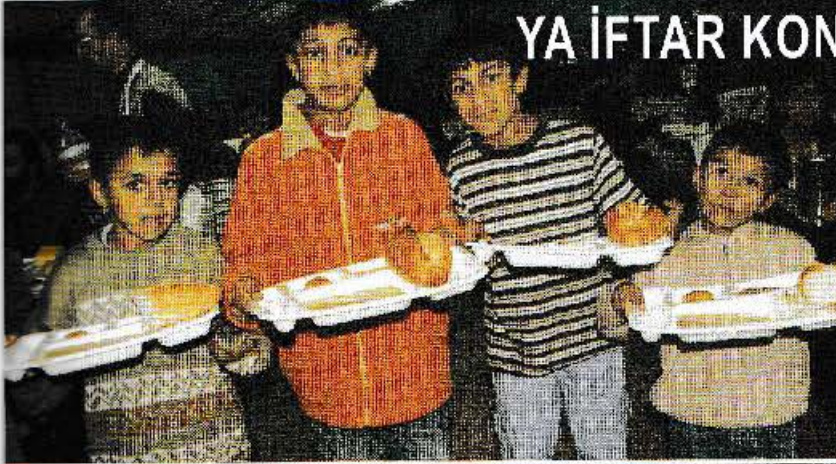
Mütevazı iftar sofralarında bir yemek yemeyi bayram gibi algılayan nice çocuklarımız olmuştur. Ama gel gör ki onların pek çoğunun eli ülke yönetiminde taşın altındadır.

Yöresel bir özdeyiş vardır *"Ne oldum değil, ne olacağım sorusu sorulmalıdır"*

Bu tablo bizlere çok sıradanmış gibi gelebilir... Birde onların yüreklerine kulak vermeliyiz... Yemeği ile kolasını önüne alanların her biri muzaffer bir komutan gibi...

Sevgili gençler, Vakıf yöneticileri... Çocuklar hep mutlu olsun isteriz. Ama mutsuz çocuklar için de, bu tabloyu hep görüntülemek isteriz...

Yüreğinize, gönlünüze sağlık keselerinize bereket sevgili gençler...

Vakfımızın "Kadınlar Kolu" İstanbul Maltepe Belediyesi'nin iftar çadırında üç bin kişiye iftar yemeği verdi. Yemeğe Maltepe Belediye Başkanı sayın Fikri KÖSE, Vakıf Başkanımız sayın Ali Ekşi ve yönetim kurulu üyeleri de katıldı.

Maltepe Belediye Başkanı sayın Fikri Köse'nin başka bir programı olduğu için iftar yemeğinden erken ayrıldı.

Vakıf Yönetim Kurulundan Başkan Sayın Ali Ekşi Başkan vekili Sayın Sarpay Ekşioğlu, Muhasip üye sayın Mehmet Ekşi, üye sayın Hızır Ekşioğlu, üye sayın Yasin Ekşi Genel sekreter sayın Resul Ekşi, Vakıf Meclisi başkan vekili sayın Mustafa Ekşi, Kadınlar Kolu Yöneticileri iftar yemeğine hazır bulundular.

İftar Yemeğinin dağıtımını iki başkan birlikte başlattı... Maltepe Belediye Başkanı Sayın Fikri KÖSE ve Ekşioğlu Vakfı Yönetim Kurulu Başkanı sayın Ali EKŞİ...

Kadınlar Kolu'nda görevli hanım kardeşlerimiz yemek dağıtımında fiilen görev aldılar....

HANIM KARDEŞLERİMİZİN EN MUTLU ANI...

Onlar, her yerde ve her zaman bu isteklerini yüksek sesle dile getiriyorlardı...

"Ramazaan etkinlikleri kapsamındaki iftar yemekleri miz Belediye iftar çadırlarında verilmelidir... Çünkü iftar yemeklerimiz toplumun ihtiyaçlı kesimine ulaşırsa bir değer ve bir anlam ifade eder..."

Hanım kardeşlerimiz bu düşüncelerinde ne kadar haklı oldukları görüldü. Sonuç olarak, binlerce ihtiyaç sahibi insanlara kendi elleriyle yemek dağıtıp servis yapma mutluluğunu yaşadılar.

Kadınlar Kolu'nun bu etkinliğine destek veren başta Vakıf Başkanı sayın *Ali Ekşi*'ye Kadınlar Kolu'ndan Sorumlu Başkan vekili sayın *Sarpay Ekşioğlu*'na ve tüm Yönetim Kurulu üyeleri ile Gençlik Kolu Yöneticilerine Kadınlar Kolu adına teşekkür ediyoruz.

**İftar çadırını
bizlere tahsis eden
Maltepe Belediye
Başkanı sayın
Fikri Köse'ye
yeniden
teşekkürler...**

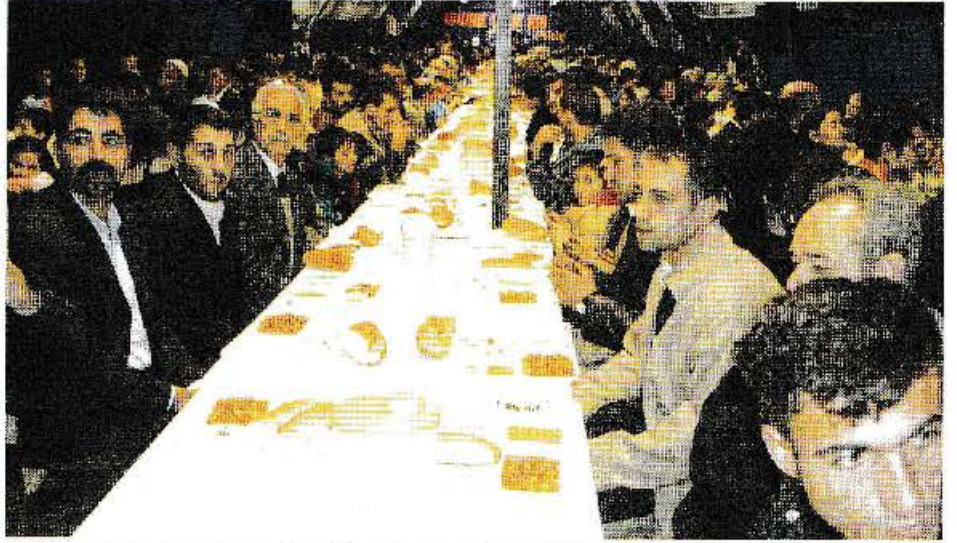
Halit Ekşioğlu Amcamız Vakfımız'ın en yaşlı üyesidir. Her ne kadar yaşının 22 olduğunu savunursa da, sağlam kaynaklardan edinilen bilgilere göre, yüz yaşının üstünde olduğu anlaşılmaktadır.

Vakıf etkinliklerine olan ilgisi ve heyecanı itibarıyla 22 yaşındaakileri hayli gerilerde bırakır... Bu çadır yemeğinde de bizleri yalnız bırakmadı. Ona da teşekkürler...

Kadınlar kolunda görevli bulunan hanım kardeşlerimizin hepsi oruçluydu. Üstelik, onların herbiri birer ev hanımıydı. Evlerinde iftarı bekleyen eşleri ve çocukları vardı... Bu sorumluluklarını ikinci plana iterek, iftar çadırında servislere katkı sağlamak için koşarak geldiler... Binlerce kişiye yemek dağıtımında yardımcı oldular... Belki çok yoruldu, ama verdikleri hizmetin huzur ve mutluluğu onların yorgunluğunu alıp götürdü...

Meryem Ekşioğlu, Mihriban Ekşioğlu, Nezahat Ekşioğlu, Süheyla Ekşioğlu, Özen Ekşioğlu, Neriman Ekşi, Nuran Ekşi ve Fatma Ekşi Hanımefendi dile açık teşekkürlerimiz vardır.

Vakıf hizmetlerinde göstermiş oldukları ilgi ve özveriden ötürü kendilerine şükran borçluyuz...

VEFALI BAŞKAN...

İstanbul-Maltepe Belediye Başkanı sayın FİKRİ KÖSE, Belediyenin iftar çadırında yemek veren hayır sever kişilere ve kuruluşların temsilcilerine bir teşekkür yemeği ile birlikte birer plaket verdi...

Vakfımızı Meclis Başkan vekilimiz sayın Mustafa Ekşi, Yönetim Kurulu Başkan vekilimiz sayın Sarpay Ekşioğlu ve dergimizin editörü sayın Yakup Ekşi temsil ettiler...

PLAKETLERİ BAŞKAN SAYIN FİKRİ KÖSE VERDİ...

Vakfımızın Kadınlar Kolu tarafından İstanbul Maltepe Belediye çadırında 28 Ekim 2005 günü verilen iftar yemeği Maltepe Belediyesini de memnunetti.

Ramazan ayı süresince belediye çadırında iftar yemeği veren kişilere ve kuruluşların temsilcilerine Belediye Başkan lığınca bir teşekkür yemeği verildi.

Yemekte bir konuşma yapan başkan sayın Fikri KÖSE, hayırsever kişilere ve kuruluşlara teşekkürlerini ifade etti.

Ardından ilgili kişi ve kuruluş temsilcilerine birer plaket takdim etti.

Ekşioğlu Vakfı Kadınlar Kolu adına plaketi Meclis Başkan vekilimiz sayın Mustafa Ekşi aldı.

Maltepe'nin vefalı başkanı sayın Fikri Köse'ye Ekşioğlu Vakfı adına birkez daha teşekkürlerimizi yineliyor, başarılarının devamını diliyoruz...

Teşekkür

Rahatsızlığım nedeni ile, 3 şubat 2005 tarihinden itibaren bir ay süreyle Kadıköy

**“SİYAMİ ERSEK GÖĞÜS CERRAHİSİ
HASTANESİ”**nde tedavi gördüm.

Tedavimin yapılması ve yeniden sağlığıma kavuşmamda çok büyük emeği geçen, Göğüs Cerrahisi Hocası

Sayın,

Doç. Dr. İzzet Ç. ERDENEL'e

Teşekkür ediyor, Sevgilerimi sunuyorum

Ayrıca, hastalığım sırasında telefonla, yada bizzat ziyaret etmek suretiyle **“geçmiş olsun”** dileğinde bulunan tüm dost, komşu ve akrabalarım da *Teşekkür ederim.*

Halit EKŞİOĞLU
EKŞİOĞLU ORMAN ÜRÜNLERİ
SAN. TİC. LTD. ŞTİ.

VAKFIMIZ'IN GENÇLİK KOLUNA YEPYENİ BİR HEYECAN....

Vakfımızın gençlik kolu'ndan sorumlu Yönetim Kurulu Üyesi Yunus Ekşi Gençleri ayağa kaldırdı... Yeniden yapılanmayı başaran gençlik kolu, ilk büyük toplantısını Alemdağ Temsilciliğinde yaptı. Toplantıya Vakıf Başkanı Ali Ekşi ve Yönetim Kurulu üyeleri katıldı.

Başkan Ali Ekşi'den gençlere açık çek:

"GENÇLER, VAKIF YARARINA HER MEŞRU ETKİNLİĞİNİZDE YANINIZDA OLACAĞIM..."

Ekşioglu Vakfı Gençlik Kolu, Yönetim Kurulu üyesi sayın Yunus Ekşi'nin önderliğinde hızlı bir yeniden yapılanma sürecine girdi.

İstanbul'un çeşitli semtlerinde yaşamakta olan gençlerimiz seri bir organizasyonla bir araya geldiler. Çeşitli semtlerdeki bölge toplantılarından sonra ilk büyük toplantılarını Alemdağ Temsilci liğinde gerçekleştirdiler.

Toplantıda Vakıf Başkanı Ali Ekşi kısa bir konuşma yaptı. Aile gençlerini bir arada görmekten duyduğu mutluluğu dile getirerek, vakıf yararına yapılacak her türlü meşru etkinlikte gençlerin yanında olacağını ifade etti.

Toplantıya Zeytinburnu Temsil cimiz sayın Suat Ekşi'nin önderliğinde Zeytinbur nu'ndan çok sayıda genç kardeşimizin katılımı dikkatlerden kaçmadı. Ayrıca, Kurtköy, Taşdelen ve Alemdağ bölgesinden de pek çok genç kardeşimiz toplantıya hazır bulundu.

Toplantı sırasında genç kardeş lerimiz içlerinden geldiği gibi dilek ve temennilerini dile getirdiler.

Zaman zaman yanlış bilgilen meden kaynaklanan sitemkâr eleştiriler yapan gençlerimiz oldu. Vakfımızın amaçlarının gerçekleşmesinde izlenmesi gereken yola gençlerin penceresinden bakma olanağı bulduk. Çok yaralı ve bütünleştirici bir toplantı oldu.

Gençlerimizin Vakfımıza sahip çıkmaları bizleri çok umutlandırdı.

Gençler adına yapılan konuşmalar dikkatle dinledi...

MUSTAFA ERDİNÇ EKŞİ: Rize ili, İkizdere İlçesine bağlı Bayırköy'ünden merhum Hakkı Ekşi'nin torunu İbrahim Ekşi'nin oğludur. İş alanı inşaat sektörüdür. Gençlik kolu'nun yeniden yapılanmasında önemli katkısı bulunan pırıl pırıl gençlerimizden biri...

Topluluğa hitaben yapmış olduğu konuşmalarında Vakıf amaçlarının gerçekleştirilmesinde genç kuşağın görüşlerinin alınmasında da çok büyük yararlar olacağına işaret ederek, Vakfın oluşumunda emeği geçen büyüklerine şükranlarını ifade etti.

MUSTAFA KEMAL EKŞİ: Rize ili, İkizdere İlçesine bağlı Bayırköy'ünden küçük Ahmet Ağa Dedemizin torunlarından Nuri Ekşi'nin oğludur. İş alanı inşaat sektörü olup, amatör tiyatro sanatçısıdır.

Topluluğa hitaben yapmış olduğu konuşmada, aynı kan bağından olduğumuz halde gençler olarak birbirimizi yeteri kadar tanıyamadığımızı vurguladı. Gençlerin bir araya gelmesiyle oluşacak güç vakfımıza yeni bir ivme kazandıracığını ifade etti.

HIZIREKŞİ: Rize ili, İkizdere İlçesine bağlı Bayırköy'ünden Merhum Hacı Muharrem'in oğlu Merhum Yakup Ekşi'nin torunudur. İş alanı Bayankuaaförüdür.

Meveut topluluğa yapmış olduğu konuşmada, işsiz gençlerimize iş bulma konusunda, geçici olarak muhtaç duruma düşmüş gençlere ve çocuklara yardım konusunda vakıf yönetiminin daha duyarlı olması gerektiğini vurguladı.

SONUÇ: Gençlerimiz konuşmalarının satır araklarında ifade ettikleri serzenişleri çok doğru bulduğumuzu hemen ifade etmek gerekir. Onların bir araya gelip vakfımız yararına örgütlenmeleri ayrı bir sevinç kaynağımız.

M.Erdinç EKŞİ

Hızır EKŞİ

Gençlik Kolu Toplantısı

M. Murat Ekşi
Başkan

1979 da, İkizdere'nin Bayırköy'ünde doğdu. Aile mesleği olarak lise öğreniminden sonra inşaatçılığa başlayan EKŞİ bekindir.

Hüseyin EKŞİ
Başkan Yardımcısı

1980 yılında ikizdere' nin Bayırköy'ünde doğdu Lise mezunu olup, İnşaat malzeme meleri satış ticareti ile uğraşan EKŞİ bekindir.

Orhan EKŞİ
Genel Sekreter

1978 de İkizdere' nin Demirkapı köyünde doğdu. Lise mezunu olan EKŞİ İnşaat dekorasyon işi yapar. Bekardır.

Hülya EKŞİ
Muhasip Üye

1982 yılında ikizdere ilçesinin Ayvalık Köyü'nde doğdu. Lise mezunu olup, halen Vakıf sekreterliğini yapan EKŞİ bekindir.

Hayriye EKŞİ
Veznedar

1983 Yılında İkizdere Demirkapı Köyü'nde doğdu. Lise mezunu olup, özel bir firmada muhasebecilik yapan EKŞİ bekindir.

Hızır EKŞİ
Üye

1979 yılında İkizdere' nin Bayırköy'ünde doğdu. Bayan kuaförlük yapan EKŞİ bekindir.

Umut EKŞİ
Üye

1980 yılında Gemlik'te doğdu. Hukuk fakültesi mezunu olup, serbest Avukatlık yapan EKŞİ bekindir.

Kenan EKŞİ
Üye

1982 Yılında İkizdere' nin Demirkapı Köyü'nde doğdu. Orta okul mezunu olup, İnşaat Dekorasyon işleriyle uğraşan EKŞİ bekindir.

Hakan Başar EKŞİ
Üye

1982 Yılında Karasu'da doğdu. Lise mezunu olup, Citroen otomobil servis elemanı olarak görev yapmakta olan EKŞİ bekindir.

ÇOCUKLARA

*Açın haritanızı bakın Türkiyemize,
Bu güzel toprakları kimler bıraktı bize.
Atamız düşmanları nasıl getirdi dize,
Tarihlerden öğrenin sevgili yavrularım...*

*Özgürlük ve barışı biz getirdik cihana,
Susamış bulunanlar içsinler kana kana.
Nefret dolu gözlerle bakan varsa vatan'a,
Siper olsun göğsümüz sevgili yavrularım...*

*Atamız'ın yolunda bayrağım gölgesinde,
Ananın ve babanın sıcacık sevgisinde,
Koşun omuz omuza uygarlık sahnesinde,
Hepileri gidiniz sevgili yavrularım.*

*Var olan gücünüzle insanları seviniz,
Sevgiden yoksunları kitaplarda yerimiz,
Namert saldırganları kalemlerle eziniz,
Doğrudan yana olun sevgili yavrularım...*

*Bizler geri saftayız nöbet sırası sizde,
Vatan savunmasında karada ve denizde,
Kardeşçe yaşayınız bu cennet ülkemizde
Bu yurt size emanet sevgili yavrularım...*

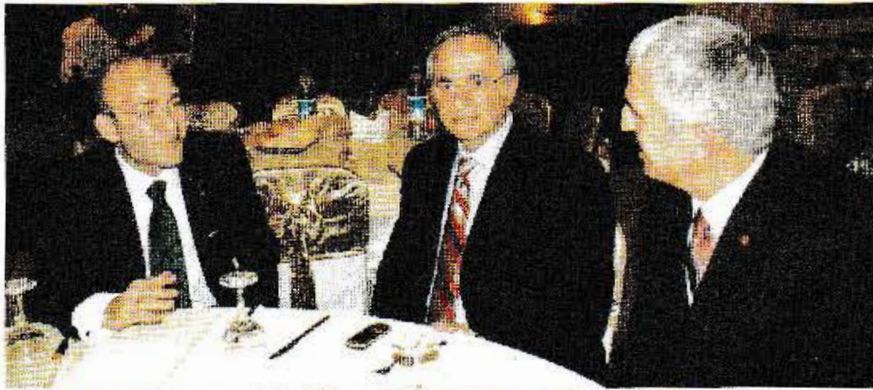
Yakup EKŞİ
Eğitimci

BİZ BU ACIYI BİLİYORUZ...

Yeniden yapılanan "Gençlik Kolu"muz, **KARDEŞ PAKİSTANLI DEPREMZEDELER** yararına bir yemek düzenledi... 16 Aralık 2005 günü, "Maltepe'de Salon Kardelen" yardım severlerin akınına uğradı...

İKİZDERE ESKİ KAYMAKAMI SAYIN İSMAİL BAYATA YARDIM YEMEĞİNE KATILDI.

Vakfımızın Gençlik Kolu Yönetimi 16 Aralık 2005 günü, Maltepe'deki Salon Kardelen de Pakistanlı Depremzedeler yararına bir yemek düzenledi.

Yemeğe çok sayıda dost, akraba ve duyarlı komşularımız katıldı.

Yemeğin organizasyon tarihini ve yerini internet kısa mesaj sistemimizden öğrenen İkizdere'nin sevilen eski kaymakamlarından sayın **İSMAİL BAYATA**, etkinliğimize iştirak ederek bizleri onurlandırdılar. İkizdereliler'in sevgisini karşılı sız bırakmayan kaymakamımıza Vakfımız adına teşekkür ediyoruz.

Elbette ki, Gençlik Kolu'muzun bu duyarlı davranışını alkışlamamak mümkün değildir.

"Pakistan Ağlıyor" sloganıyla yola çıktılar. Kısa zamanda önemli bir organizasyona imza attılar...

Gençlerimizin bu olumlu ve duygulu projelerini destekleyen Vakıf Yönetim Kurulu'nu da kutluyoruz...

Sadece Pakistanlı deprem zedelerine katkı olsun diye etkinliğimize gönülden katılan pek çok konuğumuz oldu. Onlara da şükranlarımızı sunuyoruz.

Ulus olarak yardım severlik, önde gelen özelliklerimizdendir. Kardeş Pakistanın yaşadığı acıyı biz 1999 yılının Ağustos ayında yaşamıştık. Bu tür acıları kısa zamanda unutmanın yaraları sarmanın kolay olmadığını en iyi biz biliriz.

YEMEKTE ALKOL SERVİSİ YAPILMADI...

"Pakistan Ağlıyor" sloga nıyla yola çıkıp, loş ışıkların altında kıvrak bir müzik eşliğinde kadeh kaldırmak, etkinliğin ruhuna ters düşebilir düşüncesiyle gençlerimiz yemeği alkolsüz olarak planladılar.

Gençlerimizin acılara karşı duygu yüklü tepkilerinin değişik bir boyutu olarak görmek teyiz bu davranışlarını...

Çevremizden, içimiz den, tanıdıklarımızdan pek çok kişi Pakistanlı Depremzede kardeşle rimize bireysel olarak yardım ettikleri kesin... Çünkü biz, yardım yapmayı seven bir milletiz...

Gençlerimiz kendi arala rında örgütlenerek, kanayan bir yaraya merhem olma arzuları bizleri onur landırmaktadır. Gençle rimize bu nedenle çok, ama çok güvenmemizde ne kadar haklı olduğumuzu kanıtlamış oluyoruz...

Vakıf etkinliklerimizde genç kardeşlerimizi hep yammız da görmek istediğ imizin altını bir kez daha çiziyoruz.

Artık yepyeni fikirlere, düşüncelere, çağdaş gençlerle çağdaş projelere öncelikle ihtiyacı mız bulunmaktadır.

Artık bilgisayarla büyü yen gençlerimiz sanal alemden yepyeni tasarıları bilgi ve görüşleri bizlere taşımalı dırlar.

Vakıf yönetimi olarak gençlerimizin yanında ve hatta büyük ölçüde onların emrinde olduğumuzu bu köşeden de ifade ediyoruz.

MASALARI TEKER TEKER ZİYARET ETTİK

Konuklarımızın pek çoğu tanıdık simalardan oluşuyordu. Bu nedenle görüntü almakta hiç zorlanmadık.

Bayan, erkek, genç ve çocuklar adeta görüntü almamız için yardımcı oldular.

Özellikle Demirkapı Köyü'n den gelen çok sayıda komşu ve dostlarımızla karşılaştık. Gençleri mizin Pakistan'a yardım kampanyalarına iştirak ederek katkıda bulundular.

Sultanbeyli'den gelen konuklarımız ayrı bir gurur kaynağımız oldu.

"Bu çorbada bir tuzum bulunsun" diyen her yardım sever dost, komşu ve akrabalarımızı kutlu yoruz.

GÖRÜNTÜ ALMAMIZA KATKI SAĞLAYAN HERKESE TEŞEKKÜRLER

Salon Kardelen'in kadrolu fotoğrafçısı olmadığımızı inandırmak için kimi masalarda zorlandık. Konuklarımız bu yönde haklılar.

Bir fotoğrafçı emrivaki bir şekilde gelip fotoğraf çekiyor... Çektiği fotoğrafı tab edip, tekrar emrivaki ile sizlere yüksek bir fiyatla satmaya kalkıyor ve satıyor... İçkili restoranların yada düğün salonlarının geleneksel bir sistemi bu... Sadece saygı duyarız.

"Ekşioğlu Vakfı Dergisi" nin editörü' nü de, salon fotoğrafçısı sananlar olabilir. Ama biz onları ikna etmeyi başardık. Dergimiz adına görüntü almamıza katkı sağlayan konuklara teşekkürü bir borç biliyoruz.

TAM BİR AİLE YEMEĞİ...

Gençlerimiz sadece Pakistanlı Depremzedeler yarına bir yemek düzenlemekle kalmadı... Aynı zamanda çoktandır birbirlerini göremeyen komşuları dostları ve akrabaları da yeniden bir araya getirmeyi sağladı.

İstanbul'da yaşamakta olan bizlerin, bu tür etkinliklerle bir araya gelmemize ihtiyaç vardır. Görünen o ki, bu yemekte de, biriken hasretliklerin giderildiği, memleket anılarının tazelendiği duygulu anlar yaşanmadı değil...

"HANIMLAR KATILMIYOR" DEMEYİN...

Aile, dost ve hemşehriler arasında çokça dile getirilen bir eleştiridir bu...

"Bu tür etkinliklere hanım kardeşlerimiz katılmıyor. Yada, beyler hanımlarını bu tür etkinliklere götürmüyor" şeklin de serzenişleri hep işitiriz...

Sevinerek ifade edebiliriz ki, bu kez öyle olmadı. Salonda beylerden çok bayan vardı. Bu görünüm bizleri de çok mutlu ettiğini söyleyebiliriz.

Genç kızlarımız, hatta çocuklar bile rahatlıkla etkinliği mizin konuğu olabildiler.

Çok nezih ve eğlenceli geçen dakikalarımız için katkısı bulunan herkese bir kez daha teşekkür ediyor, gençlerimizi daha farklı etkinliklerde bir arada görmeyi sabırsızlıkla bekliyoruz...

SİM YAPIM ORGANİZASYON SORUMLUSU SEVGİLİ GÖNÜL EKŞİ'YE KUCAK DOLUSU TEŞEKKÜRLER...

Karadeniz'in güzel kızı ve güzel sesi sevgili **Hülya POLAT**, yöremizin güzel seslerinden sevgili **Yılmaz Kasapoğlu** ve sevgili **HEREM...** Sesiyle saziyla sevgili **NECLA "Pakistan'a yardım"** gecesine sanatlarıyla katkı sağladılar. Bu seçkin isimler, Ekşiöğlu Vakfı'nın hizmetler hanesindeki müstesna yerlerini zaten almışlardır... Kendilerine ayrıca teşekkür ederiz.

Gönül Ekşi'ye gelince: O bizden biri... **SİMYAPIM Organizasyon Reklam ve Tanıtım LTD. Şti'nin** Organizasyon sorumlusu ... Dolayısıyla yurt içi ve yurt dışı müzik organizasyonlarının hizmet alanı...

Pakistanlı Depremzedeler yararına düzenlenen gecenin müzik organizasyonu sevgili **Gönül EKŞİ** düzenledi. Sunucusundan sanatçı sma kadar...

Ekşiöğlu Vakfı ve dolayı sıyyla Pakistanlı Depremze deler **Gönül Ekşi** ile onun organizas yonunda bulunan sanatçıları asla unutmayacak...

Herşey için çok çok teşekkürler...

Sanatçılarımıza
teşekkür
borcumuz
vardır.

HÜLYA POLAT

AHMET EKŞİÖĞÜ

Bizim yörelerimizde çok söylenir: “Ağlamakla gülmek kardeşir” diye...

Üzüntü alanından bir an önce çıkmak, bir neşe kapısı aralamak herkesin arzusu... Böyle durumlarda bizim insanımıza bir kemençe sesi, bir davul tokmağı, bağlamanın kapağına bir parmak vuruşu yeterde artar...

Kemençe sesinin duyulduğu yerde horon oynamamak bir eksiklik sayılır...

Gençlerin arzusunu kırma yan amcalar da horonun tadını çıkardılar. Amcalar yeğenler el ele omuz omuza horon halkasında boy gösterdi.

Ayağımıza yüreğinize sağlık sevgili gençler vesayın amcalar...

HORON OYNAMADAN YAPAMADIK...

Necla

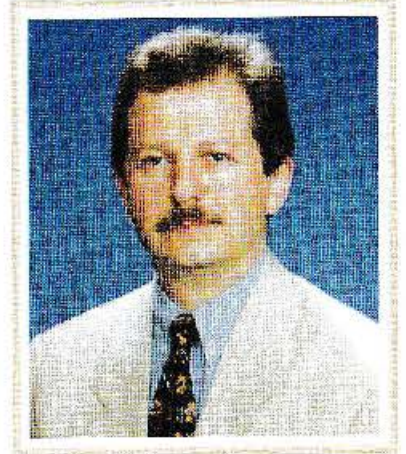
Herem

MOBİL TELEFONLARIN SAĞLIĞIMIZ ÜZERİNE OLAN ETKİLERİ

Dr Mete Ekşioğlu

İç Hastalıkları Uzmanı

Bursa Devlet Hastanesi Baş Hekimi

Sayın okurlarım,

Günümüzde tıbbın en modern tanı ve tedavi metodları ile daha da anlaşılır hale gelen önemli bir konu hakkında sizlere bilgi vermek istedim. Cebimizden ayırmadığımız cep telefonlarının sağlığımız üzerine olan etkileri... Hepinize sağlıklı mutlu ömürler dilerim.

Cep Telefonları Kanser yapar mı?

Onkoloji enstitülerinde yapılan laboratuvar çalışmalarında cep telefonlarının yaydığı radyasyonun kansere yol açtığı şimdiye kadar bilimsel olarak kanıtlanamamış veya istatistiki olarak gösterilememiştir. Çalışmalar hâlâ sürmektedir. Çok yüksek radyasyon seviyelerinin insanlarda zararlı etkilere neden olduğu bilinmektedir. Ancak burada sözü edilen "yüksek radyasyon seviyesi" ile cep telefonları değil çok güçlü UHF/VHF televizyon vericileri, FM radyo vericileri ve radarlar kastedilmektedir. En çok korkulması gerekenler bunlardır.

Örneğin İstanbul Üniversitesi Halk Sağlığı Anabilim Dalı'nın UHF/VHF televizyon vericilerinin bulunduğu Çamlıca'da yaptığı çalışmalarda bu radyasyonun etkisi altında yaşayan insanların vücut sıcaklıklarının 2 derece daha yüksek olduğu tespit edilmiştir.

Oysa cep telefonu ile yapılan görüşmelerde eğer konuşma süresi 6 dakikayı geçmişse, sadece telefonun en yakın etkilediği kulak çevresindeki ve beyindeki dokularda yalnızca 0.5 derecelik bir sıcaklık artışı meydana gelir. 6 dakikadan daha kısa süren görüşmelerde böyle bir sıcaklık artışı meydana gelmez.

Baz istasyonları televizyon vericileri kadar yoğun manyetik alan oluşturmazlar. Burada önemli olan nokta baz istasyonu takıldığı noktanın 16 metre kare civarında kimsenin bulunmaması gerekir. Yani baz istasyonu bir binaya takılıyor ise en yakın daireden en az 4-5 metre yükseğe veya uzağa kurulmalıdır. Bu mesafenin ötesi güvenlidir.

Cep Telefonu alırken nelere dikkat etmeli?

Her cep telefonunun SAR değeri adı verilen bir radyasyon yayma ölçüsü vardır. SAR değeri ne kadar düşükse o kadar iyidir. Alacağımız cep telefonunun SAR değeri 0.1 w/kg'ın altında olmalıdır. Cep telefonu firmaları ürünlerinin üstüne SAR değerini yazmak zorundadır. Telefonunuzun SAR değeri muhtemelen pil yuvasının üzerindeki etiketlerde veya ürünün kutusunun içinde yazar.

Piyasada "radyasyonu emen ışıklı yapıştırma" diye satılan yapıştırıcıların hiçbir faydası yoktur.

Bu Konuda Yapılan Çalışmalar neler?

Dünya Sağlık Örgütü'nün Çalışmaları bu yönde iken bazı çalışmalar ise cep telefonları ile yayılan mikrodalgaların insanın DNA yapısına zarar verebileceğini ve özellikle çocukları cep telefonlarından uzak olmasını belirtmektedirler. İsrail'de buzağılar üzerinde yapılan çalışmalar (Prof. Levi Schachter) cep telefonlarının göz dokusunda kalıcı hasar yaparak görme bozuklukları oluşturduğunu ispatlamıştır.

Bu Konularda Doç Dr.Serdar Günaydın Şunları yazıyor: İlk araştırmalar dünyanın en popüler sağlık dergilerinden Lancet'te 20 Mayıs 2000'de yayımlandı. Çünkü 11 Mayıs'ta "Cep Telefonları ve Sağlık" adıyla bir rapor yayınlayan İngiliz Bağımsız Uzmanlar Grubu (UK Independent Expert Group On Mobile Phones) kanser veya benzeri hastalıkların sıklığının cep telefonları nedeniyle artmadığını ortaya koymuştu. Tam huzur bulacakken rapor yine de çocukların cep telefonu kullanmasını uygun görmeyince işler karıştı.

Yaptığımız araştırmalarda bilim dünyasının son dönemde bu konuda kesin bir karara vardığını söylemek zor.

Dünya Sağlık Örgütü Wisconsin Üniversitesiyle yaptığı ortak çalışmada zararlı etkiler yönünde ortada herhangi bir kanıt olmadığı için kısıtlama getirilemeyeceğini belirtiyor. Ama her nedense çocuklar için dikkatli olunması koşulu belirtiliyor.

Oxford Üniversitesi ise düşük doz radyasyonun bile hücre ve dokular üzerinde olumsuz etki gösterdiğini ve önlem alınması gerekliliğini vurguluyor. Yine çocuklar örnek verilerek; çocuk beyinlerinin küçük ve henüz gelişmekte olduğu, kafatası kemiklerinin ince olduğu ve telefonlardan yayılan radyasyon miktarının da önemsiz olmadığını belirtiyorlar. Sağlık riski açısından ispatlanmış bir tehlike olmadığı halde cep telefonu satışının özellikle çocuk yaş grubu için kısıtlanması gerekliliğinin alın çiziliyor.

Oluşturulan deney modelleri sizlere komik gelebilir. Örneğin Fransızlar 38 erkeği günde iki saat olmak üzere 4 hafta cep telefonu ile konuşturmuşlar ve başta insan davranışlarını düzenleyen melatonin hormonu olmak üzere tüm kan tetkiklerini incelemişler. Neyse ki bir değişiklik bulamamışlar. Yani sınırlı olmanız cep telefonu yüzünden olamaz, başka nedenler uydurunuz..

2003 yılında biten en büyük araştırma olan Amerikan/İskandinav/İngiliz Ortak Çalışma Grubu Raporu da derdimize derman olmadı.

Cep telefonlarının zararları konusu tartışmalı olsa da özellikle araba kullanırken telefonla konuşulmasının tehlikeli olduğu kesin olarak kabul ediliyor bugün.

Son yayınlanan Amerikan kaynaklı bir rapor telefona bağlı 699 kaza bildiriyor. Telefonla konuşurken frene basmada 0.5 sn. gecikme olduğu ve bunu da kaza riskini belirgin olarak artırdığı gösterilmiş. Halen 4 Avrupa ülkesi ve 3 Asya ülkesinde arabada cep telefonu ile konuşmak yasak. En çok merak edilen telefonların diğer aletlere zararlı etkileri olup olmadığı konusu ise çözülmüş. Kalp pilleri, insülin pompaları, diyaliz makineleri gibi aletlere 10-200 cm. yakınlaştıklarında işlevlerini bozuyorlar.

Şu ana kadar yayınlanmış çalışmalar farklı ve çelişkili sonuçlar ortaya koyuyor. Araştırmaların artması ve daha çok bilgiye ulaşılması gerekiyor şüphesiz. Ancak bu konudaki ilgi böyle devam ederse yakında daha kesin yanıtlar bulunacağı muhakkak. Ortada kesin gibi görünen nokta ise özellikle çocukların cep telefonu kullanımında dikkatli olmaları.

Bir çok kaynak cep telefonlarının zararlı olmadığını söylese de Uluslararası Atom Enerjisi Ajansı cep telefonlarını kanserojen maddeler

listesine ekledi. Fakat baz istasyonları konusunda hiçbir çelişki yok. Dünyanın çeşitli kurumları bu konuda bir çok görüş bildirmiş. Bunlardan bazıları aşağıdaki gibi:

- İngiltere'de bulunan **NRPB (Ulusal Radyasyondan Korunma Komitesi)**, 100 kHz üzerindeki mikrodalgaları kanser yapıcı olarak ilan etmiştir. (Doll raporu)

-Amerika Birleşik Devletleri'nde bulunan **EPA (ABD. Çevre Koruma Ajansı)** da mikrodalgaların kanser yapıcı özelliği bulunduğunu ilan etmiştir.

-Amerika Birleşik Devletleri/Seattle'daki **Washington Üniversitesi'nde Dr. Billy Guy** tarafından 5 yıldır süren yapılan araştırmalarda, düşük dozdaki mikrodalgaların sıçanlarda kansere yol açtığı tespit edildi ve bu sonuçlar EPA tarafından onaylandı.

-**İstanbul/Bağdat Caddesi'nde** bulunan baz istasyonları ile ilgili **TÜBİTAK'a** başvuran bir yurttaşın yaptırdığı inceleme sonucunda , bu bölgede bulunan baz istasyonlarının yanında en fazla 2 saat 45 dakika kalmabileceği belirlenmiştir. Yani Türkiye'de radyasyon miktarı oldukça fazla.

Bu demek oluyor ki bizler eğer baz istasyonlarının yakınında bulunuyorsak yoğun bir radyasyon etkisi altındayız. Cep telefonları artık hayatımızın parçalarından biri oldu. Artık onlardan vazgeçemez olduk. Nasıl zararı en aza indirebileceğimizin formüllerini bulmamız en iyisi. Cep telefonlarını kullanırken arama tuşuna bastıktan sonra telefonu hemen kulağımıza götürmemeliyiz. 3-4 saniye sonra sinyaller zararsız limitlere inecektir. Tabi telefon seçimi de çok önemli.

Kaynaklar:

-Doç. Dr. Serdar Gümaydın - 20 Şubat 2005, Pazar,Hürriyet.

-IFGMP (2000) Independent Expert Group on Mobile Phones. Mobile Phones and Health, National Radiological Protection Board (UK) 2000.

-Royal Society of Canada (1999). A review of the potential health risks of radiofrequency fields from wireless telecommunications devices. Expert panel report prepared by the Royal Society of Canada for Health Canada. Ottawa, Royal Society of Canada, RSC.EPR 99-1.

Bilgi için: WHO Media centre
Telephone: 141 22 791 2222
E-mail: mediainquiries@who.int

-Nokia Web Sitesi
-Http://www.hbalman.com/
-Baz İstasyonları "Çaldıkları Ölüm" Av. Ebru Pezik Av. M. Bülent Deniz
-A.B.D. FDA CDRH cep telefonları hakkında tüketici güncellemesi,20 Ekim 1999

AÇILIŞLAR, BAŞBAKAN SAYIN RECEP TAYYİP ERDOĞAN TARAFINDAN YAPILDI.

Aslan Ekşioğlu-Ali Ekşi Öğretmen Evi, Hakkı Emine Ekşi Sağlık Merkezi, Nurhan-Hasan Ekşi Kültür Merkezi, Huriye Ekşi Anaokulu, İlyas Ekşi Öğrenci Yurdu, Fazlıye Hüseyin Turanlı Lisesi... İkizdere için yaşamsal önem taşıyan büyük yatırımlar bunlar...

ASLAN EKŞİOĞLU-ALİ EKŞİ ÖĞRETMENEVİ

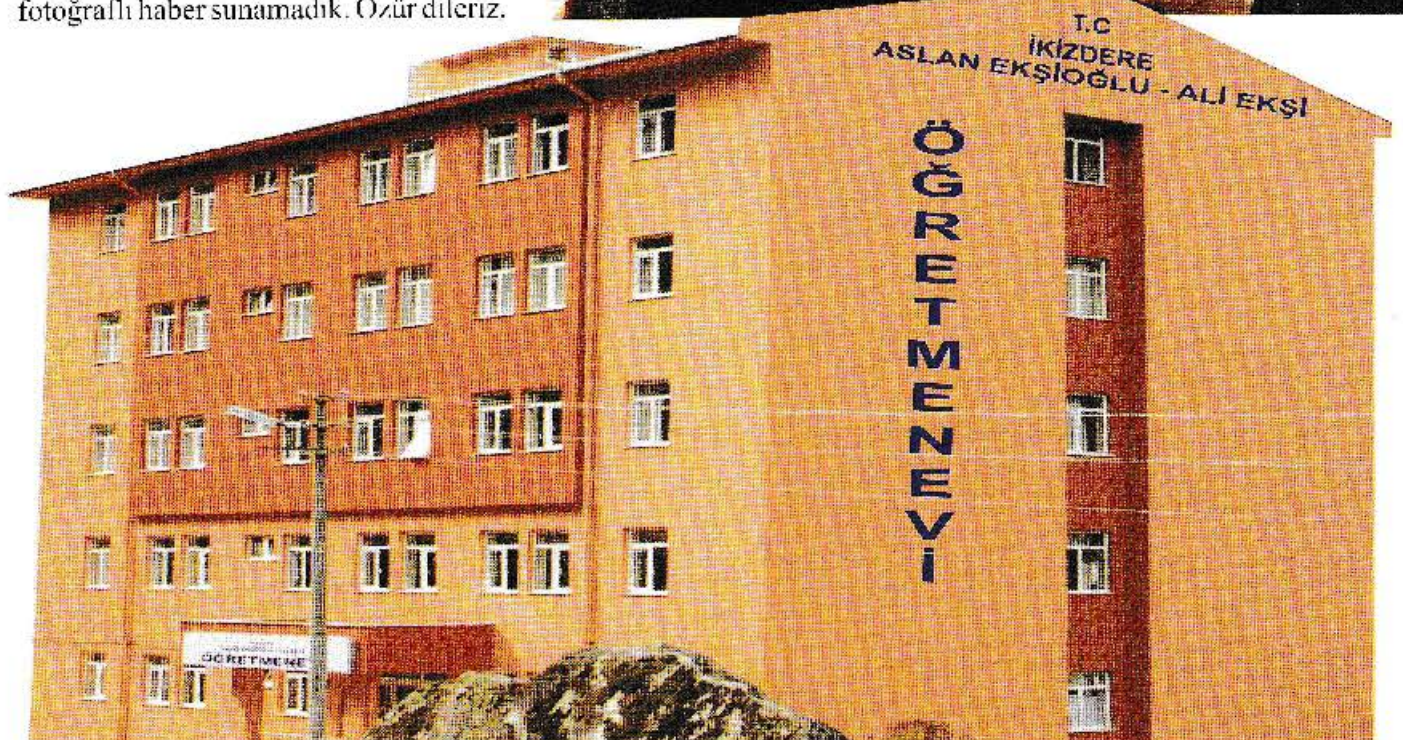
Sadece İkizdere'de görev yapan Milli Eğitim Mensupları için değil, tüm İkizdereliler için, hatta İkizdere sevdalıları için çok büyük önem taşıyan bir hizmet...

İnşaattının yapımını üstlenen Aslan Ekşi ve Ali Ekşi'yi bir kez daha kutluyor, daha nice hizmetlere imza atmalarını diliyor ve bekliyoruz.

Kısa sürede tamamlanan öğretmen evinin açılışını Başbakanımız sayın Recep Tayyip Erdoğan yaptı. Açılış sırasında hizmet binasını yaptıran sayın Aslan Ekşioğlu ile sayın Ali Ekşi'ye başbakan tarafından birer şükran plaketi verildi.

Aslan Ekşioğlu açılış törenine katılmadığı için plaketi onun adına oğlu sayın İbrahim Ekşioğlu aldı.

Diğer açılışların görüntüleri elimize ulaşmadığı için onlara ilişkin fotoğraflı haber sunamadık. Özür dileriz.

İSTANBUL'DAN RİZE'YE BİSİKLETLE GİTTİ...

Ömer Ekşioğlu aslında Rize İli İkizdere İlçesi'nin Ayvalık köyündendir. İstanbul Zeytinburnu'nda oturur. Bir Ağustos günü sabahın erken saatlerinde Zeytinburnu'ndan bisikletine bindi, on bir gün pedal çevirdikten sonra Rize'nin İkizdere İlçesine ulaştı.

İKİZDERE'DE SEVGİ GÖSTERİLERİ İLE KARŞILANDI

Ömer ekşioğlu Rize-İkizdere İlçesine bağlı Ayvalık köyü'ndendir. 1955 doğumludur. Halen İstanbul Zeytinburnu ilçesinde ikamet etmektedir. İstanbul-Zeytinburnu ile Rize İkizdere arası yaklaşık 1.200 kilometre... Sevgili Ömer Ekşioğlu'nu bu maceralı yolculuğa iten, İkizdere sevdası mı? Yoksa bisiklete binme tutkusu mu? Sorduk ve öğrendik...

"Aslında bisiklete binmeye çok tutkulu biri değilim. İkizdere'yi elbette ki seviyorum. Ama bisikletle İkizdere yolculuğumun nedeni bu da değil..."

Eskiden çok sporyapar ve sporu severdim. Halada seviyorum. Son zamanlarda bir rahatsızlık geçirdim. Ciddi bir ameliyat... Ama şimdi iyiyim... Spor yaptığım yıllardaki performansımı yakalayabilir miyim diye kendimi test ettim.

İkizdere'ye on birinci günde gittim. Geceleri yolculuk yapmadım. Her gün, 7-21 arası yolculuğumu sürdürdüm. Yaklaşık günde 100 km yol aldım. Bolu-Kaynaşlı rampası beni en çok yoran yol oldu. Bazı rampalardan yaya yürüdüğüm oldu. Akşam 21-22 arası rastladığım bir yerleşim merkezindeki otellere yattım.

Samsun'dan sonrası benim için çok rahat oldu. Çünkü yolda aşırı rampalar yok ve de, hava bunaltmadı."

Sevgili Ömer bey kardeşimizi kutluyor, daha nice ilklere imza atmasını diliyoruz.

İKİZDERE'NİN TARİHİ

İlk Türkler Yıldırım Beyazıt Ordusundan Ayrılıp İkizdere'ye Gelen Süleyman Çelebi Ve Askerleridir. Türklerin Gerçek Anlamda İkizdere'ye Yerleşmesi 1463 Yılından Sonra Olmuştur.

İkizdere ilçe merkezi yüksekliği 2000 metreyi bulan sarp ve yüksek Rize dağlarının birleştiği derin bir vadide kurulmuştur. Doğuda Çağrankaya dağları, batıda Rüzgarlı köyü ve Manle dağları bulunmaktadır. Karşılıklı birbirine bakan bu iki dağın vadisinde, Çamlık deresi ile Cimil deresinin birleştiği yerde kurulan ilçemiz, iki dere anlamında kullanılan İKİZDERE adını almıştır.

İlçemiz, 898 km² yüzölçümü ile ilimizin en geniş ilçesidir. Trabzon, İspir, Çamlıhemşin, Rize, Kalkandere ve Çayeli ile komşu olan ilçemiz Doğu Karadeniz Bölgesinde yaylaları ile tanınmış bir ilçedir. %45 dolaylarında meyil arzeden sarp dağların alçak kısımları ormanlarla kaplı olup, yükseklerle doğru çıkıldıkça bu ormanlar yerlerini çıplak yaylalara terketmektedir.

M.Ö. 3000 yıllarında İkizdere bir yerleşim merkezi olarak bilinmektedir. Daha sonraları Doğu Roma toprakları arasında görülen İkizdere Rize'ye bağlı bir manastırla idare ediliyordu.

İlk Türkler Yıldırım Beyazıt Ordusundan ayrılıp İkizdere'ye gelen Süleyman Çelebi ve Askerleridir. Türklerin gerçek anlamda İkizdere'ye yerleşmesi 1463 yılından sonra olmuştur. Trabzon Of ilçesinin MESORAŞ köyünden bir süvari kolu gelerek İkizdere'yi Osmanlı egemenliği altına almıştır. 1878'de Rize'nin sancak merkezi olması ile birlikte nahiye olmuştur. 93 harbinde Rus işgaline uğrayan İkizdereliler kurtuluş savaşına etkin biçimde katılmışlardır.

1933 yılına kadar ismi KURA-İ SEBA olarak bilinen ilçemiz; bu tarihten sonra bucak merkezi olarak İKİZDERE adını almıştır. Çok eski bir bucak merkezi olarak bilinmekte ise de; hangi tarihte Bucak merkezi haline getirildiği belgelere dayalı olarak bilinmemektedir.

25/06/1945 tarihinde kabul edilen ve 01/08/1945 tarihinde yürürlüğe giren 4769 sayılı kanun ile bugünkü Güneyce kasabası ilçe haline getirilip, İkizdere'de bucak olarak Güneyce'ye bağlanmıştır. Ancak 19/06/1952 tarihinde kabul edilen ve 20/06/1952 tarihinde yürürlüğe giren 5967 sayılı kanunla Güneyce ilçe merkezi İkizdere ilçesine nakledilmiştir. Güneyce 1955 yılında bucak haline getirildi. Daha sonra bucakların kaldırılması ile Güneyce den Bucak teşkilatı da kaldırılarak belediyesi olan kasaba durumuna gelmiştir.

İlçemize bağlı bir kasaba, 28 köy, 12 mahalle bulunmaktadır. Merkeze 7, Güneyce Belediyesine ise 5 mahalle bağlıdır. Güneyce kasabası ilçeye 10 km. uzaklıkta ve kuzeyde bulunmaktadır. Sahilden 36 Km. iç kesimde yer alan ilçemiz, il merkezine 54 Km. uzaklıktadır. Rize-Erzurum karayolu üzerinde dik yamaçlar ve doğal güzellikler arasında yer almaktadır.

Şehir nüfusu 3.643.tür. 1997 yılı nüfus sayımına göre ilçemiz toplam nüfusu 7765'tir. Bunun 1638'i ilçe merkezinde, 1783'ü kasaba merkezinde 4344'ü köylerde yaşamaktadır. Yaz aylarında tüm ilçede yaklaşık 20.000 kişi yaşamakta iken kışın bu sayı 5.000 kişinin altına düşmektedir. Rize ilinin en geniş araziye sahip ilçesi olmasına rağmen gelir seviyesi çok düşüktür. İlçe ve köylerin geçimi kısmi olarak tarıma dayalıdır. Yetişen tarım ürünleri ticari amaçlı olmayıp ihtiyaca göredir. İlçe ekonomisinin ana kaynağı gurbetçiliktir. Bu yüzden köylerden şehire doğru bir göç olayı görülmektedir. Dünyaca ünlü anzer balı, hidroelektrik santrali, Çamlık mesiresi, Çağrankaya, Ovit ve Anzer yaylaları önemli turizm potansiyeli ile değerlendirilmeye hazır olarak beklemektedir.

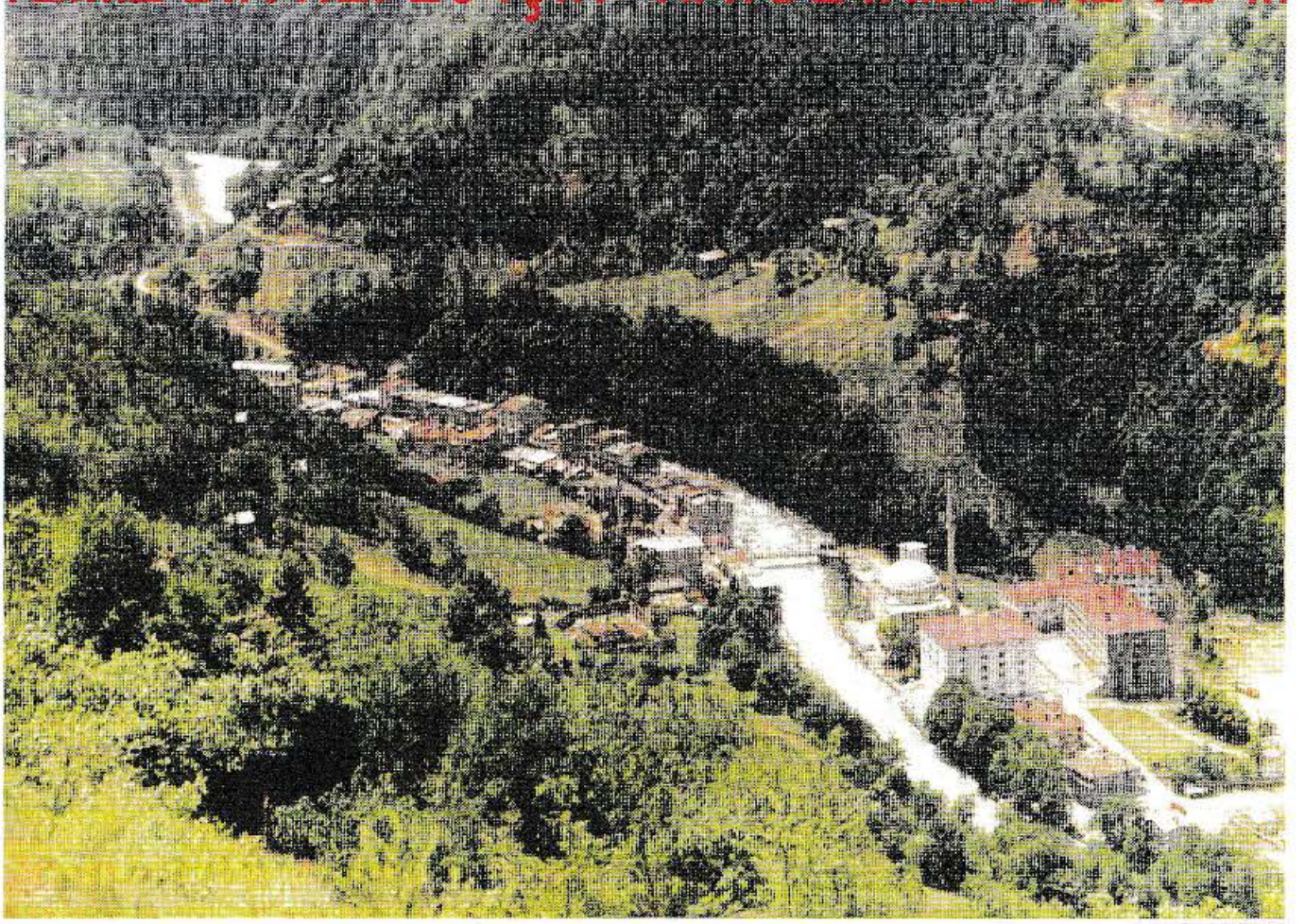
İkizdere'nin Osmanlı Arşivlerinde 1870'li Yıllara Ait Durumu.

Rize kazasına mülhak Kuraiseba nahiyesinde beheri arzen yarım ve tulen bir saat vüsatında altı kıta orman olup bu ormanlarda olan eşcarın ekserisi çam, kızılgağaç, pelit ve gürgenden ibarettir.

Kuraiseba nahiyesinin bazı köylerinde senevi tahminen beş yüz top kadar kaba keten bezi ve yününden siyah şal ve çorap necc ve imal olunup civar nahiyeelere nakil ve fûruht olunur. Rize kazasına tabi Kuraiseba nahiyesinde meşahir-i ehlullahdan makam-i ali olmayup fakat hayli nam kitab-i meşhurun musannifi olan zatın nahiye-i mezkurada Hayatlı karyesinde bir mağara gibi makam olup ekser ulema ziyaret ederler.

Kuraiseba nahiyesine tabi Van karyesinde bir orman içinde nebean eder bir ılıcık su olarak bu suyun cecreyan ettiği yerde beyaz taş hasıl olup bu taştan kireç ve kendisinde nuhas rahihası olduğu misillü uyuz ve kaşıntı vesair emraza dahi menfaati vardır.

TEMİZ BİR NEFES İÇİN "HAYDE İKİZDERE'YE" ...

Trabzondan Rizeye doğru giderken iyidere köprüsünden sağa sapınız. Çevreyi seyrederekten 36 Km sonra İkizdere'ye ulaşırsınız.

Yeşilin her tonu ile bezenmiş büyüleyici, ama yaşaması zor bir dünya ile karşılaşırsınız.

Yamaçların yüzünde, yeşillikler arasındaki salkım saçak her tür evler, uzaklardan akıp gelen dereler, küme küme "çifin" çiçekleri, kana kana içilip de doyula mayan berrak ve buzlu suları, huzur veren dinginliği...

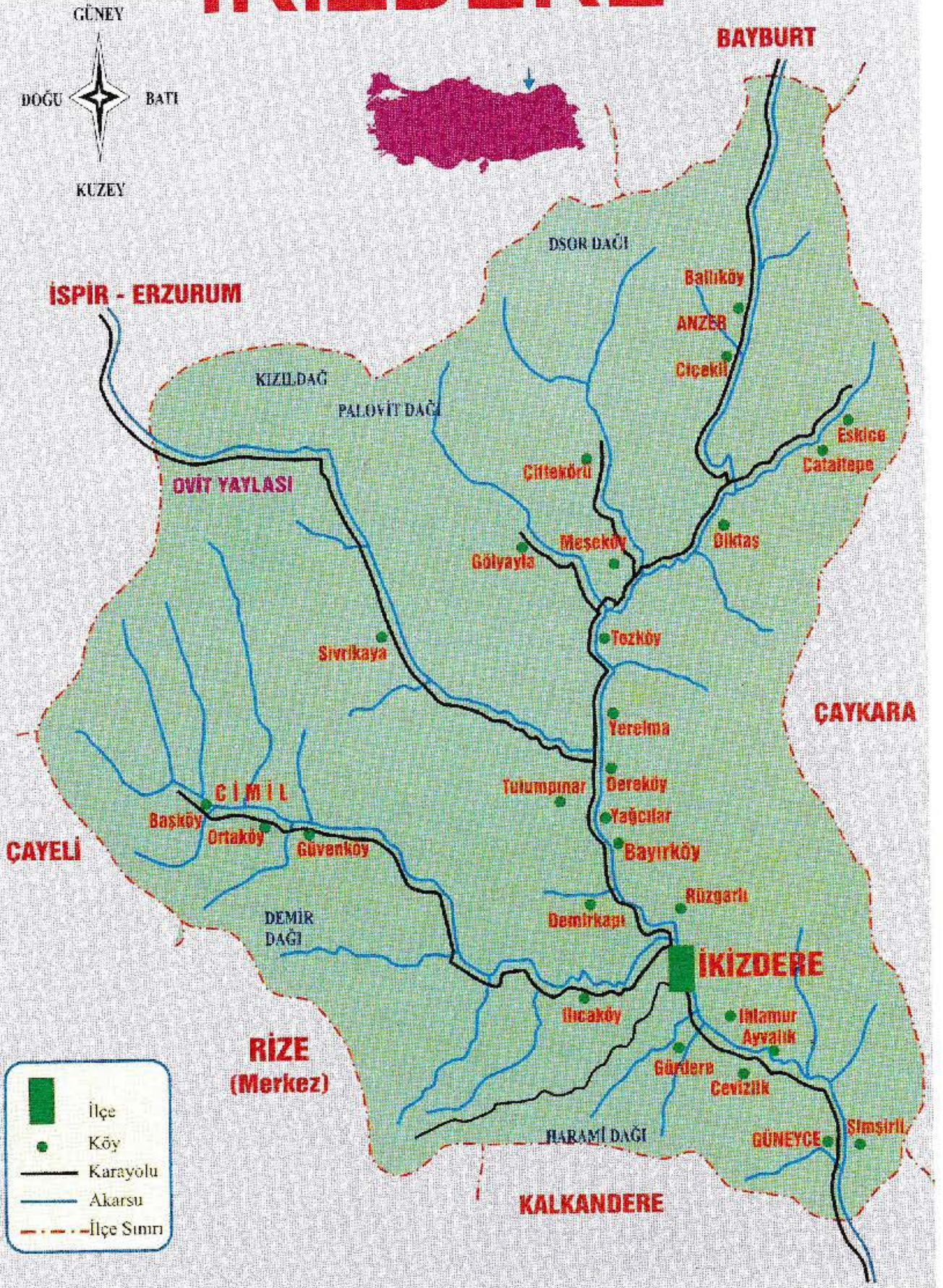
Merkeze bağlı "kirazlı Mahallesi" ve yukarıdan bittiği "Yeşilyurt Mahallesi"

AĞUSTOS SICAGINDA BULUTLARLA KUCAKLAŞIN...

Kaynak: www.rize.gov.tr

İKİZDERE

DEMOGRAFİK BİLGİLER**İLÇELER**

- 1 -ARDEŞEN
 2 -ÇAMLIHEMŞİN
 3 -ÇAYELİ
 4 -DEREPAZARI
 5 -FINDIKLI
 6 -GÜNEYSU
 7 -HEMŞİN
 8 -İKİZDERE
 9 -İYİDERE
 10-KALKANDERE
 11-PAZAR

İKİZDEREYE BAĞLI KÖYLER

Sıra No	Köy	Nufüsü	İlçeye Uzaklığı(Km)	İle Uzaklığı(Km)
1	Ayvalık	80	6	48
2	Ballıköy	0	30	85
3	Başköy	70	28	80
4	Bayırköy	354	6	60
5	Cevizlik	207	6	48
6	Çamlık	250	17	71
7	Çataltepe	34	28	82
8	Çiçekli	47	28	82
9	Çiftköprü	89	27	81
10	Demirkapı	391	5	59
11	Dereköy	196	7	61
12	Diktaş	107	26	80
13	Eskice	43	30	84
14	Gölyayla	72	24	78
15	Gürdere	437	3	51
16	Ihlamur	98	7	61
17	Ilca	436	6	60
18	Kama	81	23	77
19	Meşeköy	173	24	78
20	Ortaköy	18	26	80
21	Rüzgarlı	161	5	59
22	Sivrikaya	142	25	79
23	Şimşirli	325	8	46
24	Tozköy	186	24	77
25	Tulumpınar	82	13	67
26	Yağcılar	374	10	64
27	Yerelma	286	15	69
28	Güvenköy	9	25	79

Yükseklik arttıkça yavaş yavaş iğne yapraklı ağaçlar doğaya hakim duruma geçer... İğne yapraklılardan "ladin" yoğunlukta olup, orman üst sınırına yaklaştıkça "köknar" hakimiyetini gösterir...

Kıydan itibaren 750 m. Yüksekliğe kadar dağ etekleri geniş yapraklı orman örtüsüyle kaplıdır. Bu rakıma kadar olan ağaçların çoğunluğu "*kızılağaç, kayın, gürgen, meşe, ormangülü (komar)*", türünden oluşmaktadır.

750-1500 m. Arasında kalan kısım geniş yapraklı ile iğne yapraklı ağaç karışımından oluştuğu görülür. 1500 rakımdan sonrası kesinlikle iğne yapraklıların hakimiyetine geçer...

Karşılıklı yamaçları devasa ormanlarla kaplı küçük vadilerin karşı-beri düzlüklerindeki

köy evleri farklı bir güzellik katar doğaya... Devasa ormanlar sımsıkı sarıverir köyleri bir anne sıcaklığı ve şevkatiyle...

İkizdere köylüleri ile ormanlar arasında sıkı ve dostça bir çıkar ilişkisi vardır. Zaman gelir, doğa ile yöre insanının aynı dili konuştuklarını farkedersiniz. Köy çevresindeki orman örtüsüne "*köy koruluğu*" adı verilir. Köy koruluğu "*nezirlidir, beddualıdır*" (yasaklıdır.) köylülerin koruması altındadır. Koruluktan ağaç kesen kişi köylüler nezdinde de suç işlemiş sayılır.

İKİZDERE'M

Ah güzel İkizdere'm,
Sen ikiz değil, birsin.
Sana hor bakan gözler,
Hata yapmıştır, bilsin...

Sen'de doğdum büyüdüm,
Sen benim anayurdum.
Bence değerlin çoktur,
Hayatı sende kurdum...

Bağlarında dağında,
Tatlı bir hayat sürdüm.
Gitmedim başka ile,
Sen'de dolaştım durdum...

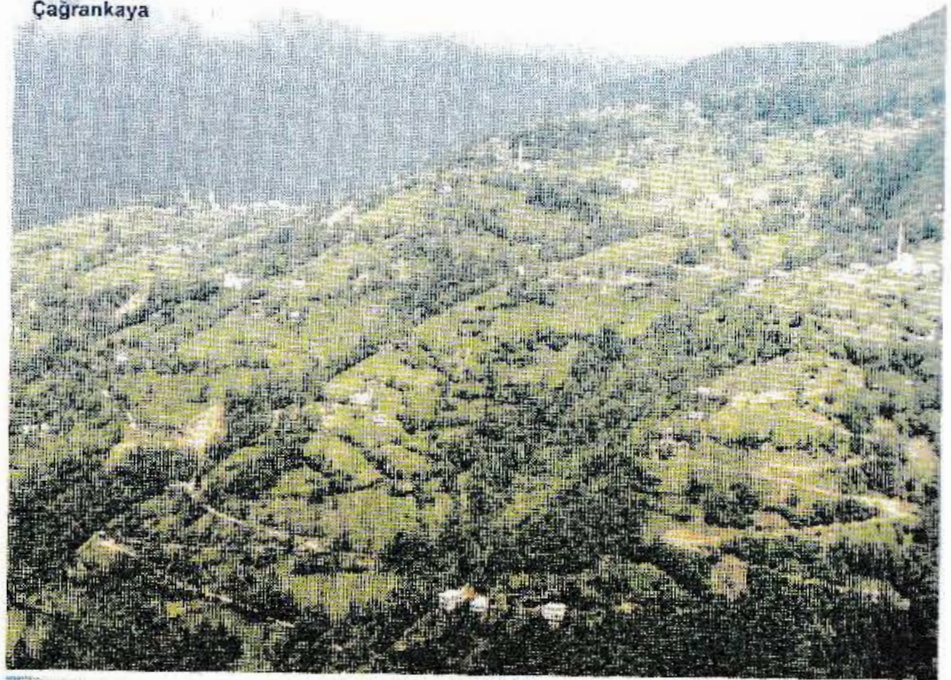
Her tarafın yemyeşil,
Akar tatlı suların.
Huzur verir herkese,
O güzel yamaçların...

Ben her zaman her yerde,
Sana hayran yaşarım.
Yaşamam başka yerde,
Dünyalar olsa kârım...

Kura-i seba idi,
Senin eskiden adın.
Balda bile bulunmaz,
Senin o güzel tadın...

Behlül BAYSAL
Özel İdare Eski Müdürü
İKİZDERE

Çağrankaya

Bayırköy

CİMİL VADİSİ'NİN GİZLİ SIRLARI

İkizdere'den Cimil yaylaları'na giderken, yemyeşil vadiyi ikiye bölen uğultulu "Cimil Deresi'ni takip edersiniz. Sizleri karşılayacak olan çiçeklerin rengini, yeşilin türünü saymaya kalkarsanız çok yorulursunuz...

Özel arabanız yoksa merak etmeyin. İkizdere'den ve Rize'den günün belli saatlerinde Cimil'e minibüs seferleri yapılır. Toprak yoldan 25 km bir yolculuktan sonra önce Cimil'e ulaşırsınız.

Cimil üç parçeye köyden oluşur. Güvenköy, Ortaköy ve Başköy. Elbette ki vadinin sırlarını

çözebilmek için bu köyleri gezmeniz yetmez... Cimil "**Çirmaniman Yaylası**" ile "**Cimil Kalçarak Yaylası**"nı ziyaret etmek öncelikli hedefimiz olmalı....Artık günümüzde bu yaylalara da minibüsle ulaşmak mümkün... Ama vaktiniz ve sağlığınız müsaitse yaya yürümenizi öneririz.

"Çirmaniman Yaylası"ndan bir saatlik yaya yolunuz vardır **"Çirmaniman Gölü"** ne... Küçük ama rengarenk bir göldür. Derinleştikçe rengi maviden yeşile, yeşilden kahverengine döndüğünü görürsünüz. Gölün kıyısındaki sarı çiğdemlerin arasında yayılır bir derin nefes alırsınız.

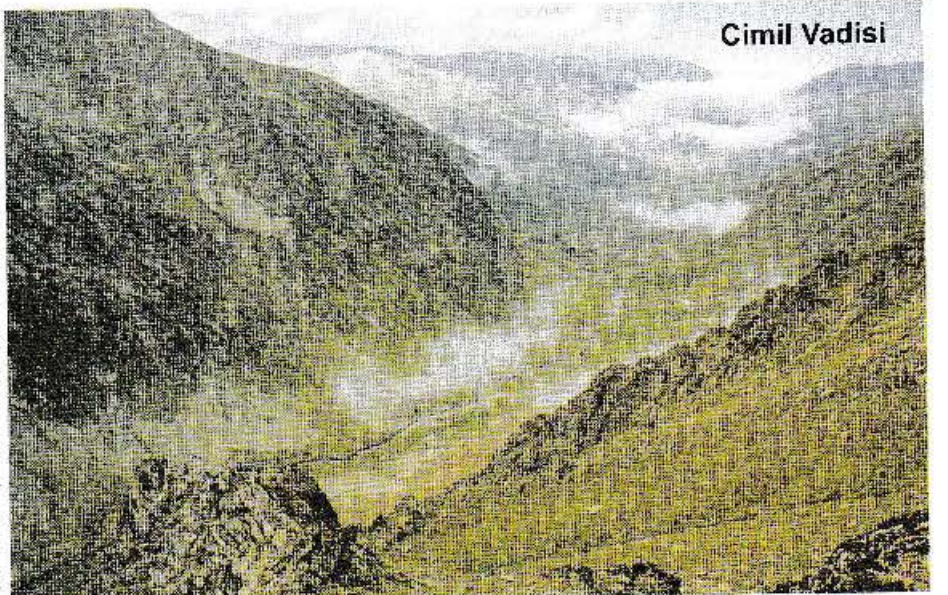
Gölün sırtını yasladığı dağların ardında **"Hemşin Yaylaları"** ve **"Verçelik Zirvesi"** bulunmak tadır. Verçelik'e doğru tırmandığınızda kuş bakışı aranızda irili ufaklı onlarca buzul gölü görürsünüz. Bunların arasında iki tanesi sizleri ürkütebilir. Kara mı kara, derin mi derin... Bunların adı meşhur **"Karagöller"**dir.

Dağların arasından sipsivri uzanan **"Verçelik Tepesi"**nin tüm haşmetiyle bulutları deldiğini görürsünüz.

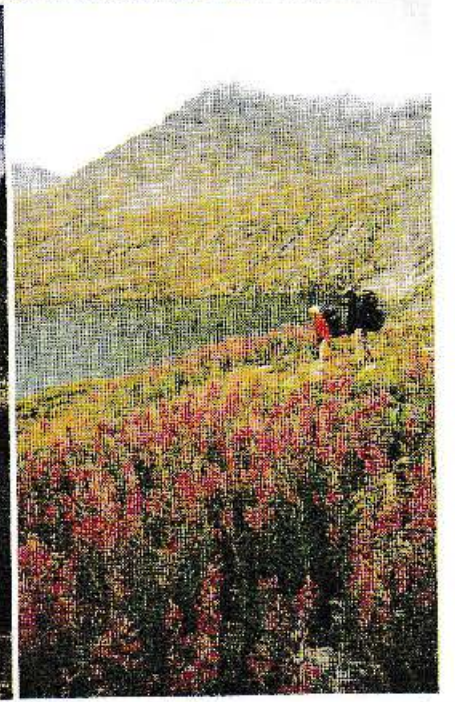
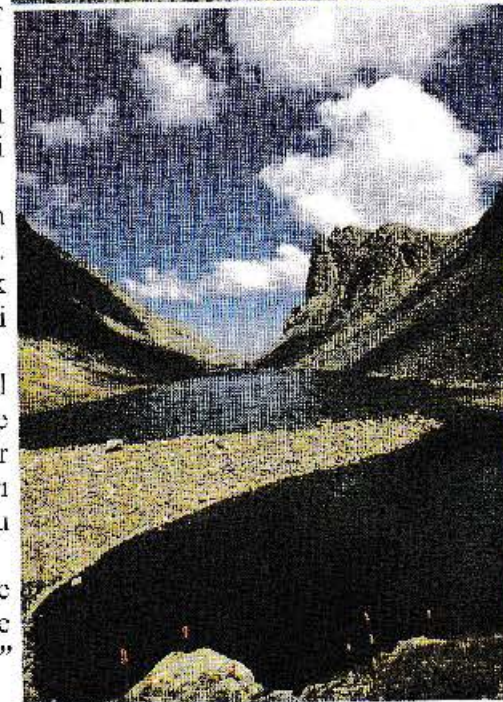
Karagöller'e yaklaştıkça daha da bir ürperti sarar içinizi. Uçurumların arasından kıvrılarak inen patikadan yürürken çok dikkatli olmalısınız.

Dağların yamacında el değmemiş hırçın kopkoyu göllere ara sıra göl kıyısındaki kayahklar dan koparak düşen kaya parçaları gizemli sessizliği bozduğunu farkedersiniz.

Karagöller'den iki yüz metre aşağıya indiginizde, çevresi pembe çiçeklerle çevrili **"Çimen Gölü"** karşılar sizi...

Cimil Vadisi

Kaynak: Atlas Dergisi

Bu güzelliklere ulaşırken bedeniniz yorulabilir, Ama kesinlikle ruhunuz dinlenir, kendinizi kuşlar gibi hafif hissedersiniz...

Güneşin batışını kaçkarlar'ın zirvesinden seyredersiniz. Dorukların arasını tıka basa dolduran siz denize bakarken kendinizi sahilde zannedersiniz.

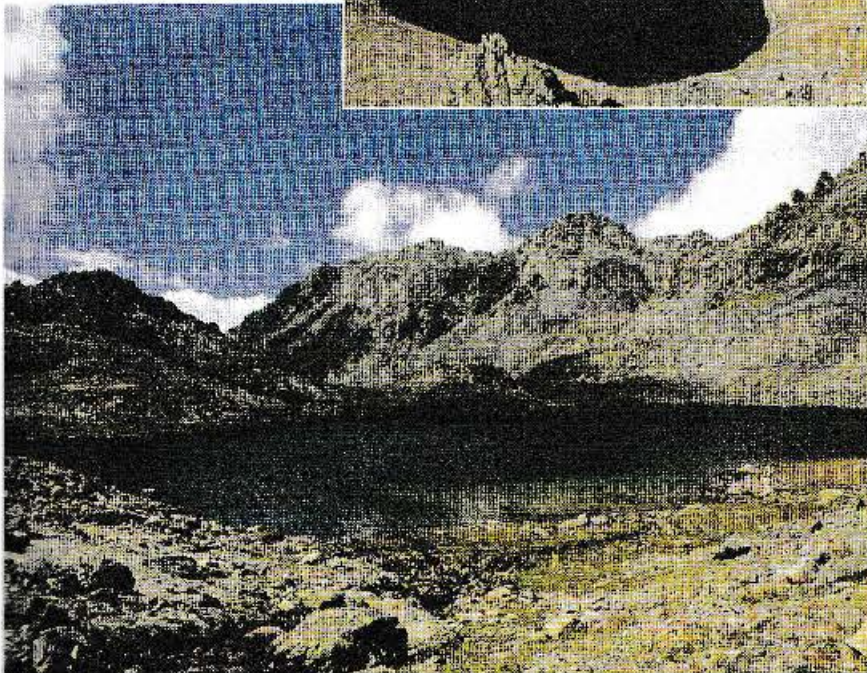
Ertesi gün hava güneşliyse işiniz epeyce zor gözüküyor... Cimil dağları ile İspir sınırının kesiştiği sarp kayalıklarda **"Çiftegöller"**i görmeniz gerekecek...

Sarp kayalardan oluşan zirveyi aşmanız gerekecek. Bıçak kadar keskin kayaların arasından tırmanarak İspir yönüne doğru bakarsınız. Çevresinde en küçük bir yeşil örtü göremezsiniz **"Çiftegöller"**'in... Bunlara karadeniz dağları'nın en büyük buzul gölleri diyebilirsiniz.

İçiniz ürperir üç yüz metre derinliğindeki uçurumun dibinde, etrafı adeta kale surları gibi kayalarla çevrili iki göl görürsünüz.

"Çiftegöller"i birbirinden ayıran yarımada şeklinde bir kara parçası vardır.

Usta bir dağcının marifetiyle göllerin yanına inersiniz. Göle dikkatlice baktığınızda taklalar atan kırmızı benekli

Cimil'in **"kalçakar Yaylası"**nda konaklarsınız. Gelecek gün için sıkı bir erzak hazırlığı yaparsınız.

Sabahın ilk ışıklarıyla uyanırken koyun mekemeleri gelir kulağınıza... Lütfen baktığınızda yeşil tepelikleri yüzlerce koyunun kapladığını görürsünüz. **"Karadeniz Dağlarında bu kadar koyun besleniyor mu?"** diye hayrete düşersiniz. Sorarsanız, bu sürülerin kamyonlarla Güneydoğu Anadolu'dan mevsimlik olarak getirildiklerini öğrenirsiniz.

**Cimil Başköy'de 28 yıl önce çıkan bir yangın sonucu tarihi
"Kütük evler" in tamamına yakını yanmıştı.
Köy evleri yeniden yapıldı ama, geleneksel mimari
o yangınla birlikte tarihe karıştı...**

CİMİL BAŞKÖY

28 kilometre uzunluğundaki "Cimil Vadisi"nin 26. Kilometresi üzerinde bulunan "Başköy" vadinin en son köyüdür.

Çamlık deresinin ikizi olan "Cimil Deresi"ni takip ederek ulaşsınız bu köye...

1977 yılında talihsiz bir yangın felaketiyle karşılaştı. Köy camisi ve çevresindeki birkaç evin dışındaki tüm evler kül oldu. Geride temel duvarlar, o duvarların üzerindeki oymalı şöminelerden başka hiçbir şey kalmadı. Kumbasar Süleyman Ağa'nın paha biçilmez tarihi konağı da yanan evler arasındaydı.

ÇALIŞKAN VE BECERİKLİ HANIMLARI

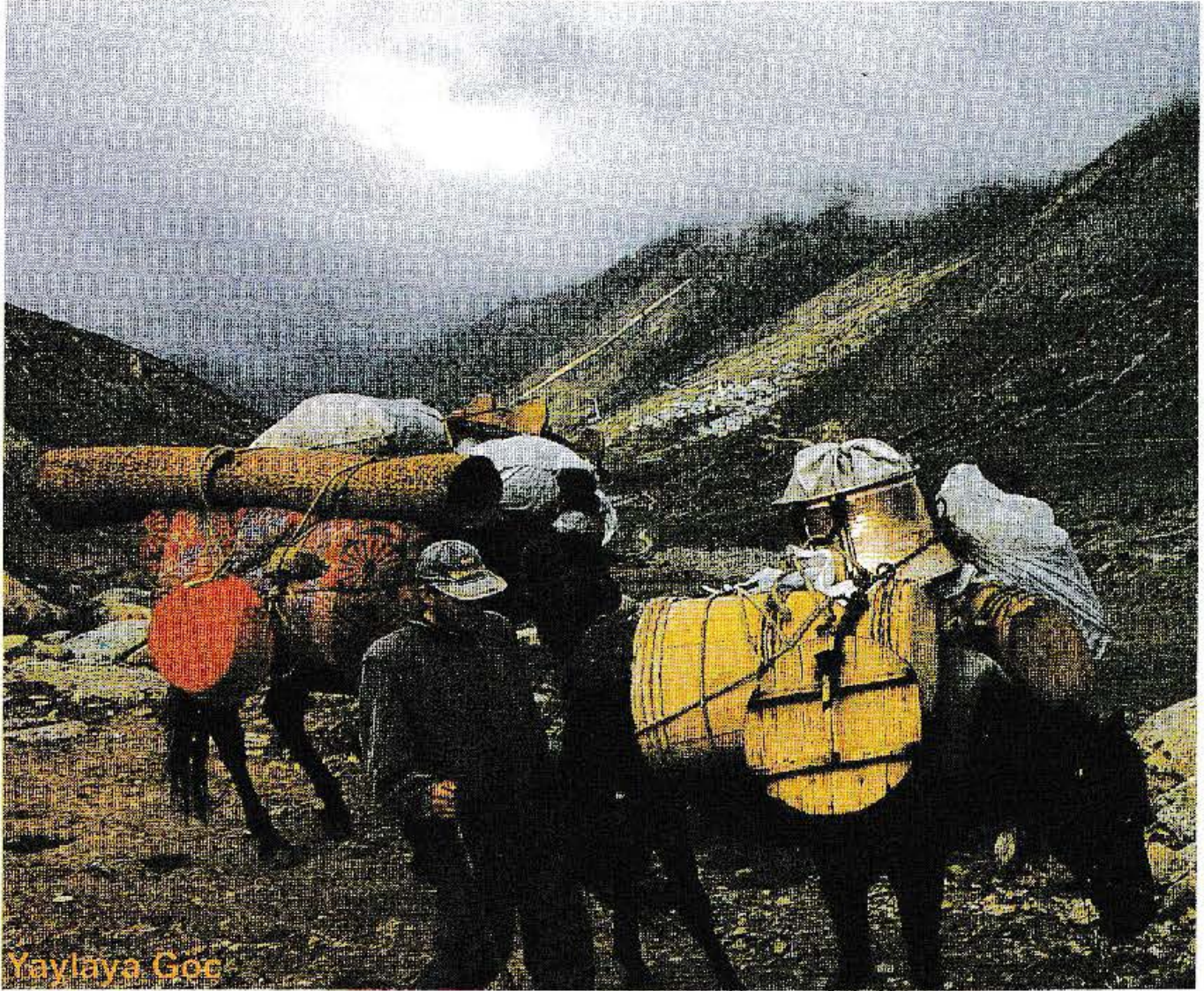
İkizdere köylerinin farklı özelliklerinden söz edilirken Cimilli kızların güzelliği, çalışkanlığı ve becerikli oluşları vurgulanır.

Rahatlıkla ata binen, ata yük yükleyebilen, atın yükünü boşaltabilen özel bir beceriye sahiptir Cimilli hanımlar...

İpler, oraklar, urganlar ve bir miktar da azık atın tergisine bağlanır. Ver elini dağlardaki çayırlar...Görkemli yayla çayırlarındaki yüksek çimenler bir solukta yere yatırılır. Kızgın yayla güneşinin altında suretle kuruyan çimenler balyalar halinde atlara yüklenecek ot hanlarına taşınır.

Cimilli hanımların becerileri bu kadarla sınırlı değildir. Yörenin en lezzetli tatlı türleri onların elleriyle üretilir.

Kaynak: Atlas Dergi

**Başköylüler Haziran ayı sonlarında
“KALÇARAK” yaylasına çıkarlar... Sonbaharda
“Şaşartkovan”(Göçkovan) dedikleri beyaz çiğdemlerin
gözükmesiyle birlikte köyelerine dönerler...**

“İki bin metre yüksekliğindeki bir köyün yaylası olur mu?” Sorusunu soranlar elbette haklıdır... Cimil Başköy’ün rakımı itibarıyla zaten kendisi bir yayla konumunda... Ama onun da yaylaları var... Ne yaylalar... Gezmeye doyamazsınız...

Ata semeri nasıl ki yük gelmez, Cimilli yaylacılar için de, yayla göçü bir sıkıntı sayılmaz... Yayla için gerekli olan tüm araç-gereçler at sırtında taşınır. Yağ kadıları, bakırdan yapılmış kocaman peynir kazanları, yer sofraları, çamaşır leğenleri, minci varilleri görevlerini yapmak üzere bir yayla sezonuna daha merhaba der...

Yaylaya gidenler, yayla yolundan bir dönüp baktıklarında, iki bin metre rakamlı köylerini uçaktan seyrederek gibi izlerler... Bulutlar alçaldıkça

yayla göçü yükselir... Belli bir noktadan sonra katmer katmer sis tabakası yayılır yayla göçünün üstüne doğru...

Cimil Köylerinde, Doğu Karadeniz köy yerleşim düzeninin tersine evler toplu dizayn edilmiştir. Çünkü orman örtüsünden uzak çıplak vadi yamaçlarındaki çukur bombeler kışın “çiğ” üreten tehlikeli bölgeler olarak bilinir.

Çiğ tehlikesi köylülerin korkulu rüyasıdır. Bu nedenle, çiğ tehlikesi olmayan küçük bir bölge üzerinde yoğunlaşmıştır köy evleri...

Artık son yıllarda kış aylarında köy tamamen boşalmaktadır. Tüm köylülerin Rize sahil kesiminde kışlık evleri vardır. Köyde kışın ikamet eden kişi sayısı yedi sekizi geçmez..

Kaynak: Atlas Dergisi

Cimil Köyleri'ne giderken yolunuz binbir güzelliklerin içerisinden geçer. Yaklaşık 35 km uzunluğundaki "Cimil Deresi"nin köpüklü sularını seyredersiniz yolculuğunuz süresince...

Dar vadinin tabanını tüm şiddetiyle döverek akan "**Cimil Deresi**" İkizdere'nin girişinde "**Çamlık Deresi**" ile birleşir.

Dere kıyılarındaki küçük açık alanlar ve düzlükler yöre insanı için çok değerlidir. Oralarda yükselen bel boyu çimenler Haziran ayında biçilerek kurutulur.

"**İhca Köylüleri**" bölgenin en çalışkan insanlarındırlar. Bir avuç toprak onlar için de çok önemli ve değerlidir...

Ihca Köyü Vadisi

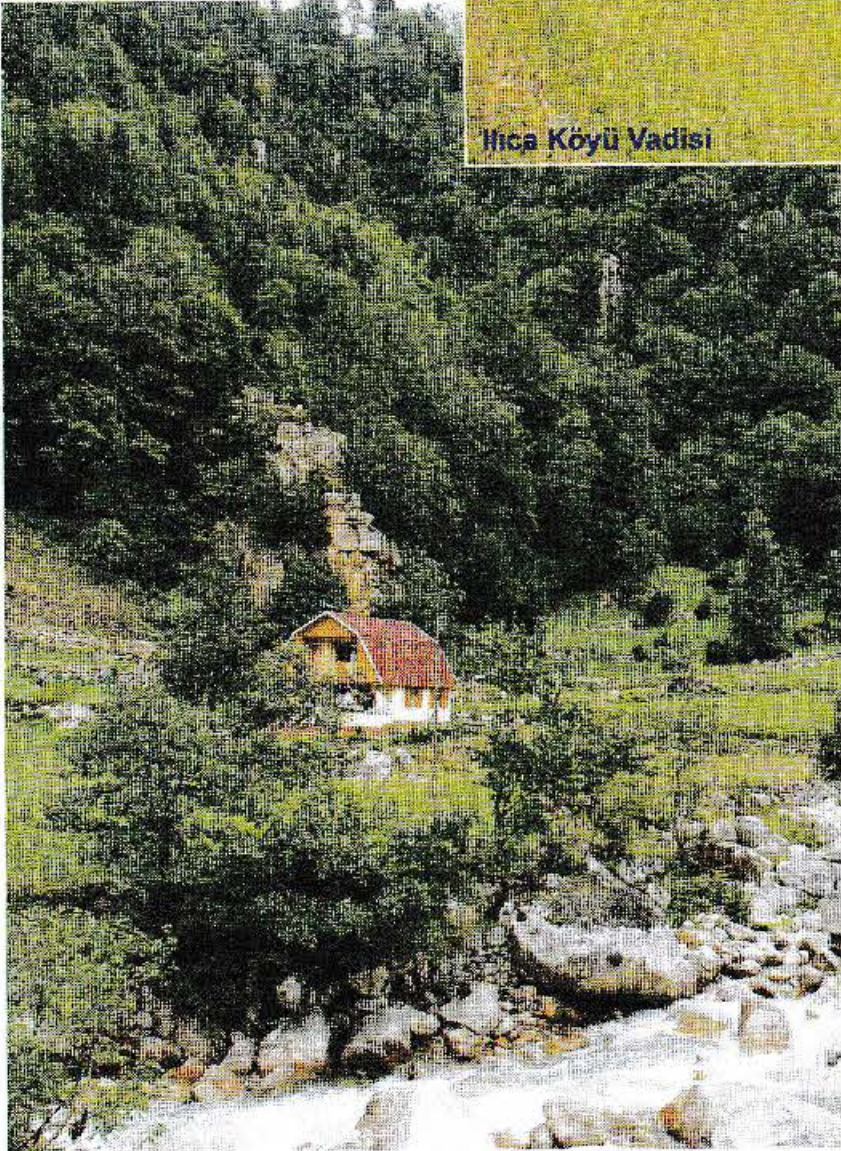
VİLLA EVLERİN SAYISINDA ARTIŞ VAR...

Cimil Deresi'nin kenarındaki çayır alanlarda villa tipi modern evlerin inşa edildiğini görürsünüz. Bu belki de, gurbetten dönüşün bir sinyali olarak algılanabilir. Ama gel gör ki, bu villalar, sadece bir-iki ay kadar şenlik kalabilmektedir.

Yöre insanı iç, aş ve çocuğunun eğitimi nedeniyle bir türlü büyük kentlerden kopamamaktadır. Rüya rında hep köyünü yaylasını yöresini görüyor olsa bile...

Yapılan villalar sadece yaz aylarında yaz aylarında yazlık olarak kısıtlı süreler için kullanılmaktadır. Katkısız olarak doğa ile baş başa geçen bu tatil süreci yorulan beyinleri yeniden işler hale getirdiği kesin...

Orman idaresinin geçmiş yıllarda vadiye gerçekleştirmiş olduğu "**traşla ma**"yı saymazsak, Cimil Vadisi yörenin en bakir vadilerindendir.

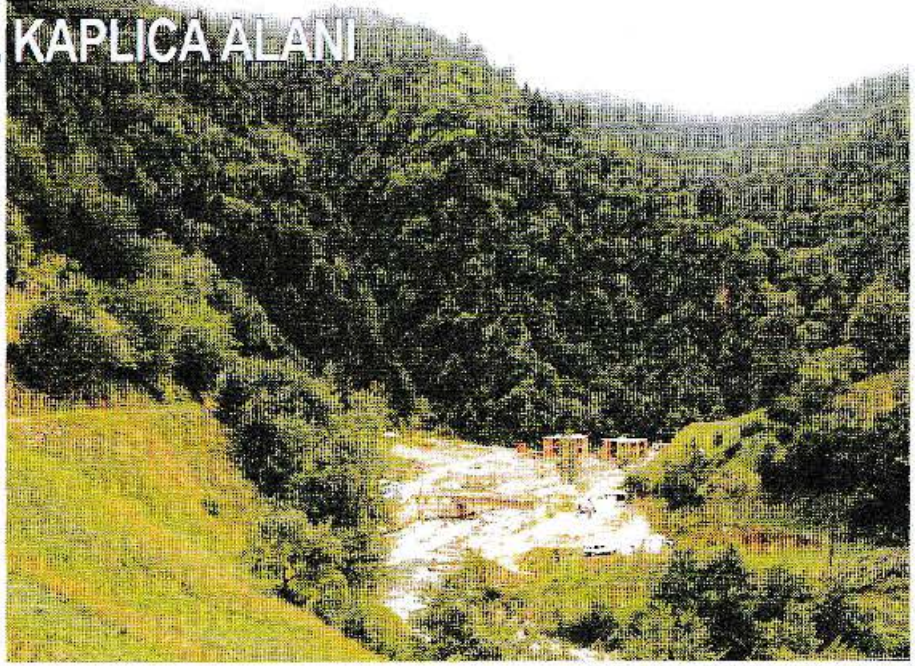
ILICA KÖYÜ TERMAL KAPLICA ALANI

Yaklaşık 240 yatak kapasiteli Ilıca Köyü Termal tesisleri bu alan üzerinde inşa edilmektedir.

Doğanın otantik yapısını bozmayacağına inandığımız bu tesis, İkizdere'nin çehresini değiştireceğini düşünmekteyiz.

Ailemizin yatırımcı iş adamlarından sayın **"Cemil EKŞİ"** tarafından inşa edilmekte olan tesis, 2006 sonunda hizmete gireceği tahmin edilmektedir.

Bu arada, önemli bir sermaye rızkı altına girmeyi göğüsleyen İkizdere sevdalısı değerli iş adamımız Cemil EKŞİ'ye de başarılar diliyoruz.

ILICA KÖYÜ VADİDE GENİŞ BİR ALAN KAPLAR

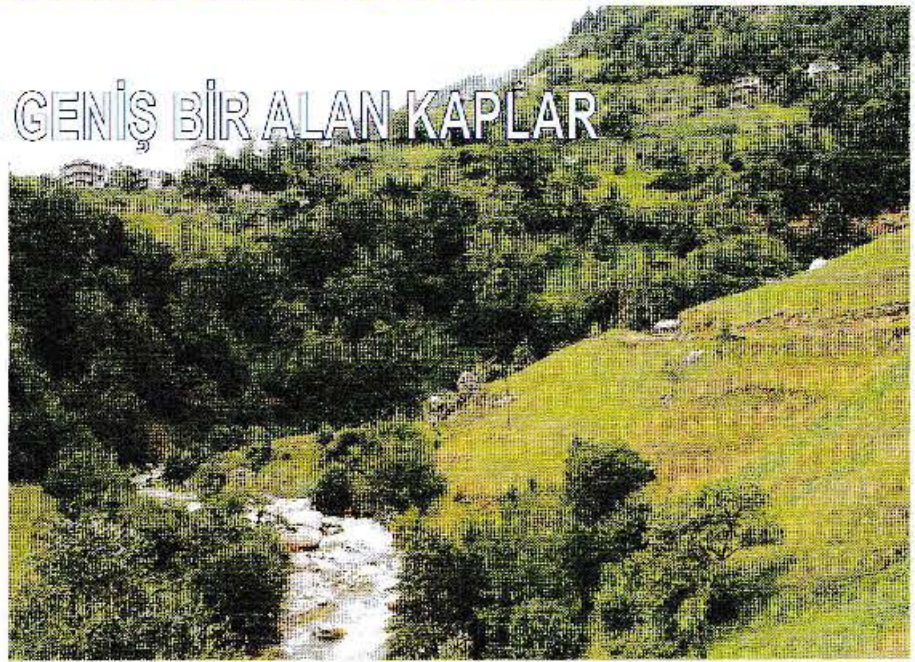
İlçe genel olarak çok göç vermiştir. Ama tüm köyler demokratik bir incelemeye alındığında en az göç veren köyün **"İlca Köyü"** olduğu görülür.

Arazi yapısı, orman ürünlerinden daha etkin yararlanma bilme olanakları, hayvan cılığın yaygın oluşu, yöreye özgü ürünlerin köyde daha iyi yetişmesi yöre insanlarının kanaatkar oluşu göç hareketini bir nebze engellemiş olsa da bu zamanlarda göç trafiğinde bir hızlanmanın var olduğu anlaşılmaktadır.

Bal üretiminde yöre içerisinde de **"İlca Köyü"**nün önemli bir yeri vardır. Ilıca Köyü'nün mezarası olara deresinde üstün kalitede bal üretimi yapılmaktadır.

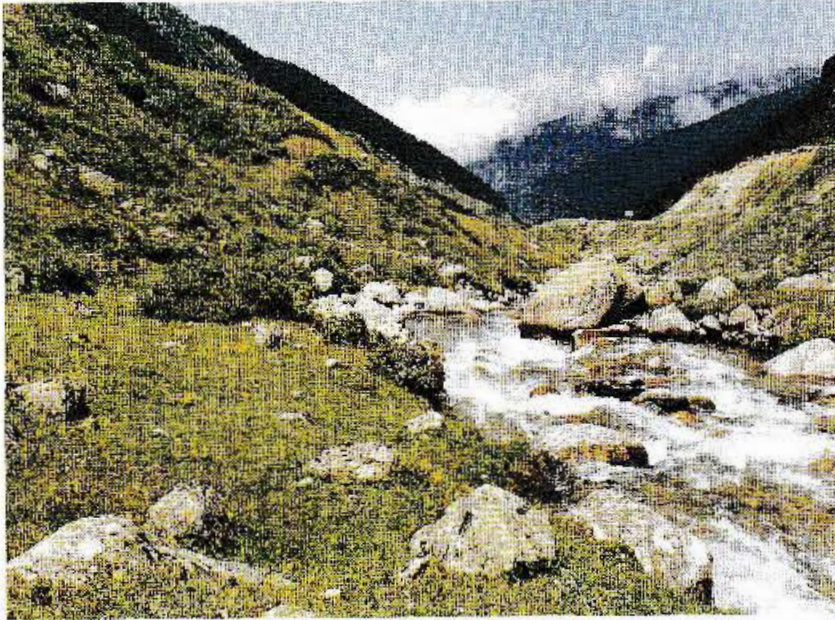
Ayrıca Ilıca Köyü'nde yöre nin en lezzetli patatesi yetiştirilmektedir. Ilıca Termal Tesislerinin hizmete girmesiyle Ilıca Köyünün giderek değer kazanacağı kuşkusuz...

Yörenin vefalı, çalışkan ve kanaatkar insanına bir kez daha el sallıyor **"Merlaba"** diyoruz...

OVİT DAĞI'NIN GİZEMLİ DORUKLARI

Sabahın ilk güneşiyle birlikte **Ovit Dağı'nın** 2640 rakımlı geçidinden 2800 metredeki Buzul Gölü'ne tırmanırsınız... "**Aygır Gölü**"nün buz gibi sularından yüzünüze çarptığınızda, uykudan yeniden uyandığınızı farkedersiniz...

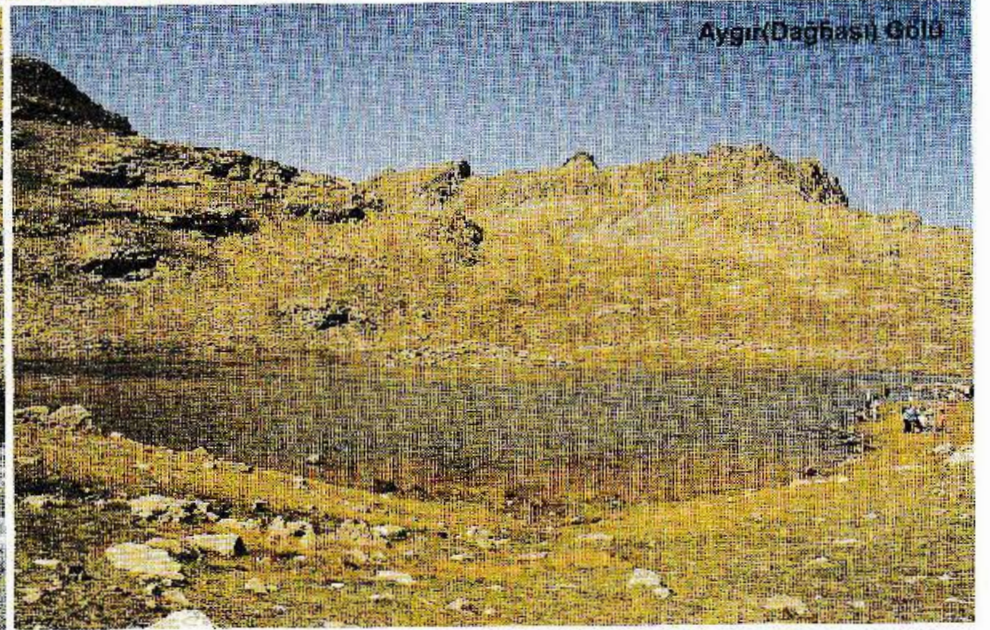
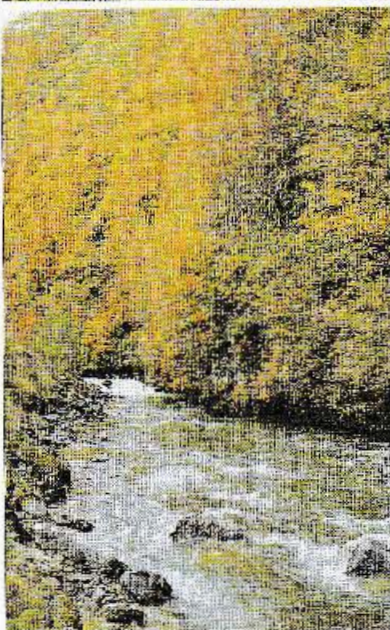

AYGIR GÖLÜ

Gümüş renkli kıpır kıpır dalgalar kıyıdaki çimeni yalar durur. Ovit Dağı'nın gizemli dorukları arasındaki "**Aygır Gölü**"nde ...

"**Aygır Gölü**"nün kıyısında konaklayıp öylece çevreyi seyredersiniz... Adeta nefes aldığınızı anlayamazsınız. Dağların büyüsunü bozmamak için elinizden geldiği kadar sessiz olmaya gayret gösterirsiniz...

Akşam hava karardıktan sonra dolunay yüzünü gösterir dorukların arasından... Yıldızları daha yakın hisseder siniz kendinizi... Ağzınızı mühürlersiniz adeta, güneş ışıkları kızıl dorukları yalayana kadar...

Aygır(Dağbaşı) Gölü

"Aygır Gölü"nün kıyısından sabah güneşinin dorukları nasıl kıvrıla boyadığını seyretmemek bir eksikliklerdir...

Güneş yükseldikçe zirvenin kızılığın akseder gölün yüzeyine... İnsanoğlunun hiç uyumadan da dinlenebileceğini fark edersiniz... Gölün berrak sularından yüzünüzü yıkarken çayınızı da demleyebilirsiniz.

Şişme botunuz yanınızdaysa, güneş çevreyi doldurmadan bir nefes göle açılırsınız. Olanızı yada çaparcınızı salarsınız. Allah ne verdiğiyse... Yakalayacağınız balık kırmızı benekli aladır. Ama küçük olur, ama büyük olur... Bahtınıza.

Mevsimlerden yaz, aylardan da Ağustos olsa bile, gölün karşı yamaçlarında yine de kar yığınları görürsünüz.

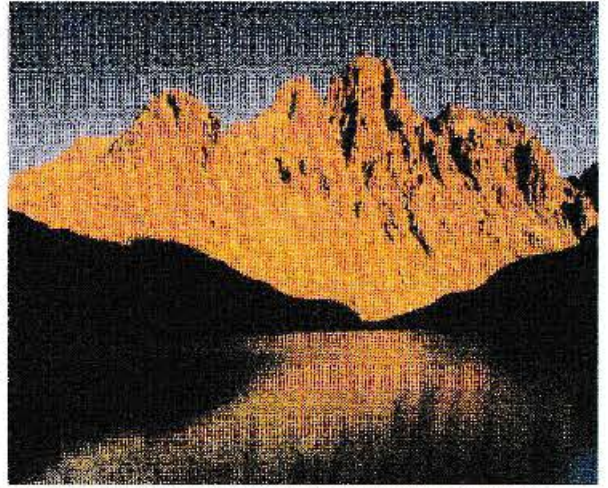
Ovit Dağı doruklarının keskin vadilerinden kıvrılarak yükselen İkizdere-İspir karayolundan seyreden vasıtalar çekişten yana zor anlar yaşarlar. Çünkü rakım yükseldikçe azalan oksijen-benzin karışımı mında denge sızlıkler meydana getirmektedir.

Yemyeşil çimen örtüleriyle kaplı devasa **"Ovit Dağları"**nın eteklerinden geçen İkizdere-İspir karayolu kış koşullarına **"pes"** ederek geçit vermez...Kasım ayında kış uykusu suna giren **"Ovit Dağı Geçidi"** bir de Mayıs ayında gözlerini açar doğaya...

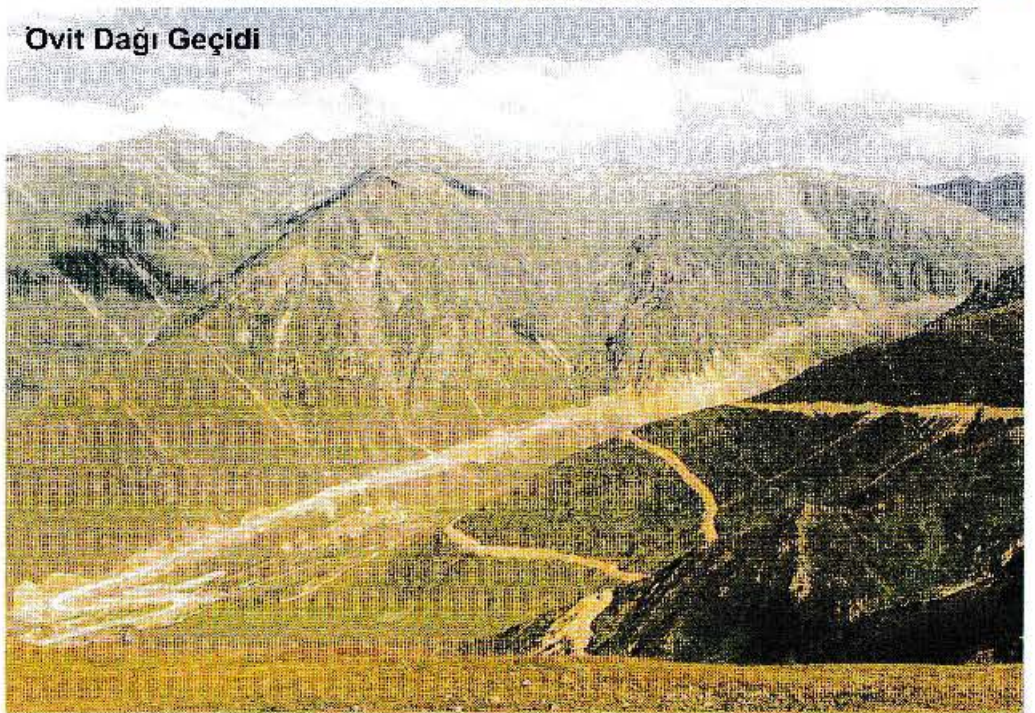
Baharla yer yer gözükken kara parçalarından bir anda yeşil çimenin fişkırdığını görürsünüz.

Karayolu kar maki neleri marifetiyle açılır. Yoksa, karların erimesi beklenirse yolun trafiğe açılması Haziran ayının sonunu bulabilir.

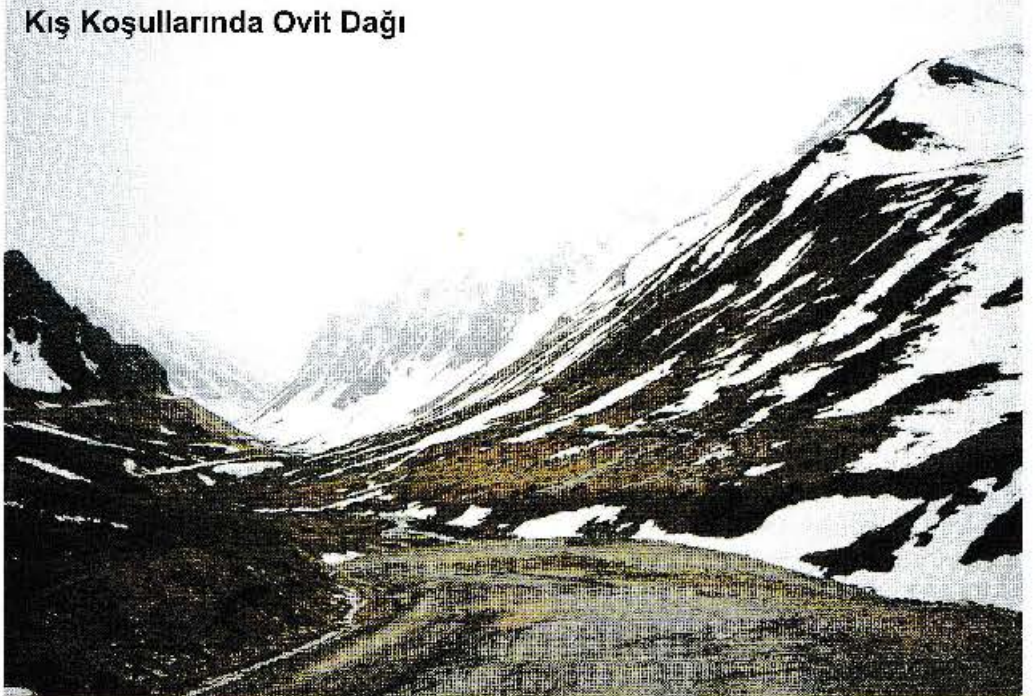
Çoğu kez yaylacıların inekleri karayolu trafiğe açılmadan yaylaya ulaşmış olur.

Ovit Dağı Geçidi

Kış Koşullarında Ovit Dağı

Yüksek Tepelerdeki Karlar Yaylalarla Vedalaşırken , Islak Çimenliklerin Arasından Yükselen Sarı Çiçekler İlkbahara “Merhaba”Diyerek Yayla Sezonunu Başlatır.....

Yayla tutkusu ilkbaharla birlikte yeşeriverir yöre insanının yüreklerinde ... Deneyimli yaylacılar için, “yaylaların nersinde ne kadar kar kaldığını” kestirebilmek hiç de zor değildir. Dağ zirvelerinde parçalanmış karların duruşları ile meydana ettirdikleri şekiller onlar için, yaylalara ilişkin mesajlar ifade eder...

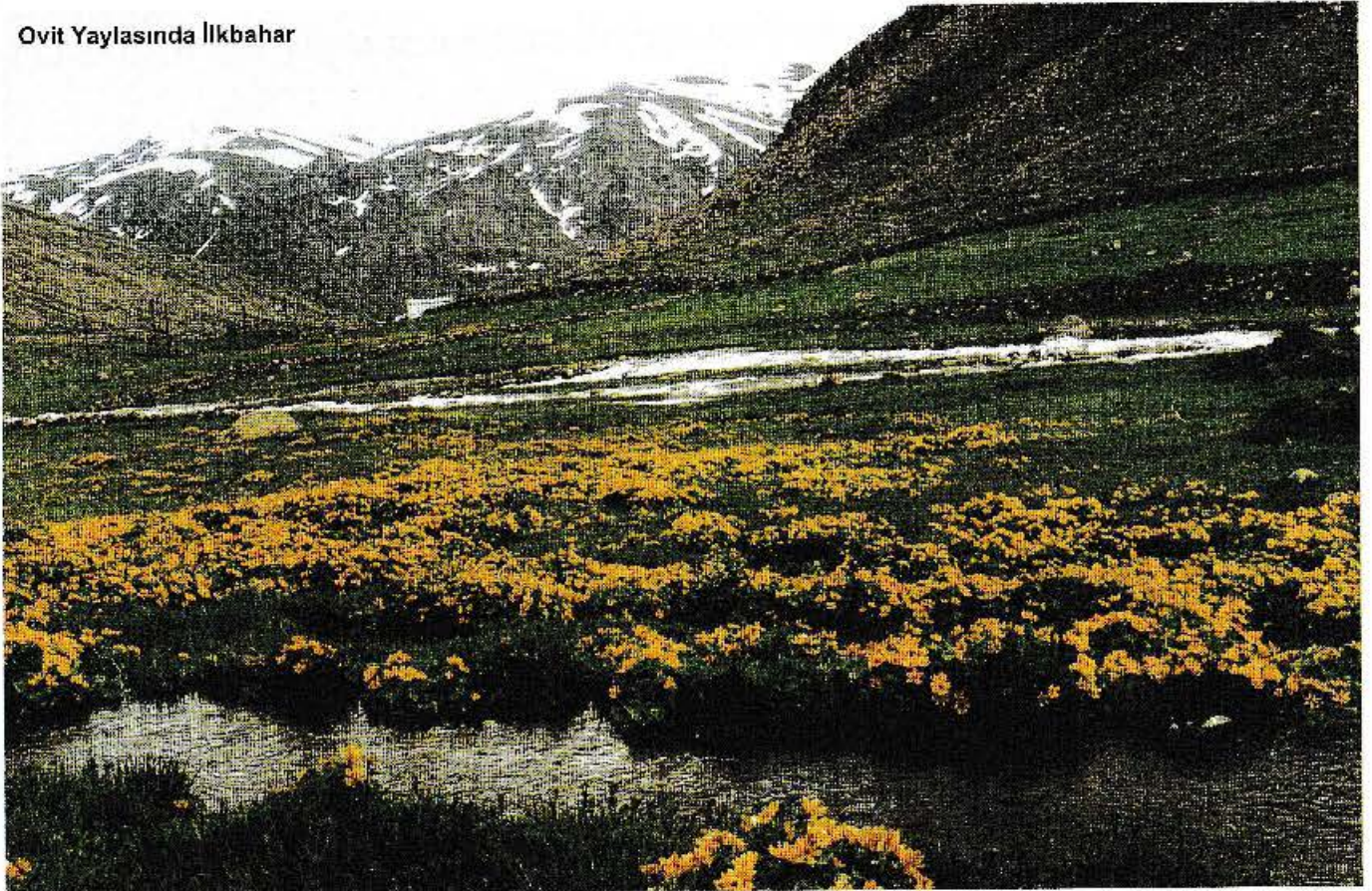
Kar yığınları, “Köylerden gözüken Kabahor Dağı'nın eteklerinden yükselmeye başlaması, karlardan arınmış yamaçların yeşermesi yaylaların durumu hakkında ip uçları verebilmektedir.”

Yöreye özgü bir özdeyiş vardır. “Ata eyeri yük gelmez” Yöre insanı için de, “Yaylaya göç sıkıntısı ve çilesi” onlara yük gelmez... Tam tersine, bazen “yayla çıkımı” yaylacılar için bir sevinç kaynağı olabilmektedir.

Haziran, Temmuz ve Ağustos ayları “yaylaların” ve “yaylacıların” zirvede olduğu aylar olarak bilinir. Yağ ve peynir (katık) üretim açısından bu ayların farklı özellikleri vardır. Aslında, Ağustos ayı sonu itibarıyla yaylacılık sezonu son bulur. Eylül ayna sarkan süreçte bir süre olarak görülür.

İkizdere'deki yaylalardan sadece “Ovit Yaylası”nda “sis” olmaz. Havalar ya güneşlidir, yada yağmurlu. Yağmurlu havalarda da, dağ geçidinden İspir istikametine doğru ilerledikçe sisli havayı geride bırakmış olursunuz. Ancak “Ovit Yaylası”nın bu güzel özelliği yeşil örtünün erken kurumamasına neden olmaktadır. “Ovit Dağı”nın Kuzey yamaçlarındaki yaylalarda zaman zaman yoğun “sis” bulunduğu için yayla sezonunun her ayında yeşil örtü kendini muhafaza etmektedir.

Ovit Yaylasında ilkbahar

RİZE VALİSİ SAYIN ENVER SALİHOĞLU ZORKAL YAYLASI'NI ZİYARET ETTİ.

"Şenlikleri bu Yaylada neden yapmıyorsunuz? Dedi..."

7 Ağustos 2005 Ovit Yaylası Şenliklerinin ardından Antalyalı Yakup Ekşi'nin daveti üzerine "Zorkal" ve "Legiş" Yaylalarını ziyaret eden Rize Valisi sayın Enver Salıhoğlu "şenlikleri neden bu yaylada yapmıyorsunuz?" dedi.

"Sayın Valimiz. Tesbitinize ve sorunuza yürekten katılıyorum. Arazisi bu kadar güzel olan bu yaylalara neden şenlikler yapılmasın...?"

Ne var ki, 2005 yılına kadar Legiş ve Zorkal yaylalarının yolu yoktu. Sizlerin de büyük gayretlerinizle yaylalarımıza yol yapıldı. Sizlere ve tüm emeği geçenlere minnet borçluyuz.

Ancak, yaylalarımız şenliklere hazır hale gelebilmesi için elektriğe ihtiyaç bulunmak tadır. Yaylalarımızın bir an önce elektriğe kavuşması için yardımlarınızı beklemekteyiz. Bu vesile ile saygılarımızı arz ediyoruz.

Valimiz sayın Enver Salıhoğlu Zorkal Yaylası'nın düzlerini gezerken, dikkatlerinden kaçmayan bir yanlışlığın düzeltilmesine Antalyalı Yakup Ekşi'den rica etti. Yayla camisinin birikitle örülmüş olan dış duvarının geleneksel yayla evlerinin mimarisine uygun olarak "labri" yapılmasıydı.

Antalyalı Yakup Ekşi ise bu isteği yerine getireceğine ilişkin sayın valimize söz verdi.

Antalyalı Yakup Ekşi'ye yayla sakinleri adına yeniden teşekkürler...

Rize Valisi Sn Enver SALİHOĞLU, İkizdere Kaymakamı Sn Alper BALCI ve beraberindekiler

Zorkal Yaylası Düzlükleri

**“Ovit Yaylası Sevdalıları” Her Yıl, Ağustos Ayının İkinci Pazar
Günü Adeta İple Çekerler ... Hatırlatması Bizden, 2006 Yayla
Şenliklerimiz 13 Ağustos...
Sizleri Bekliyoruz...**

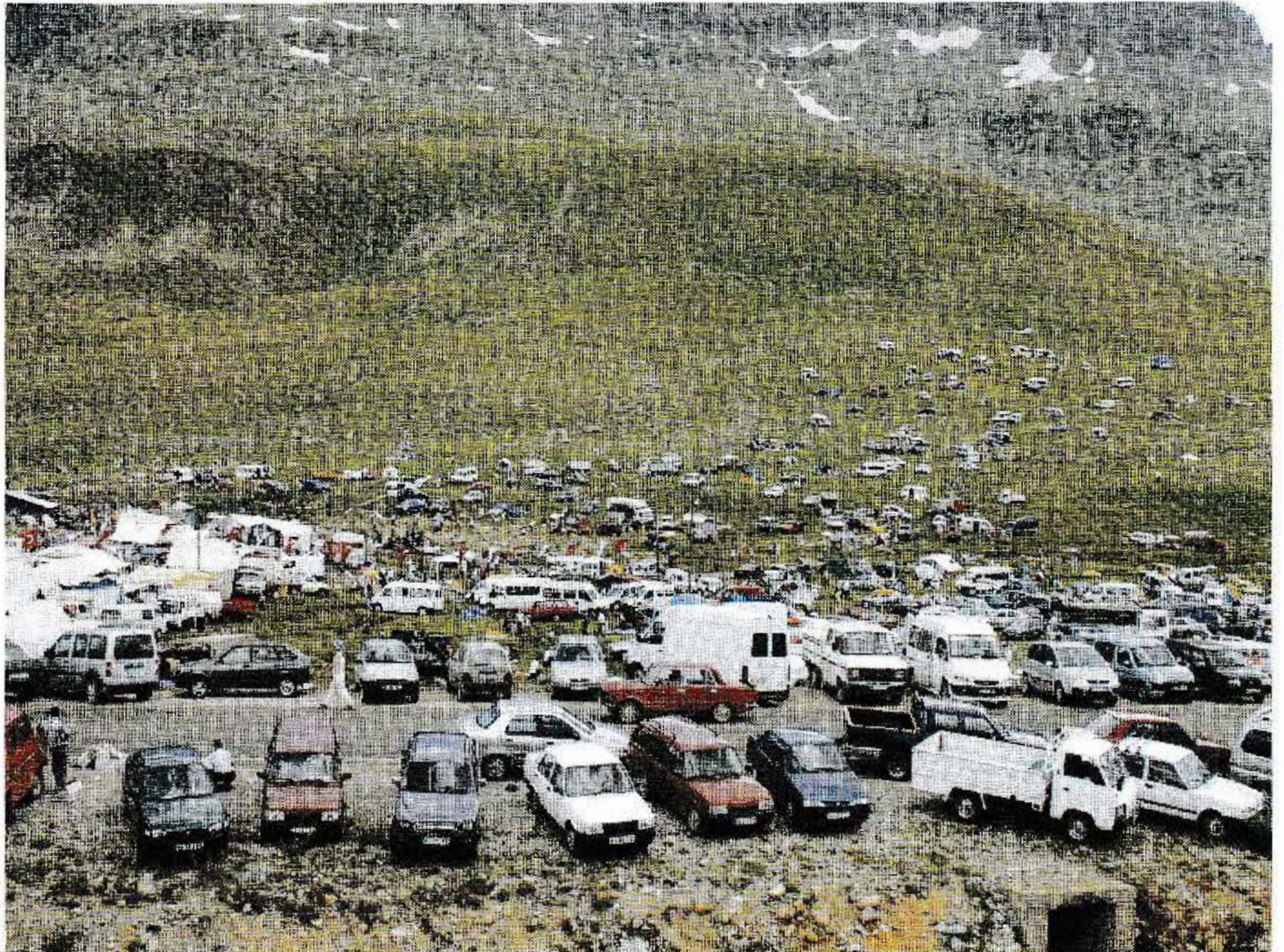
Bulunduğumuz yer neresi olursa olsun... ilk baharla birlikte burnumuza bir yayla kokusu, yüreklerimize bir yayla sevgisi tutuşuverir...

İşçilerimiz, iş adamlarımız, bürokratlarımız, ev hanımlarımız, okuyanlarımız, yurt dışında olanlarımız hatta boşta gezerlerimizden pek çoklarımız tatillerimizin on beş günlük bölümünü 1-15 Ağustos 2006 arasına denk getirip, **“OVİT YAYLASI ŞENLİKLERİ”** ne katılmayı toplumsal bir görev olarak düşünürüz...

Zira, Yayla Şenliklerine katılmayı sadece **“bir yayla havası almak”** olarak değil, Ülkemizin çeşitli illerinden ve bölgelerinden gelen on binlerce dost ve akraba ile buluşmak, koklaşmak ve hasret gidermenin en kestirme yolu olarak görmekteyiz.

Ekonomik koşullar bizleri büyük kentlere yöneltti. İş, aşı ve tahsil arayışı bizleri yörelerimizden kopar(ama)dı... **“memleketin doyduğu yerdir”** sözü bizleri etkileyemedi. Köylerimizin kokusu burnumuzdan, yaylalarımızın sevdası yüreklerimizden, çocukluk anılarımız belleklerimizden, yayla yaşantımız düşlerimizden, hiç eksik olmadı...

Yöre insanının fitratındaki vefalılıktan kaynaklanır belki de, yöresine düşkünlüğü kim bilir?... büyük kentlerde ekzot gazlarının arasında yaşıyor olmamız bir zorunluluk... Aradan yıllar geçse bile, yüreklerimizdeki yayla sevgisi ve yöre hasreti körüklenir gider...

İlk kaynağını "Ovit Dağı"ndaki krater gölünden alan "Çamlık Deresi" İkizdere girişinde "Cimil Deresi" ile birleşir. 4 km ilerideki 15 megavatlık hidroelektrik santralini besledikten sonra, yorgun sular İyidere'den Karadeniz'e dökülür...

İkizdere ilçe merkezini ikiye bölerek hızla kuzeye doğru akar gider... Karadeniz'e ulaşana kadar... Kış aylarında çok sakin gözüktür. Bir insanı sürükleyemeyecek kadar güçsüz...

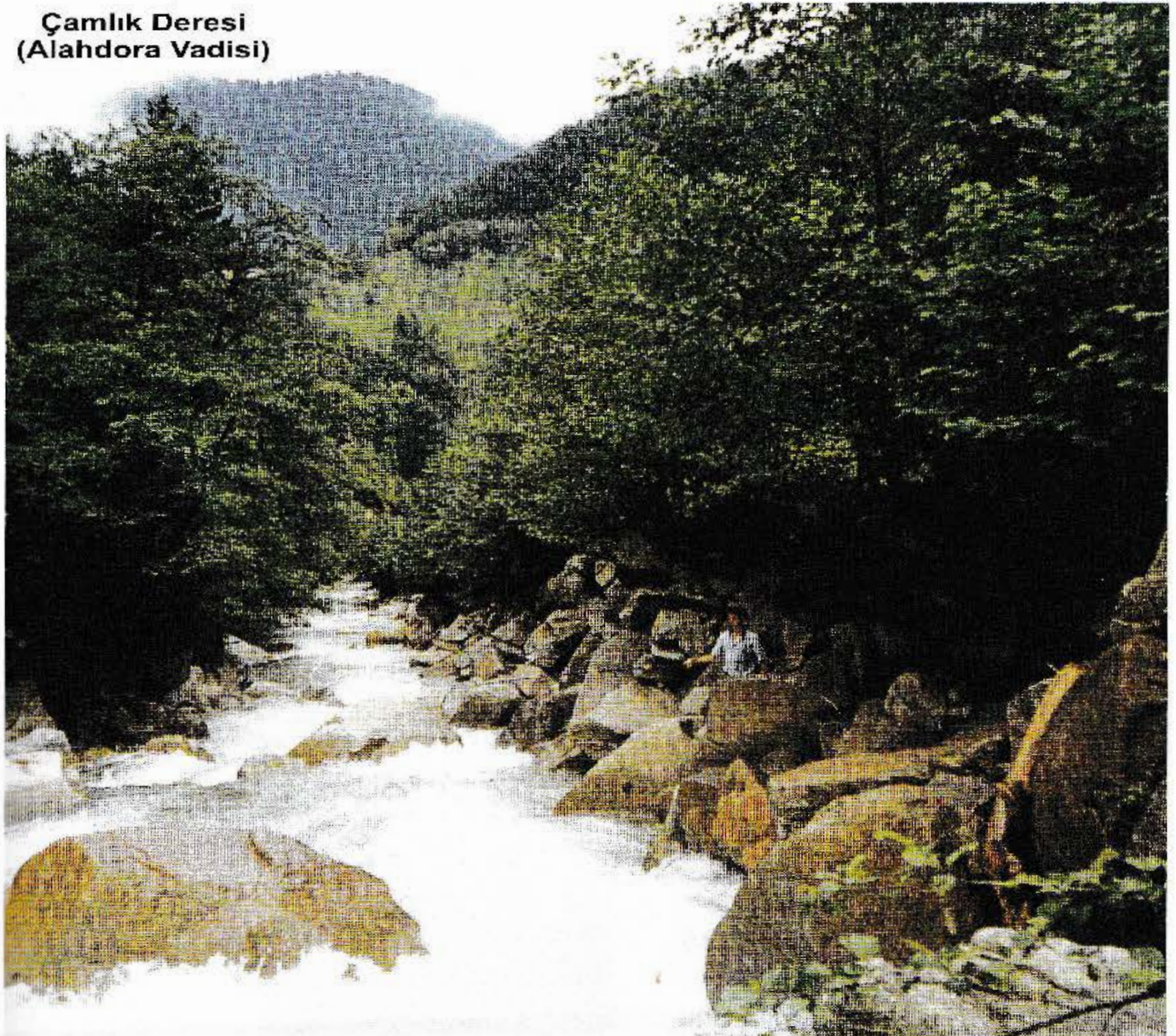
Onu bir de ilkbaharda görmelisiniz. Uzun süre aç kalıp sonra gördüğü bir av peşinden koşan kükremiş bir aslanı andırır adeta... Kamyon büyüklüğündeki kaya parçalarını sürükleyişini ürpererek izlersiniz.

Kaynağını aldığı noktadan Karadeniz'e ulaştığı 78 km lik yolculuğunda onun azgın olmadığı bir anı göremezsiniz... Bu hali ile çok canlar alıp nice analara gözyaşı döktürdüğünü biliriz...

Görüntüdeki "Çamlık Deresi" karşıkı evlerin altından (Alahtoradan) tünele girer. Tepenin arka vadisinden akan "Cimil Deresi" ile birleşerek ikinci kademe tünele girerler. İkizdere'den 3 km aşağıdaki hidroelektrik santralinin yaklaşık 500 m uzunluğundaki "Cebri boru" suna ulaşırlar.

Çamlık Deresi yaz aylarında yöre insanı için çok önemlidir. Dere kenarlarındaki piknik ve mesire alanları çok sayıda konuğa ev sahipliği yapar. Son zamanlarda vadinin çeşitli yerlerinde doğasına yakın lezzete alabalık üretimi yapılmaktadır.

Çamlık Deresi (Alahtora Vadisi)

Sonbahar ve kış aylarında derin bir sessizlik Gösteren "İkizdere Deresi"nin, ilkbahar yağmurlarıyla birlikte zaman zaman azgınlaştığını görürsünüz...

Ülkemizdeki su kaynaklarının en bol olduğu bölgedir Doğu Karadeniz Bölgesi. İl bazında yıllık yağış ortalaması en yüksek olan il de Rize'dir. Arazinin meyilli oluşu, yağın yağmurların kısa sürede vadilerde buluşup küçücük derelerin oluşmasını sağlar. Yağmurlu günlerde vadi yamaçlarında oluşan irili ufaklı onlarca akarsu "**İkizdere Deresi**"ni bir anda coşturur.. Meyilli vadiden hızla akan dere korkunç felaketleri de beraberinde getirir.

Dere kıyısındaki yeşil düzlüklerin, ekili alanların hatta evlerin, köprülerin bu coşkulu akıştan çoğu kez zarar gördüğünü biliriz. Dereyi ıslah etmek suretiyle bu zararları asgariye indirmek elbette ki mümkündür. Görülen o ki, Rize-Erzurum karayolunu korumak adına belli kesimlerde ıslah

Çalışmaları yapılmaktadır.

Zaman içerisinde "**İkizdere Deresi**"ni korkulu bir rüya olmaktan çıkartan ıslah çalışmalarının yapılacağını ümit etmekteyiz. İkizdere Vadisinde 1953 ve 1977 yıllarında meydana gelen sel ve taşkın su felaketlerini yaşı olanlarımız anımsayacaklardır. Dere boyunca yüzlerce yeşil alanın sular altında kaldığını... Karayolunun önemli bir kısmının yok olduğunu... Pek çok evin zarar gördüğünü... Hatta onlarca insanın sel sularına kapılarak hayatını kaybettiğini de bilmekteyiz...

Görüntüde İkizdere Deresi'nin rutin bir taşkın halini görmekteyiz. Böylesi taşkınlar yöre insanı için önemsiz sayılır.

İkizdere Deresinin azgın suları
Güneyce'yi ikiye bölerek geçer.

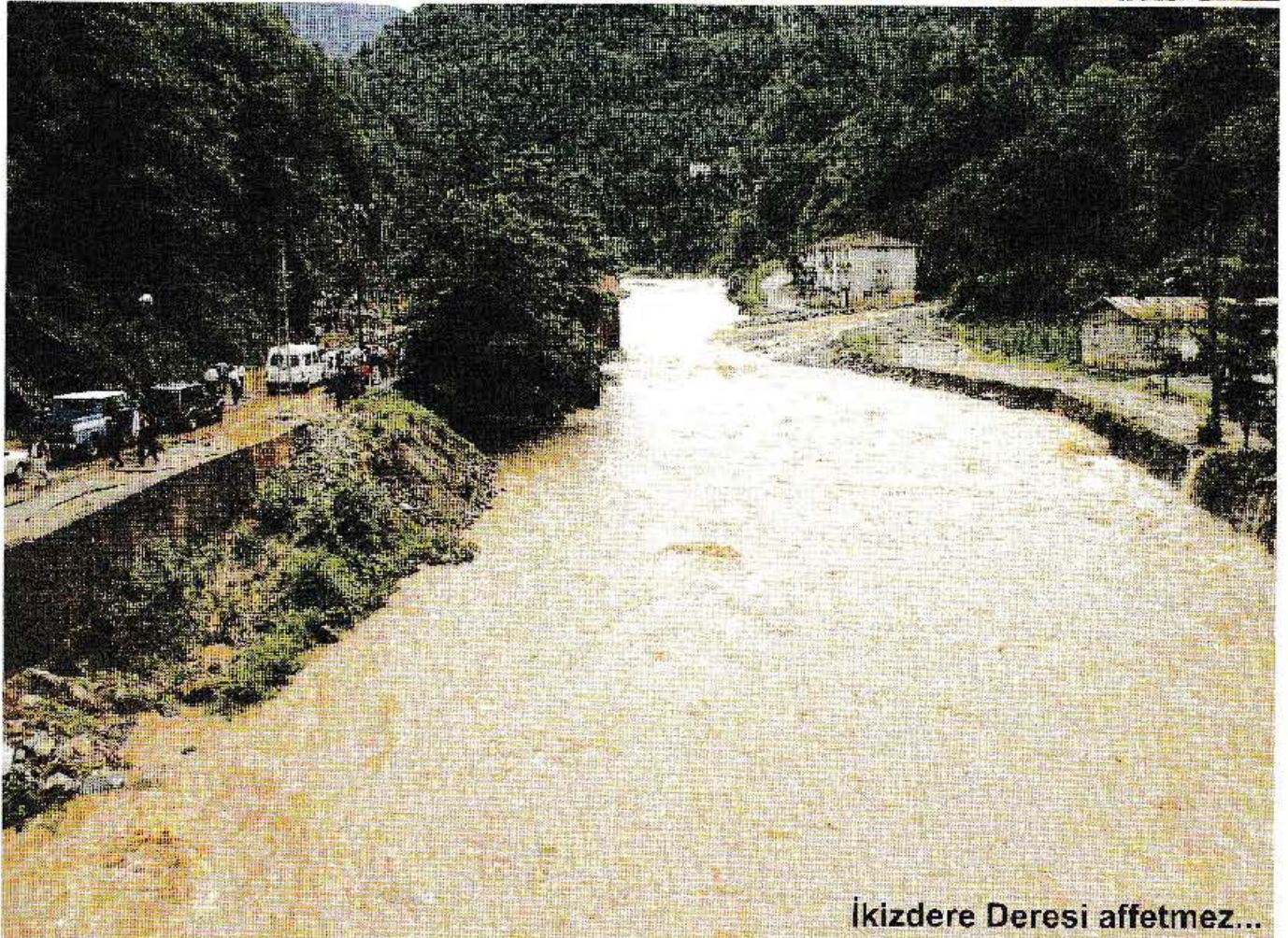
Çok sık görülmemekle birlikte, yağmurun çok şiddetli olduğu zamanlarda ulaşımınızda bazı aksamalar olabilir... Bunlar sizin canınızı sıkmasın... Kısa sürede her şey düzelir...

SELDEN ZARAR GÖREN KARAYOLUNA ACİL ÖNLEM

İkizdere ilçe sınırları içerisinde bir adet "Karayolları Bakım Şefliği" bir adette "Köy Hizmetleri Bakım Şefliği" bulunmaktadır.

Su taşkınları, sel ve tabii afetlerden zarar göreceği olan Rize-Erzurum Karayolu ile köy yollarına olanaklar ölçüsünde müdahale edilmektedir.

Yörenin zaman zaman sel sularından zarar göreceği endişesi ile kuşkuya kapılmak yersiz... Çünkü bölgede doğal koşullara göre de, bazı önlemler alınmaktadır.

İkizdere Deresi affetmez...

ARDEŞEN

**Ekşioğlu Ailesinin Büyük Bir Bölümü Bu İlçede Yaşamaktadır.
İlçe Bir Merkez Belediyesi, Bir Belde Belediyesi, 17 Mahalle Ve 38 Köyden
Oluşmaktadır.**

TARİHİ

Uzun yıllar Roma ve Bizans İmparatorluğu'nun yönetimi altında kalan Ardeşen, daha sonra Trabzon Rum Pontus İmparatorluğunun yönetimine girmiştir. 1461 yılında Fatih Sultan Mehmet Rum Pontus İmparatorluğunu yıkınca Ardeşen bir süre özerk kalmıştır.

Şemsettin Sami ve Ali Cevat'ın eserlerinde Ardeşen, Trabzon Vilayeti Sancağının Atina (Pazar) Kazasına bağlı bir kasaba biçiminde tanımlanmakta, halkın tümüyle Türk olduğu kaydedilmektedir. Daha önce Pazar İlçesinin bucak merkezi olan Ardeşen, 1 Mart 1953 tarihin de İlçe olmuştur.

İlçenin Ardeşen adını alması bir rivayete göre şöyledir; Yavuz Sultan Selim Trabzon Sancak Beyi iken, Osmanlı tahtına sahip çıkmak ister ve bu amacı gerçekleştirmek için Kepa Sancak Beyi olan oğlunun yardımına gerek duyar. Yardım almak için sahil boyu bölgeden geçerken Fırtına Deresinde ağaç parçalarını görür. Bölge tamamen boş, bataklık ve çalılıktır. Çevresindekiler, kendisine bölgede kimsenin yaşamadığını söylediğinde; Yavuz Sultan Selim deredeki ağaç parçalarını göstererek **"Bu belde تنها değil, bakın dere yongu taşıyor. Bu yörenin ardı şendir"** yani yüksek kesimlerde yerleşim birimleri olduğunu ifade eder. Ardeşen sözcüğü zamanla halk dilinde Ardeşen olarak yerleşir. Ardeşen 1916 yılında Ruslar tarafından işgal edilmiş ve 1918 yılında ise kurtulmuştur. 10 Mart İlçenin kurtuluş günü olarak kutlanır.

COĞRAFİ DURUMU

İlçenin yüzölçümü 743 km² dir. Doğusunda Fındıklı, batısında Pazar, güneyinde Kaçkar Dağları ve kuzeyinde Karadeniz ile çevrilmiş olup, kıyı uzunluğu 10 km dir.

Sahilden 50 km kadar iç kısımlara uzanır. Bölgede Doğu Karadeniz Dağlarının uzantıları ve tepeleri yer alır. İlçenin akarsuları, Fırtına Deresi, Dolana Çayı ve Yeniyol Deresidir. Ardeşen'in güneyinde yer alıp yükseklikleri 2000 metreden fazla olan dağların sahilten itibaren yükselmeye başlaması ve yüksek dağ eteklerinde doğarak Karadenize akan akarsuların yoğunluğu nedeniyle engebeli bir arazi yapısı hakimdir. Akarsuların denizle birleştiği dar vadi ağızları dışında, ova olarak adlandırılabilir düzlükler yoktur.

Ardeşen, güneyini kaplayan dağlar yanında, kuzey ve kuzeydoğu yönünde bulunan 3000 metre yüksekliğindeki Kafkas Dağlarının kuzey rüzgarlarından koruyucu etkileriyle kapalı bir mikroklima havzası oluşturmaktadır. Dört mevsim ılıman ve yağışlı olan iklimi subtropik olarak tanımlamak mümkündür. İlçe, uzun yıllara dayanan verilere göre, yıllık ortalama 2300 mm. yağış, %77 nispi nem ve günde ortalama 4 saat 14 dakika güneşlenme süresi ile Türkiye'nin en yağışlı, en nemli ve en az güneş gören ilçelerden biridir.

Karadeniz ikliminin koşulları İlçe için de geçerlidir. Kıyı kısımları ılık ve bol yağışlıdır. İç kısımlara gidildikçe iklim sertleşir. Yıllık ortalama sıcaklık 14-15 C derecedir.

Sarp ve engebeli arazi yapısının ve ikliminin de etkisiyle İlçe'nin bitki örtüsü, genelde 700-2300 metre yüksekliğindeki kısımları kaplayan ormanlar oluşturmaktadır. Ormanlar İlçe arazisinin %23.74'unu kaplamaktadır. İlçe arazisinin %10.55'ini tarım alanları, %34.33'ünü çayır-mera alanları, %31.38'ini de tarım dışı alanlar oluşturmaktadır.

NÜFUS

İlçe Nüfusu (En son sayıma göre)	58 499		
Dış Göç Oranı (%) (Tahmini)	%038.6		
Belde Sayısı	1		
Köy Sayısı	38		
Okur - Yazarlık Oranı	93		
Öğrenci Sayıları	KIZ	ERKEK	OKUL SAYISI
İlköğretim	2794	2995	14
Lise ve Dengi Okullar	771	844	5

2000 Genel Nüfus Sayımına göre toplam nüfusu 58.499'dur. (merkez bucak nüfusu 45.392, köyler toplamı 13.107)

İlçede ana dil Türkçe olup, nüfusun tamamı İslam dinine mensuptur. Nüfus artış hızı %4.71 dir. Genel olarak Km²'ye düşen nüfus yoğunluğu 78 kişidir.

İlçe nüfusunun gelişimi nüfus sayımları itibariyle izlendiğinde, yıllık nüfus artış hızında belirgin dalgalanmalar gözlenmektedir. İlçe nüfusundaki bu dalgalanmalar, ilçe dışına göçlerin şiddetinden kaynaklanmaktadır. Ardeşen nüfusu, coğrafi koşulların sınırladığı üretim olanakları nedeniyle, Birinci Dünya Savaşı öncesi eski Sovyetler Birliğini oluşturan Ülkelere, bu savaştan sonra ise diğer illere yönelen bir göç hareketini sürekli yaşamıştır. 1950'li yıllardan itibaren çay tarımı ve sanayinin ekonomik olarak yapılmaya başlanması sonucu tersine göç yaşanmıştır.

SOSYAL YAPI

Çay tarımından önce toprakların engebeli yapısı ve yetersizliği yüzünden Ardeşen halkı denizcilik, inşaatçılık, firmacılık gibi işlerde gerek yurt içinde gerekse yurt dışında çalışmak üzere ilçe dışına çıkmıştır. Çay tarımının ve sanayinin etkisi ile azalan gurbetçiliğin ekonomideki bir takım sıkıntılar nedeniyle hala devam ettiği söylenebilir.

İlk çay üretiminin yapıldığı 1938 yılından sonra, sağlanan destekle hızlı bir gelişme gösteren çay tarımı ve çay sanayi İlçe'de temel çalışma alanı olmuştur.

Mayıs-Ekim döneminde mevsimlik istihdam sağlayan çay tarımında daha çok kadın nüfus çalışmaktadır. 1992 yılında yapılan bir araştırmaya göre çay tarımında çalışanların %77'sini kadınlar oluşturmaktadır. Erkek nüfus ise çay sanayi başta olmak üzere diğer alanlarda istihdam edilmektedir.

İlçe'de çalışanların iş gurupları itibariyle dağılımına bakıldığında, nüfusun ağırlıklı olarak tarımsal mesleklerde istihdam edildiği görülmektedir.

İlçede konut sıkıntısı olmayıp, yöre halkının %80'nin İlçe merkezinde birer konutu bulunmaktadır. Bölge insanı yaz mevsiminde köyde kış mevsiminde ise şehirdeki evlerinde oturmaktadır. Diğer ilçelere nazaran konut kirası İlçede oldukça düşüktür.

Ardeşen'de yataklı sağlık kurumu olarak bir Devlet Hastanesi bulunmaktadır. Yeni binasında hizmet veren Ardeşen Devlet Hastanesi Ekim 2000 tarihinde 50 yataklı kadro ile hizmete başlamış, yöre halkının yardımları ile hasta odaları ve servisler donatılmıştır. Hastanenin yoğunluğu nedeniyle ek poliklinik binasına acil ihtiyaç duyulmakta olup, ek poliklinik

binasının Bayındırlıkça projesi çizilerek maliyeti çıkarılmış ve Sağlık Bakanlığınca yatırım programına alınmıştır.

Hastane; 2 ameliyathane, 1 doğum salonu acil servis laboratuvarı, röntgen ünitesi ve 2 ambulans ile hizmet vermektedir.

İlçede 4 adet sağlık ocağı ve 12 adet sağlık evi bulunmaktadır.

EKONOMİK YAPI

Karadeniz ile denize paralel olarak uzanan dağlar arasında kalan İlçe arazisinin tarıma elverişsiz oluşu ve yağışlı iklim, Ardeşen'nin ekonomik yapısını da biçimlendirmiştir. Bu arazi yapısı nedeniyle tarımsal üretimin düşük olması, gurbetçiliğin İlçe ekonomisi içinde önemli bir yer tutması sonucunu doğurmuştur. Yöre halkı, çay üretiminin bölgeye girişinden önceki dönemlerde, önceleri yurt dışına, daha sonraları da, yurt içine geçici sürelerle çıkarak denizcilik, küçük çaplı ticaret, inşaat işçiliği, gibi işlerde çalışmıştır. Daha önceleri büyük ölçüde Gürcistan, Rusya gibi ülkelere çalışmaya giden yöre halkının, 1917 yılında bu ülkelerle olan sınırın kapanmasından sonra bu olanaklar ortadan kalkınca girdiği ekonomik sıkıntılar nedeniyle, başka bölgelere bile taşınmasından söz edilmiştir.

1920'li yıllarda yörenin sosyo-ekonomik sorunlarına çözüm bulma çalışmaları çerçevesinde başlanan çay üretme çalışmaları, 1938 yılında ilk kez el imalatı olarak üretime başlanarak sonuca ulaştırılmıştır. Çay üretiminden önce, yukarıda kısaca belirtilen olumsuz koşullar içinde İlçe ekonomisi, bu yıldan sonra çaya dayalı hızlı bir gelişme göstermiştir.

İlçe'de 2'si Çay-Kur'a ait olmak üzere Akfa, Karaca, Huzur, Lider, Akdere, Armağan ve Karaoğlu adında 7 adet özel çay fabrikası bulunmaktadır. Bu fabrikalarda mevsimlik işçi çalışmakta, bazı atölye ve fabrikaların paketlenme bölümünde de yıl boyu işçi çalıştırılmaktadır.

ARDEŞEN İTİFAKİ MERKEZ VE KÖYLERİNE OLAN UZAKLIK İLE MİNİBÜS VE DOLMUŞ KALKIŞ SAATLERİ

YÖNÜ	KM	KALKIŞ SAATİ	DÖNÜŞ SAATİ	KALKIŞ YERİ
ARDEŞEN - RİZE	45	07.00	08.30	MİNİBÜS DURAĞI
ARDEŞEN - PAZAR	10	07.00	08.30	MİNİBÜS DURAĞI
ARDEŞEN - ÇAYIRLI	31	07.00	08.30	MİNİBÜS DURAĞI
ARDEŞEN - ÇAMLIYEMİŞİN	25	07.00	08.30	BETEDİYE GARAJI
ARDEŞEN - FİNDIKLI	18	07.00	08.30	BETEDİYE KARŞISI

NOT: DOLMUŞ SAATLERİ HER 15 DAKİKADA BİR YAPILMAKTADIR

ARDEŞEN'Lİ AKRABALARIMIZDAN BAZILARI

Temel ERYILMAZ

Nusret BAYRAKTAR

Adnan
KIRALI

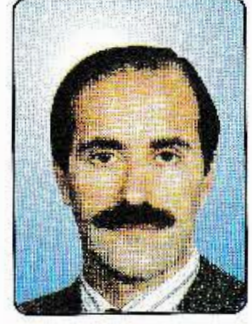
Hamit Hacıoğlu
EKŞİOĞLU

Necmi
İSLAMOĞLU

Şener
KIRALI

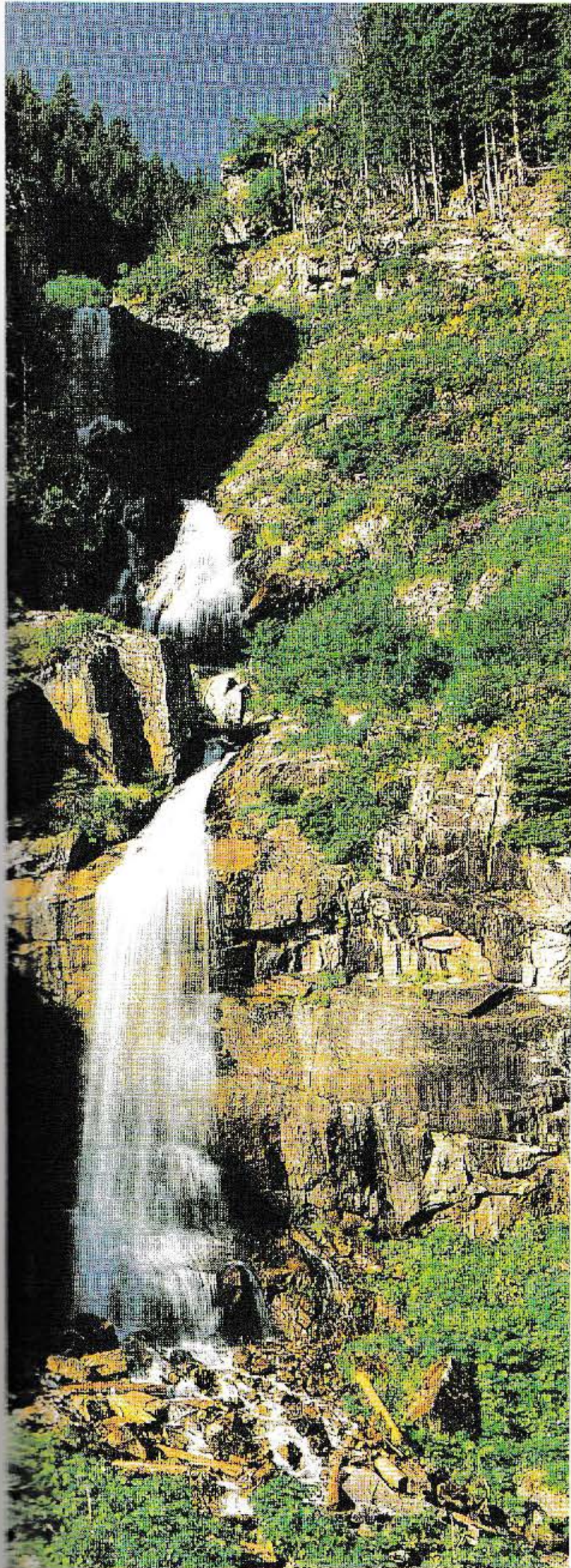
H. İbrahim
EKŞİOĞLU

Sami ERYILMAZ

Mehmet İSLAMOĞLU

AĞAÇLAR

*Serin tut gölgendeki divane asıkları,
Sana katil büyüten oymalı beşikleri.
Kaptı altlarındaki kalımca eşikleri,
Affeder misin bir gün, melek yüzlü ağaçlar...*

*Kurak arazilerden suya giden elçiler,
Doğanın gelinleri, merhametli bekçiler,
Avı, avcudan koruyan silahsız tüfekçiler,
Sever misiniz bir gün yeşil gözlü ağaçlar...*

*Tanımayanlar için bir çöp kadar basitsin,
Hey gidi koca çınar, sen tarihle yaşıtsın.
Sinan'ın eserleri saraylarla eşitsin
Öyle bilinmelisin içi özlü ağaçlar...*

*Sadık bir dost gibisin azılı düşmanlara,
Kollarımın üstünde yuva yapan kuşlara,
Bahar gecelerinde beyaz beyaz düşlere,
Masal kahramamısın tatlı sözlü ağaçlar...*

*Sizi gördüm şimşirler, peynirin yaşığında,
Yün eğiren ninenin eldeki teşiğinde,
Yaşlı büyük dedenin sofrası kaşığında
Sen sabır taşı mısın? Boyun süslü ağaçlar...*

*Eli baltalılara haykırır ağlar mısın?
Sana acımayanlara karalar bağlar mısın?
Aldığın yaraları merhametle dağlar mısın?
Zemheri ayazında saçı buzlu ağaçlar..*

*Yakup EKŞİ
Eğitimci*

"Akrabalarımı öğrenmek, tanımak için dergimizi eksiksiz takip edip okuyorum. Ailemin kökeni olan yöreyi, Ovit şenliğini bahane edip taşına, toprağına, en ücra köşelerine kadar ziyaret edeceğim."

Dr.Murat Kamil EKŞİOĞLU

Elektronik ve Haberleşme Mühendisi

Telsim Arge Direktörü

Özgeçmişi:

1966 İstanbul doğumdu. Aslen İkizdere'nin Demirkapı Köyünden Mustafa Naci Ekşioğlu'nun oğludur. 1977'de kolejlere giriş sınavlarından ötürü Hürriyet gazetesinin ilan ettiği "Türkiye'nin 4 Altın Çocuğu"ndan biridir. Liseyi Saint-Joseph Fransız lisesinde, Üniversiteyi İstanbul Teknik Üniversitesi Elektronik ve Haberleşme Mühendisliği bölümünde okudu. Marmara Üniversitesi'nde Endüstri Mühendisliği altında Yüksek Lisans yaptı. Daha sonra Kanada Sherbrooke Üniversitesi'nde Bilgisayar Mühendisliği bölümünde Yapay Zeka üzerine doktora yaptı. 1993-1999 yılları arasında Kanada'da yaşadı. Doktorası esnasında hem üniversitede araştırma ve eğitim asistanlığı yaptı, hem de dışarıda çalıştı. Bir ara kurduğu danışmanlık şirketi üzerinden yerel pazara ve İran'a bilgisayar, elektronik kart ve parça sattı. Daha sonra Quebec Eyaleti Elektrik Üretim ve Dağıtım şirketi Hydro-Quebec'in 750 kişilik ARGE şirketi IREQ'de Yapay Zeka ve Uzman Sistemler mühendisi olarak çalıştı. 1999'da Türkiye'ye dönerek Alcatel Teletas'ta ARGE bölümünde uzman olarak çalıştı. Daha sonra Telsim'in teknoloji ve yazılım şirketi olan Oksijen'e geçti. Hemen bu şirkette ARGE Direktörü olarak görev yapmaktadır.

1999 yurda dönüş yılı... Ailesi adına hayırlı ve güzel kararların alındığı bir yıl olarak hafızasına yerleşmesi gerekirken, geldikten 2 ay sonra Marmara depremini yaşadı. Sonra da sevgili ağabeyi Mehmet Fuat'ın ölümü onu derinden yaraladı.

İş hayatının yanında, özellikle Kanada'da Türk toplumu çerçevesinde pek çok çalışma ve politik girişimlere aktif olarak katıldı. Quebec'te kurulu TurQuebec Türk Kültür Derneği Yönetim Kurulu üyeliği yaparak, özellikle bazı aşırı uç etnik düşmanlık gruplarına karşı Türk görüşünü anlatan ve savunan pek çok çalışmaya dahil oldu. (Eyalet ve Federal gazete editörleri lobi ziyaretleri, eyalet milletvekilleri nezdinde lobi çalışmaları ve eyalet partileri lobi ziyaretleri, Montreal Belediye seçimlerinde politik çalışmalar, miting düzenlemeler gibi). Ayrıca Kanada Türk gazetesi Bizim Anadolu'da 3 sene köşe yazarlığı yaptı.

İngilizce ve Fransızca bilen Ekşioğlu evlile 3 çocuk babasıdır.

Sayın Ekşi özgeçmişinizden de anlaşıldığı üzere kendi dalgınızda yurt içi ve yurt dışında üst düzey bir eğitim aldınız. Çok önemli ve çok gurur verici noktalara geldiniz. Ama sizleri ailemiz yeterince tanımamaktadır. Bunu nasıl izah edebilirsiniz?

Bu olaya iki türlü bakmak gerekir. Öncelikle yoğun ve hızlı şehir hayatı bizlerden pek çok şeyi alıp götürüyor. Eskiğin yakın akrabalık ilişkileri maalesef yok olup gidiyor. Vakfımız bunu engellemek, bir nebze olsun bu süreci geri çevirmek için kuruldu ve bunu başarı ile yapıyor ve bu kopmaya direnmemizi sağlıyor.

Benim durumuma gelince, öncelikle ben de inanılmaz büyük ailemin görece daha uzak bireylerini Vakfımız ve Dergimiz sayesinde tanıyorum. Bu açıdan babam Mustafa Naci'nin bana hep anlattığı değerli akraba larımı en azından Dergimiz sayesinde hafızamda pekiş tirebiliyorum.

Ailemin beni ne kadar tanıdığına gelince, bunda görece uzun süreli yurtdışı tecrübesinden kaynaklanan kopukluk kadar, mesleğimin de, pek ailemiz ortamında bilinen veya aile mensuplarımızın çok fazla ilgi göstermediği bir alan olmasına bağlı yorum. Ekşioğlu ailesinin genetik ilgisine haiz inşaat veya bu mesleğe yakın bir alanda çalışıyor olsa idim, sanırım şu anda ailemizin bireyleri beni biraz daha yakından tanıyor olurlardı. Ama değerli babam ve örnek aldığım insan Mustafa Naci'nin oğlu olma, veya tanıyan herkesin çok sevdiği ve unutmadığı rahmetli abim Mehmet Fuat'ın kardeşi olma referanslarımın, bu açığı kapatmaya yeterli olduğuna inanıyorum.

Ocak 2002 tarih ve 76 sayılı Telokomünikasyon dergisinde "Paris'deki IPV6 konferansında bir Türk" başlığı altında övgüyle sizlerden söz edilmektedir. Bu çalışmanızdan söz eder misiniz?

2001 yılında Türkiye'de kurduğumuz İnternet şebekesi üzerinde iki önemli yeniliği devreye almıştık. Birincisi ticari olarak anlamı olan yeni bir İnternet haberleşmesi protokolü idi (ki bu kurulum, Türkiye'de ilk, dünyada ise sayılı şebekeleri arasında idi), ikincisi ise, İnternetin teknik olarak yeni versiyonu üzerindeki çalışmalara katkı sağlamak, yani bir anlamda biraz akademik çalışmak anlamında kurduğumuz İnternetin yeni versiyonu idi. Bu akademik çalışmalar esnasında dünyadaki kurulu deneme şebekesine bağlandık (ki bu da Türkiye'de, bir üniversiteden sonra 2. bağlantı idi) ve denemelere katkı sağlamaya başladık. Bu çalışmalar esnasında IPv6 forum tarafından desteklenen bir seminere konuşmacı olarak davet edildim ve o güne kadar yaptıklarımızı ve bize göre bu alanda İnternet'in geleceğini anlattım.

Ekşioğlu ailesinin bir bireyi olarak akrabanızı, yaşadığı yöreleri ne ölçüde tanıyorsunuz?

Akrabalarımın yakın olanlarını bu sorunun dışında tutalım. Diğer akrabalarımı öğrenmek, tanımak için Dergimizi eksiksiz takip edip okuyorum. Ailemin kökeni olan yöreyi, Homeze'yi sadece 1 kere görebildim. Başka nasip olmadı. Gerçi çok küçükken ziyaret etmiş olmama rağmen pek çok şeyi çok net hatırlıyorum ama bu tabi ki bir özür olamaz. İki kızlarım biraz büyüdükten sonra çocukların hepsini toplayıp Ovit şenliğini bahane edip taşını toprağını, en ücra köşelerine kadar ziyaret edeceğim.

Ekşioğlu Vakfının etkinliklerini takip edebiliyor musunuz ? Vakıf Çalışanlarına ilişkin neler söyleyebilirsiniz?

Yurtdışında olduğum sürece Vakfımızın etkinliklerinden Dergimiz aracılığı ile haberdar oluyordum. Döndükten sonra 1-2 yemeğe katıldım, ama bir süredir ikizleri büyütmek boğuşmalarında sosyal hayatımızın hiç bir şeye imkan vermediğini itiraf etmem lazım.

Vakfımızın özellikle sosyal sorumluluk projelerine olan katkısını takdirle izliyorum ve daha da artarak (gerek Vakıf, gerekse bireysel olarak aile bireylerimiz tarafından) sürmesi gerektiğini düşünüyorum. Ailemiz ve yaptıklarının Türkiye'de pek çok kuruma ve aileye örnek olması gerektiğini düşünüyorum.

"Ekşioğlu Vakfın Dergisi" ni nasıl buluyorsunuz? Önerileriniz neler olabilir?

Öncelikle ailemden, kökenimiz olan topraklardan, onun atalarımıza dolayısı ile bizlere kattığı çalışkanlık ve engel tanımazlık duygularından gurur duyuyorum. Vakfımız bu anlamda bizim bütünleştirici en önemli unsurumuzdur. Tabi her kurumun sesi ise, hitap ettiği kitleye ulaşmasını sağlayan yayımlarıdır ki, bizim ailemiz göz önüne alındığında, Vakfımızın bizlerle kurduğu iletişimin aracı Dergimizdir. Ben Dergimizin bu anlamda görevini yerine getirdiğine inanıyorum, çünkü bunu bizzat yaşadım yurtdışındaiken.

Dergimiz aracılığı ile çok kalabalık olan akrabalarınıza bir mesajınız var mı?

Ailemin isminin çok ve iyi bilinir olmasının bizlere bireysel olarak yüklediği bir sorumluluk var: bu isme yakışır olmak. Ben kendi çalışma hayatımda bu isme hâlel getirmeden bir şeyler yapabildiğime inanıyorum. Sevgi ve saygılarımı iletiyorum.

Söyleşi: Yakup Ekşi

YÖRESEL DEYİŞLER

Yerel Ozanlarımız, Yoğun Duygularının Yanında İnsan Ve Doğa Sevgisiyle Kıvrak Bir Zekayı Manilerin Dizelerinde Yansıtırlar.

Düğün, nişan yada eğlencelerde geleneksel karşı-beri atma türkü yarışmalarına sıkça rastlarsınız.

Atma türkülerle karşı karşıya gelen yerel ozanlar, birbirlerini tanımayan iki yabancı olabileceği gibi, bir ailenin bireylerinden de olabilirler. Hatta bazı eğlence yerlerinde baba oğul ozanların karşı beri atma türkülerle yarıştıklarını izlersiniz. Bu tür kültürel etkinlikler baba-oğul arasındaki sevgi ve saygı

bağlarına asla zarar vermez.

Atışma konuları çoğu kez kendiliğinden oluşur. Atışan ozanlar, yöresel farklılıkları, kardeşler arası sevgiyi ve baba oğul ilişkilerini senaryolaştırarak manilerle belli bir ayak üzerinden karşılıklı dile getirirler.

Baba oğul yerel ozanlar arasında yapılan karşı- beri atma türkü yarışmasından bir örnek sunacağız sizlere.

BABA İLE OĞUL

Baba: İki turki yazayım
Gelmiştir sırasına,
Oğlum kumaş gönderdi
Köydeki babasına.

Oğul: Bugün bir mektup aldum
Şaştım okumasına,
Bir cevap yazacağım
Baba anlatmasına.

Baba: Evlatlar öyle eder
Yeri vardır yasin'a,
Oğlum giydi elbise
Bakın fiyakasına.

Oğul: Babalar alışıktır
Evlat ağlamasına,
Ben da ağlıyacağım
Gütmesun fenasına.

Baba: Kumaşı kahverengi
Yakıştı modasına,
Hepten kalmışım çıplak
Bu köyün ortasına.

Oğul: Yasin'da buldun ayet
Uydurdun şakasına,
Bir ayet daha vardır
Bakarsun arkasına.

Baba: Sarıldım, yatayırım
Bir meşin paltosına,
Ancaka aklı geldi
Babamun kafasına.

Oğul: Baba düzen verecek
Takası takasına,
Sonradan sarılmasun
Mahşerde yakasına.

Baba: Şimdi ancak vuriyi
Kufusinun tasına,
Kalayı fayda etmez
Yüreğimin pasına.

Oğul: Herkes bir tezgah kurdi
Oturdi kasasına,
Senun canun darlandı
Anamın sobasına.

Baba: Bu işi vereceğim
Ulus kazatasına,
Oğlum açar radyoyu
Hep bakar sefasına.

Oğul: Anamlen rahat eyle
Pek hakma karasına,
Dayma alçaktan yürü
Tuz vurma yarasına.

Baba: Kazandığı parayı
Doldurur kasasına,
Baba evlatlarını
Gezdurur arkasına.

Oğul: Bir meşin palton vardır
Bir mangır pahasına,
Kıymetini bilusan
Bakmasun dahasına.

Baba: Evlat anayı satır
Elun paytarasına,
Bir bakun memlekete
Ananın cefasına.

Oğul: Biraz da temas ettun
Radyonun havasına,
O da intikal etti
Bahadan mirasına.

Baba: Hocalar vaaz eder
Hafta cumaasına,
Bir evlat asi olur
Ananın babasına.

Oğul: Babamın bir nefesi
Bedeldur dünyasına,
Bunu şaka söyleyir
Bakma palavrasına.

Baba: Ben gene sarılayım
Çayın kırıçasına,
Sakın darılma oğlum
Babanın şakasına.

Yöresel Sohbetlerde Kullanılan Sözcükleri Anlamakta Güçlük Çekebilirsiniz... Ama Çok Uzun Sürmez Bu Zorlanmanız.... Kısa Süre Sonra Kendinizi Sohbetin İçinde Bulursunuz.

Malûmlarınız olduğu üzere, Doğu Karadenizin sesli ve hareketli doğası büyük ölçüde insanların üzerine yansımıştır. İvedi ve kısa yoldan işlerin halledilmesi bir yaşam biçimidir onları için... Bir olayın daha iyi anlatılmasında yardımcı olabilmesi açısından çoğu kez fıkralar yetişir imdadımıza...

Türkiye genelinde yöresel Halk oyunlarının sergilendiği bir festivalde Temel'de konul olarak bulunmaktadır.

Sıra Ege yöresinden "*Harmandalı*" oyununa gelir. Oyun oynanırken Temel'in yanında oturan arkadaşı hayranlığını gizleyemez ve

Temel'e dönerek: "*Temelciğim, bak ne kadar muhteşem oynuyorlar değil mi?*"

Temel dudaklarını kıvrarak: "*böyle düşünme düşünene nenem da oynar onı*" der...

Karadeniz insanın bu hareketli yapısı, sözüne söylemine ve sözcüklerine de yansımıştır. "*Saçını başını yoldum*" diyerek sözü uzatmayıp, "*Hupis ettum onı*" demekle yetinir. Yada, kızdım, bağırdım, çağırdım, söylendim durdum" yerine "*Çektum oğa bi ilis*" diyerek davranışını dile getirir.

Bu tür sözcük ve deyimlere ilişkin bazı örnekler sunacağız sizlere...

Paçi	:Kız
Uşak	:Erkek
Kupas	:Yüzüstü
Lağus	:Mısır
Gezel	:Kuru yaprak
Manca	:Çorba
Harçi	:Fasulye sırığı
Lobiya	:Fasulye
Sebi	:Çocuk-Bebek
Sufan	:Taze yaprak
Kahan	:Fidelerin dibini doldurmak
Rokop	:Seyrekletmek
Fomon	:Mısır otu yığını
Kevgur	:Süzgeç
Temeçi	:Kaburga kemiği,
Pali	:Ahşap Kazık

Pilmi	:Sulu hayvan yiyeceği
Panfi	:Hayvanlara yem konulan yer
Kutun	:Taneleri alınmış mısır koçanı
Parakami	:Evde ateşin yakıldığı alan
Sumatarı	:Yamaçtaki "V" şeklindeki kanal
Değermi	:Yuvarlak
Hampa	:Zengin
Kitleme	:Çakıbaçağı
İsdilar	:Ahşap kolon-kapı kasası
Holoki	:Balgam
Koşat	:Kirli Pasaklı
Hosnopi	:Kızgın kül
Pesut	:Su Çekilmiş odun
Koçira	:Harcamalarında kısıtlı
Çiyati	:Kıvılcım
Dirani	:Evin en yüksek yeri

YÖRESEL DEYİMLER

Oğa bicoz varidi	:Gözleri çok güzeldi.
Ver onı bağa	:Bana ver onu.
Ola Uşağum	:Ulan oğlum.
Yureğum Ağırır	:Karnım ağrıyor.
Supur da pakla onı	:Temizle onu gitsin.
Kopelinun sebisi	:Babası belli olmayanın çocuğu.
Çektum oğa bi ilis	:Azarladım onu.
Ehbinun firahtisi	:Tarlanın çiti.
Tortolis Edeyirum	:Ayaklarım titriyor.
Camenun efendisi	:Caminin imamı.
Sifatsuzun sebilere	:Kötü adamın çocukları.
Hupis ettum onı	:Saçını başını yoldum.

NE ONUNLA, NE ONSUZ...

Elbette ki, kahvehaneleri kasdediyoruz... İşsizlik oranının yükselmesiyle sayıları giderek artan kahvehaneleri... İnsanların hem zamanlarından hem de sağlıklarından bir şeyler götüren kahvehaneleri...

KAHVEHANESİZ DE OLMUYOR...

Kahvehanelerde zaman öldürmek sadece bizim meseleimiz değil... Az gelişmiş ya da gelişmekte olan ülkelerin sorunu...

Oralarda sigara dumanı soluyarak zamanı israf etmek belki sosyal bir yara... Ama kahvehane olayına başka bir boyuttan baktığımızda, sanki bir gereksinim gibi karşımıza çıktığını görürüz.

Neden mi...? Kahvehane karşıtı dostlarımız bize kızmasın sakın... Bu kahvehaneler de olmasa, en yakın akraba ve dostlar sanki hiç görüşebilme olanağı bulamazlar gibi geliyor bana... Hele İstanbul gibi büyük kentler için bu tezimizi savunmaktan başka çaremiz de yok.

Memlekette köylerimiz de yıllarca kapı komşu olarak yaşadığımız dost ve akrabalarımızla kahvehaneler sayesinde görüşebiliyoruz. Olaya bu yönden baktığımızda Kahvehaneler bir sosyal yarayı da kapatıyor sanki...

Bizlere sorarsanız siz, siz olun... Kahvehanelerin ağır kokulu ve çok zararlı sigara dumanını solumayız.

Kahvehanelerde dolayısıyla kapalı alanlarda sigara yasağının yaptırımları ile birlikte hayata geçirilmesi en büyük dileğimiz...

Hadi sizlere bol şanslar...

MEMET İLE FADİME

Kahvehanenin içi sigara dumanından göz gözü görmüyordu. Salaş masalarda oturan müşteriler bu duruma hiç aldırmadan sigaralarını tellendirmeye devam ediyorlardı.

Hele Memet, oynadığı kağıt oyununun verdiği heyecanla eli makineleşmişcesine izmaritiyle yenisini yakıyordu... Samsun sigarasını iki parmağının arasına sokarak bir nefes çekişi, sigara ile hiç tanışmayanları bile iştahlandırıyordu.

Gurbetten yeni gelmişti Memet... Parayı kazanmıştı cebi sıcaktı. Hanımı Fadime'nin ona karşı boynu kıldan inceydi. Sonuçta çocuklarının babası Memet üç ay kadar memlekette kalıp yaz başı yeniden gurbete dönecekti. Memet'in kalbini incitmek kimin haddine...

Oyun karesindeki Memet sigarasından bir nefes daha çekerek,

-Giriyorum... Kırmilyon daha!!

Memet'in bir günlük kazancından daha çok bir para...Hiç düşünülmeden gözden çıkarılıyordu, kazanmakla kaybetmek arasında... Paralar karşı tarafa geçiyordu... Gergin bir sessizlik içerisinde kağıtlar yeniden dağıtılıyor, paralar habire el değiştiriliyordu. Zaman su gibi akarken, kahvehanenin içinde sigara dumanı giderek yoğunlaşıyordu.

Sabah olmuştu. Fadime için yeni bir gün başlıyordu. Ahıra inilecek, inecekler sağılıp onlara ot dağıtılacaktı... Bir ara sağına soluna bakınarak,

Bu Memet'um içi cundur eve gelmeyi de... Acaba başına bişey mi geldi.? Çok merak edeyim.

Fadime'nin derdi sadece bu mu.? Sabah kahvaltısında çocukların masasına ne koya cak...! Küçük Ali yarın okula gidecek. Pantolonu eskimiş ve giyilmeyecek durumda... Lastik ayakkabıları yırtık. Üstelik Fadime hastaydı da... sırtına yük taşımaktan beli ağrıyordu. Sıkıntıdan "yarım baş ağrısı(Migren)" dünyasını karartıyordu.

Ama tüm bunlara karşın Fadime direnmeliydi. Çevreye hissettirmemeliydi derdini. "Kan kussa, kızlık şerbeti içtim" demeliydi. Memet'inin çok iyi bir baba olduğunu, evine ve çocuklarına çok iyi baktığını her fırsatta dile getirmeliydi ele güne karşı... Başarılı bir ev hanımı ancak böyle olunurdu ona göre...

Fadime Küçük Ali'yi "kıt kanaat" hazırlayarak okula gönderdikten sonra derin bir nefes alıyor... o gün yapması gereken işleri gözünün önünden geçirirken makaslı peştemaliyle de gözlerini siliyordu. Yazın doğranıp ormana istiflenen oduların sırtta taşınması gerekiyordu. Aksi halde kışın ne ile ısınacaktı .? Ekmeğini aşını ne ile pişirecekti Fadime...

Evet, Memet para kazanıyordu. Ama sadece para kazanıyordu. Kazandığı parayla üç aylık memleket tatilinde kasabanın sisli kahvehanelerindeki gıcırtilı kumar masalarında çar çur ediyordu.....

Bugün de akşam oldu. Yine Memet yok... Saatler 23 00 ü gösteriyor. Çocuklar çoktan uyumuş, Fadime Memet'in gelmesini bekliyordu. Öyle ya Memet geldiğinde onun hizmeti yapılacak... Sabaha karşı gelse bile onun önüne sofraya kurulacak, etrafında dört dönüle cektik... Kadının görevi bu değil miydi...?

Tak.. tak. Kapı vuruluyordu. Fadime hemen kalktı, kapıyı açtı. Memet gelmişti.

-Ne sallanıyorsun be kadın! Kapı vurulunca hemen açsana... diye Memet çıkıyor karısına... "Çok açım. Hemen sofrayı hazırla" Fadime sessizce her dediğini yapıyordu Memet'in... Yeter ki kızmasın üzülsün Memet...

-Şu ateşe birkaç odun koysana üşüdüm...

-Nereyidun da.. Memet'um...

-Sana ne? Hesap mı Vereceğim...?

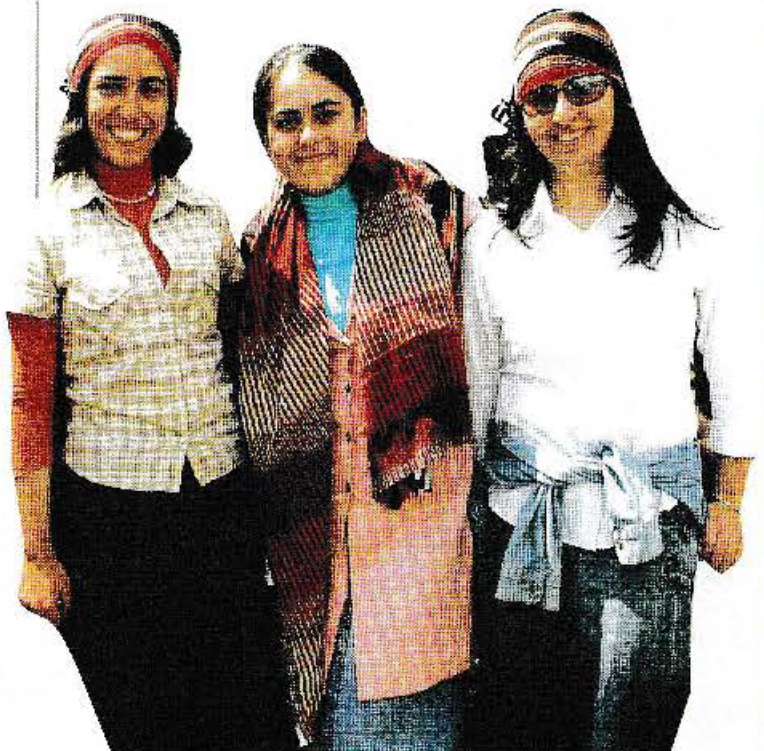
-Hiç. Sordum...

-Memet, yarın gelirken Ali'ye bir pontul al. Giyecek bişeyi kalmadı.

-Ne zaman yırtıldı. Daha yeni aldık haylaz herife...

Fadime sesini keser. Öyle ya Memet uykusuz ve yorgun. Onun için hırçınlaşmış olabilir. Sonra Memet evin direği. Ona bişey olursa Fadime ne yapar...?

Beklenen iki günün ardından Fadime dalgın, yorgun ama gelecekte hala umutlu olarak yatağına girerken, Memet kaybettiği paraların ince bir muhasebesini yaptıktan sonra uykuya dahiyo...

YAZLA KIŞ ARASINDAKİ MESAFE ÇOK KISA...

Bir yaz günü deniz kıyısında balık avlamaktan sıkılabilirsiniz... Kış mevsiminde olmak istersiniz... Hatta kayak kaymak gelir içimizden... Dert etmeyin sakın... Asfalt yoldan 60 km sonra kış mevsiminde olursunuz...

DOĞU KARADENİZ BÖYLE BİR OLANAK SUNAR SİZE...

İnsanoğlunun gönlünü hoş etmek çok kolay mı sanki? Kış mevsiminde yazın özlemini, yaz mevsiminde de kışın özlemini duyarız.

Yaz mevsimi ile kış mevsimini birarada sizlere sunan ender yörelerden biridir İkizdere...

Ağustos sıcaklığında bir sabah vakti oltanızı alır deniz kıyısına gidersiniz. Bir süre balık avlarsınız. Denize girer yüzersiniz. Güneş yükseldikçe sıcaktan bunalacağınızı anlarsınız.

Telaşa kapılmayın... Arabanıza binerek 60 km asfalt yoldan İspir yönüne doğru gidiniz.

Kalın giysilerinizle kayak takımınızı yanınızda götürmeyi sakın unutmayınız.

Zorkal Yaylasında Yeditepeler

ÇİÇEKLERİN TÜRÜNÜ SAYMAKTA ZORLANIRSINIZ

Yürüdüğünüz yemyeşil alanda ayaklarınıza dolanan mis kokulu rengarenk çiçeklerin türünü saymaya kalkarsanız, zor bir işe girmişsiniz demektir.

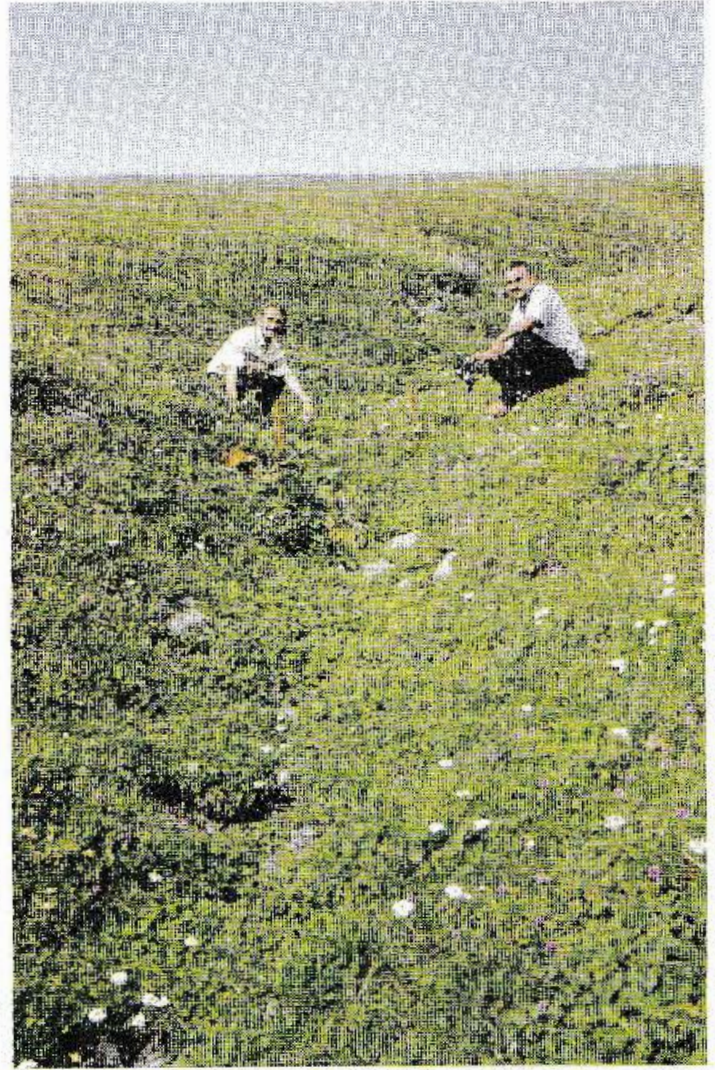
İyisini çiçeklerin türünü saymak için zaman kaybetmeden onların arasında dolaşarak onları sevip okşayarak zevkini çıkartmalı...

Yeşil çimenlerin arasından kendine bir yol edinecek akan berrak yayla suları ile önceden tanışmışlığınız yoksa şayet, hemen yaklaşmanız doğru olmaz... Tahmin edemediğiniz kadar soğuktur.

Abdest almaya niyetli olan fotoğraflaki beyefendi belli ki bu suya alışıktır.

İçerken önce iki yudum... Bekle, arasından iki daha... Böylece gederek yudum sayılarını artırırız. Sevgili dostlar, bir de çocukluğu bu yaylalarda geçenlerle sohbet ediniz... *"Hey gidi günler..."* Diye başlarlar söze... *"Bizler bu soğuk suların üzerinde bir insan boyu derinliğinde göletler yapar onlara Saatlerce yüzerdik "* derler...

İyi bir yüzücü olmamakla birlikte o göletlerde yüzmeyi öğrendiğimi söyleyebilirim.

Yayla yaşamı sizlere farklı özgürlükler sunar... Yeşil çimenlere sere serpe yayıllıverirsiniz...sessiz bir doğada renk renk çiçeklerle koklaşır sohbet edersiniz... Kemençenin sesi bir başka yankılanır yayla ortamında...

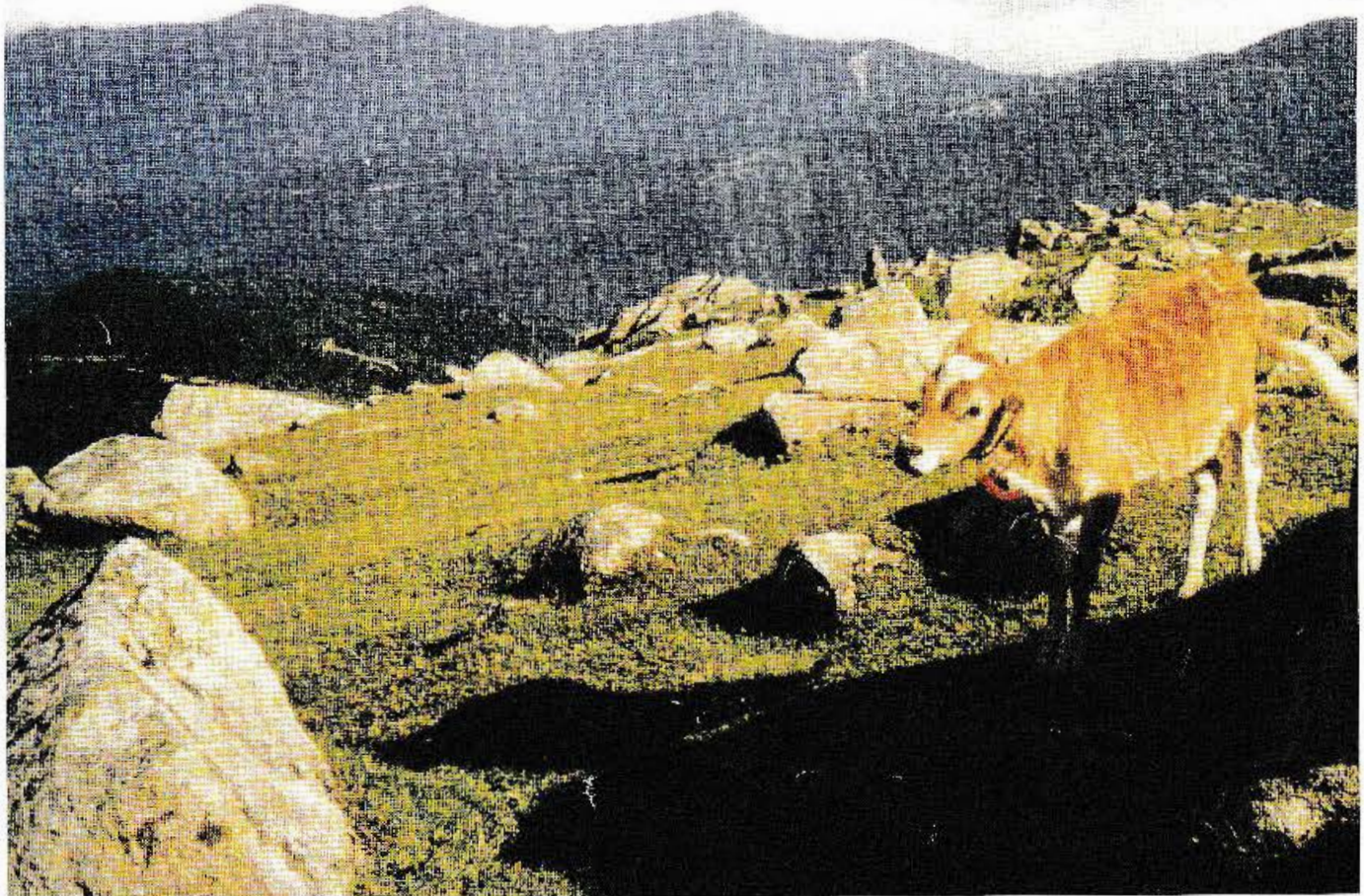

Yayla yaşamında isterseniz de istemeseniz de belli kurallar vardır. Onlara uymazsanız, yayla keyfini yaşayamazsınız.

İnekler, koyunlar, keçiler ve atlar ... Yayla onlarla sevimlidir, onlar yaylayı yaşanır hale getirir.

İnekleri yayla otlağına yayan çobanların bir araya gelerek gün boyu eğlenmeleri, kemençeler çalıp horonlar oynamaları, akşama doğru hayvanları toplamak ve yayla yatağına götürmük üzere görev taksimi yapmaları onlar için keyifli bir yayla yaşamıdır.

Demirkapı Yaylasından bir görüntü

OVİTLERDE KÖRPUHAR YAYLASI

"Ovit Yaylası" nı çoğu kez bir yaylaymış gibi algılarız. Oysa, hayır.

"Ovit Yaylası" 15 civarında irili ufaklı yaylalardan meydana gelmiş devasa bir yaylalar grubudur.

"Körpuhar Yaylası" bunlardan sadece bir tanesidir. Bu yaylada geçmişin koşullarına göre yapılmış hanlarda nice insanlar konuk olmuştur... Ama bugün sadece bu emektar hanların yorgun duruşlarından başka arzu edilen bir canlılığa rastlayamazsınız.

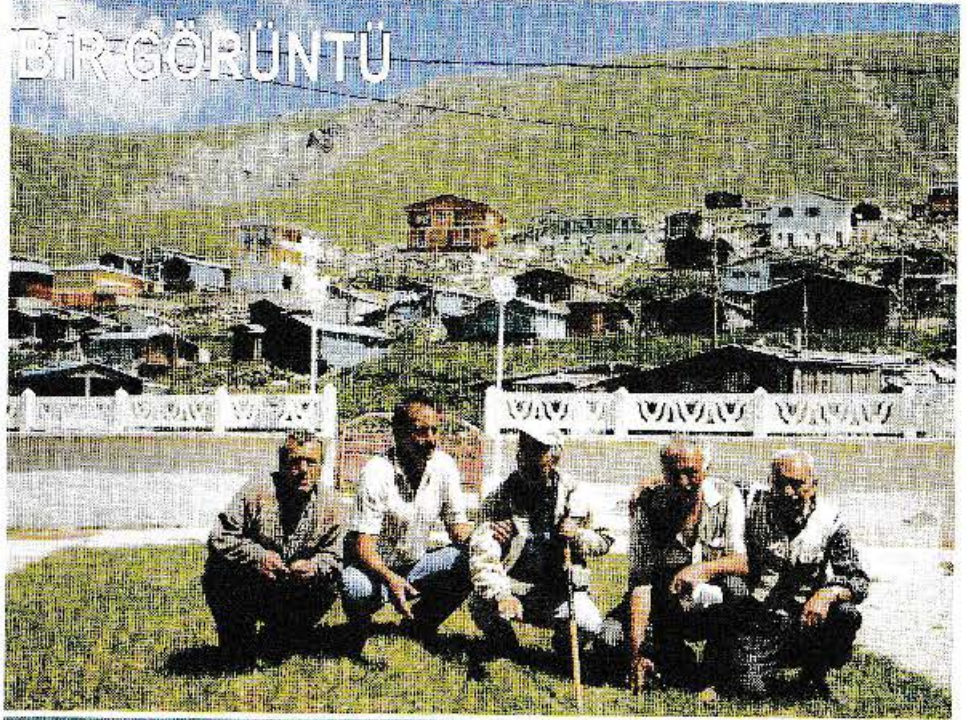
GÖLYAYLA'DAN BİR GÖRÜNTÜ

"Kabahar Köyü"ne ait bir yayladır. Yörenin en güzel ve en modern yayla evlerini bulundurur.

Yaylacıların pek çoğu bu köylü olup, İstanbul ve Samsun bağlantılıdır. Bir yıl boyu köyde ikamet edenlerin sayısı oldukça azdır.

Yıllardan beri yaylada kaşar peyniri üretimi yapılmaktadır. Üretilen kaşarpeynirler Samsun'da depolanarak piyasaya arz edilir.

2005 yazında Gölyayla'yı ziyaret ederek yayla sakinleriyle görüştük.

GÖLYAYLA'NIN HEMEN BİTİŞİĞİ "ZORKAL"

Gölyayla ile Zorkal yaylası arası yaya olarak bir saat sürer. Zorkal Yaylasının dopdolu olduğu yıllarda çoğu kez yaylacılar alış-verişlerini Gölyayla'daki bakkal dükkanlarından yaparlardı. Hatta Zorkal Yaylasının bitişiğinde bulunan **LEGİŞ Yaylası**'nın yaylacıları da şeyi yaparlardı.

Artık o günler çok gerilerde kaldı. Çünkü Zorkal ve Legiş Yaylaları derin bir sessizliğe teslim olmu durumda...

YENİ TÜRK MEDENİ KANUNUNA GÖRE BOŞANMA SEBEPLERİ

Yrd.Doç.Dr Faruk ACAR
Marmara Üniversitesi
Öğretim Üyesi

Bir diğer boşanma sebebi olarak akıl hastalığını belirttiniz. Biraz açar mısınız?

TMK.m.165, eşlerden birinin akıl hastası olması durumunda boşanma davası açılabilirliğini açıkça düzenlemiştir. Bu bakımdan boşanma davasının açılabilmesi için şu şartların varlığı gerekmektedir: İlk olarak, eşlerden birinin akıl hastası olması gerekir. Başka türlü hasta olması ve bunun da tedavisinin mümkün olmaması buraya dayanan boşanma davası açma imkanı vermez. Örneğin, frengi, cüzzam, kanser, romatizma, epilepsi (sar'a) akıl hastalığı sayılmaz. Akıl hastalığının olup olmadığını doktor raporuyla tespit edilecektir. Ancak akıl hastalığının evlilikten sonra doğması gerekir. Evlilik öncesi akıl hastalığı kural olarak evliliğe engel oluşturur. İkinci olarak: Akıl hastalığının iyileşmesi imkansız olması gerekir. Şizofreni, paranoya türü hastalıklar böyledir. Tedavisinin mümkün olmayacağını sağlık kurulu raporu ile tespiti gerekmektedir. Üçüncü olarak, akıl hastalığının evliliğin diğer eş için çekilmez hale gelmesini sağlamalıdır. Örneğin, diğer eşin hayat ve sağlığını tehlikeye sokması ve onu sürekli tarzda korku içerisinde bırakması çekilmezliğin varlığını gösterir. Şüphesiz hakimın takdir yetkisi burada devreye girecektir. Akıl hastalığına dayalı boşanma davasında, hak düşürücü süre yoktur. Hastalık sürdüğü müddetçe boşanma davası açılabilir. Eski Medeni Kanunun aradığı hastalığın en az üç yıl sürmüş olması şartı, Yeni Medeni Kanunda kabul edilmemiştir. Böylelikle akıl hastalığına kısa bir süre önce tutulmuş olsa, diğer şartlar oluşmuş ise boşanma davası açılabilir.

İsterseniz şimdi biraz da genel boşanma sebepleri olarak andığınız durumlara değinelim. ?

Evvet, genel boşanma sebepleri Yeni Medeni Kanunumuza göre üç tiptir. Bunlar, *"evlilik birliğinin sarsılması"*, *"eşlerin anlaşması"*, *"ortak hayatın yeniden kurulama ması"* dır. Her üç durum, belirli bir olgu veya olaya dayanmaz, çeşitli ve farklı olgu ve olaylara dayanır. Bu nedenle genellik gösterir. Eski Medeni Kanun döneminde m.134'de *"şiddetli geçimsizlik"* adı altında tek bir genel boşanma sebebi düzenlenmekteydi. 4.5.1988 tarih ve 3444 Sayılı Kanun ile 134.maddede değişiklik yapılmış, *"evlilik birliğinin sarsılması veya müsterek hayatın yeniden kurulamaması"* ilave edilmişti. Yeni Medeni Kanun değişik 134.maddeyi aynen kabul etmiş, 166. madde olarak düzenlemiştir. Her üç durum farklı ve bağımsız bir boşanma sebebi olduğunu eklemek gerekir. Bunlardan ilki *"evlilik birliğinin sarsılması"* yani meşhur ifade ile *"şiddetli geçimsizlik"* en yaygın olan boşanma sebebini oluşturmaktadır.

Evlilik birliğinin sarsılması ne demektir? Nasıl belirlenir?

Cinsel ilişkide bulunamayacağı kurul raporuyla tespit edilmiş olması, kocanın bir başka kadınla ters ilişkide bulunması, kadının haklı bir neden olmadığı halde cinsel ilişkide bulunmuyor olması, kocanın yıkanmaması, eşe hakaret ederek başkalarının önünde küçük düşürmesi, kocanın içkiye düşkün olması, soğukluk, kadının çocuğunu kasten düşürmesi, Şiddetli geçimsizliğin varlığını ortaya koyar. Bazen uyumsuzluk veya anlaşmazlık olmadan da evlilik birliğinin temelden sarsılması gerçekleşebilir. Örneğin, eşlerden birinin kaza sonucu evliliğin gereklerini yerine getiremez hale gelmesi böyledir. İkinci olarak, ortak hayat artık çekilmez hale gelmiş olmalıdır. Çekilmezlik her iki eş için meydana gelmesi gerekmez, evliliğin sadece bir eş için çekilmez hal alması yeterlidir.

Ortak hayatın çekilmez hal aldığı anlamak eşlerin bir arada yaşamaları ile mümkün olur. Fakat bir arada yaşamadan da aynı olgunun tespiti de imkansız değildir.

Evlilik birliğinin sarsılmasına sebebiyet veren eşin boşanma davası açması mümkün müdür?

Eski Medeni Kanun buna izin vermiyordu. 3444 sayılı Kanun ile durum farklılaştı. Değişik Eski Medeni Kanun m. 134/2, davacının daha fazla kusur taşıması halinde davalının açılan davaya itiraz edebileceğini düzenlemişti. Yeni Medeni Kanun 166. maddesi aynı hükmü korudu. Bu durumda bu gün itibarıyla, kusurlu veya kusursuz eş evlilik birliğinin temelden sarsılmasına dayalı olarak dava açması mümkündür. Kısaca kusurlu eş dahi boşanma davasını açabilir. Fakat diğer eş bu davaya itiraz etmesi mümkündür. İtiraz üzerine eğer haklı nedene dayanıyorsa, dava reddedilecektir. Fakat davalı eş kusursuz olmasına rağmen itiraz etmez ise, hakim davalının itiraz etme imkanına sahip olduğunu dosyadan anlaşırsa bile, kendiliğinden davayı reddedemez. Evlilik birliğinin sarsılıp sarsılmadığını araştırarak karara varacaktır. Her iki eşin kusuru olmadan da evlilik birliğinin temelden sarsılması da mümkün olabildiği gibi, her iki eşin kusurlu olması da mümkündür. TMK.m.166'da öngörülen itiraz hakkı kötüye kullanılmamalıdır, davayı uzatmak, boşanmayı geciktirmek (pazarlık) amaçlı olarak kullanılamaz. Hakim böyle durumlarda boşanmaya hükmedecektir.

Eşlerin anlaşması sebebiyle boşanmada "evlilik birliğinin sarsılması" var mıdır?

Anlaşmalı boşanma durumunda şartlar oluşmuş ise, evlilik birliğinin temelden sarsıldığı karine olarak kabul edilir. Burada hakim taktir yetkisini kaldıran bir tür kabullenme vardır. Yani, yukarıda belirtildiği üzere evlilik birliğinin sarsıldığı hakim taktir yetkisine çerçevesinde tespit edilir. Buna karşın anlaşmalı boşanmanın şartları oluşmuş ise, evlilik birliğinin temelden sarsıldığı tespit edilmiş olmaktadır. Hakim buna bağlı olarak boşanmaya hükmetmek zorunda kalmaktadır. Eşlerin anlaşmasının boşanma sebebi olarak kabul edilebilmesi için şu şartlar aranır: İlk olarak evlilik birliği en az bir yıl sürmüş olmalıdır. İkinci olarak, eşlerin boşanmak üzere

birlikte mahkemeye başvurmuş olmaları veya bir eşin açtığı davanın diğer eş tarafından kabul edilmiş olması gerekir. Anlaşma malların paylaşımını ve varsa çocuklarını velayetini de kapsamı gerekir. Üçüncü olarak, hakim tarafların anlaşmasını bizzat tarafları dinleyerek anlaması gerekir. Vekilleri dinlemek yeterli değildir. Taraflar bizzat hakim huzurunda özgürce anlaşmalarını beyan etmeleri gerekmektedir. Son olarak, tarafların boşanmanın mali sonuçları ve çocukların durumuna ilişkin anlaşmasını uygun bulması gerekir. Bu yöndeki anlaşmanın hakime yazılı olarak ibrazı da mümkündür. Hakim anlaşmayı uygun bulmuyorsa, gerekli değişikliği yapabilir. Eşler anlaşmanın değişik halini kabul ederlerse boşanma gerçekleşir. Kabul etmezlerse, anlaşmalı boşanma yolu kapanmış olur.

Son olarak ortak hayatın yeniden kurulamaması sebebiyle boşanma hakkında bilgi verir misiniz?

Filili ayrılık olarak da anılan bu durum, 3444 sayılı Kanun ile eski Medeni Kanunumuza girmiş, yeni Medeni Kanun tarafından kabul edilmiştir. Buna göre, açılmış bir boşanma davası reddedilmiş ise ve red kararının kesinleşmesinden itibaren üç yıl geçmiş olmasına rağmen, ortak hayat yeniden kurulamamış ise, eşlerden birinin istemi üzerine hakim boşanmaya hükmetmek zorundadır. Üç yıllık süre kısaltılamaz. Reddedilen boşanma sebebi önemsiz olduğu gibi, red kararının yabancı veya yerli mahkemede verilmiş olmasının önemi yoktur. Fakat yabancı mahkemede verilmiş olan red kararı söz konusu ise, Türk Mahkemeleri tarafından tanınma kararının kesinleşmesi gerekmektedir. Üç yıllık süre tanıma kararının kesinleşmesinden itibaren başlar.

Söyleşiyi Yapan: **Prof.Dr.Nuray EKŞİ**

ÜNLÜLERDEN ÜNELİ SÖZLER

- * *Affetmek ve unutmak, iyi insanların intikamıdır.*
Friedrich Von Schbiller
- * *"Af" insanlık dilinin en tath sözölüğüdür.*
Victor Hugo
- * *Kadınlar zayıftır, ama analar kuvvetlidir.*
Victor Hugo
- * *Bir anne yüreği, dibinde daima af bulunur, bir uçurumdur.*
Honorede Balzac
- * *Aşk ateş gibidir. Yakıtız kalınca söner.*
Mihail Lermontov
- * *Aşkı aşktan başka şey sındıremez.*
Mevlana
- * *İnsan ne kadar az bilse, o kadar çok bildiğini sanır.*
Jan Jak Ruso
- * *Dürüstlük yoksul insanların hazinesidir.*
Honorede Balzac
- * *Akıllı düşman cahil dosttan daha iyidir.*
Fırdevsi
- * *İki düşman arasında öyle konuş ki, barıştıklarında utanmayasın.*
Şeyh Said-i Şirazi
- * *Hiddet ekilen yerde pısmalık bığır.*
Alessandro Manzoni
- * *Öfke, tıpkı aşk ve servet gibi kördür.*
Charles Dickens
- * *Sözümü tutmanın en iyi çaresi kimseye söz vermemektir.*
Napoleon
- * *Güzel olan sevgili değildir. sevgili olan güzeldir.*
Tolstoy
- * *Çirkin kadın yoktur. Kadınlığını benliğinde duyan her kadın güzeldir.*
Emile Zola
- * *Adalet ancak hakikatten, saadet ise ancak adaletten doğar.*
Emile Zola
- * *Izdırap çekmemiş kişi saadetten ne anlar...*
George Sand
- * *Fakirlik ihtilallerin ve suçların atasıdır.*
Aristoteles
- * *İhtiyarlık, gençliğin tüm zevklerini ölüm tehdidiyle yasaklayan bir zorbadır.*
La Rochef

İkizdere'nin Bayırköy'ünden Yakup Ağa Dedemiz'in torunlarından Merhum Hasan Ekşi'nin oğlu, Mehmet Ali ve Hasan EKŞİ'lerin Babası
İslam EKŞİ
Hakkın rahmetine kavuştu. Merhuma Allah'tan rahmet, tüm yakınlarına baş sağlığı dileriz.

EKŞİOĞLU VAKFI

İkizdere'nin Bayırköy'ünden, Karaahmet Ağa dedemizin torunlarından Merhum Aslan'ın Mehmet'in oğlu, Asansörcü Ahmet ve Habip Ekşilerin babası, Sabri Ekşi'nin kardeşi, Recep Muzaffer, Ömer ve Hakkı Ekşilerin ağabeyi
Selamet EKŞİ

8 Ekim 2005 tarihinde hakkın rahmetine kavuştu. Merhuma Allah'tan rahmet, yakınlarına baş sağlığı dileriz.

EKŞİOĞLU VAKFI

İkizlere'nin Bayırköy'ünden Küçük Ahmet Dedemizin torunlarından Maksut'un oğlu, Ali Rıza, Mustafa ve Yakup Ekşi'lerin ağabeyi

Hafız İmdat EKŞİ

13 Ekim 2005 tarihinde hakkın rahmetine kavuştu. Merhuma Allah'tan rahmet, tüm yakınlarına baş sağlığı dileriz.

EKŞİOĞLU VAKFI

İkizlere'nin Bayırköy'ünden Ali Ağa dedemizin torunlarından merhum Molla Behzat'ın Hüseyin'in oğlu, Osman Ekşi'nin ağabeyi

Yunus EKŞİ

Hakkın rahmetine kavuştu. Merhuma Allah'tan rahmet, tüm yakınlarına baş sağlığı dileriz.

EKŞİOĞLU VAKFI

İkizdere'nin Dereköy'ünden Hacı Hüseyin Ekşi'nin eşi, Hasan, Hızır, Enver ve Rüştü Ekşi'lerin Ahlatı

Sadiye EKŞİ

13 Aralık 2005 tarihinde hakkın rahmetine kavuştu. Merhumeye Allah'tan rahmet, tüm yakınlarına baş sağlığı dileriz.

EKŞİOĞLU VAKFI

Demirkapı Köyü'nden Fehmi Ekşi'nin eşi, Hüseyin, İsmail, Adem, Köksal, Söner ve Önder Ekşilerin Anneleri

Asiye EKŞİ

15 Ekim 2005 tarihinde hakkın rahmetine kavuştu. Merhumeye Allah'tan rahmet, tüm yakınlarına baş sağlığı dileriz.

EKŞİOĞLU VAKFI

İkizdere'nin Bayırköy'ünden merhum Mikat Ağa'nın torunlarından, Merhum Mahmut Ekşi'nin oğlu Yüksel, Mustafa ve Adem EKŞİ'lerin Babaları Bayırköy'ün eski muhtarı

Osman EKŞİ

Hakkın rahmetine kavuştu. Merhuma Allah'tan rahmet, tüm yakınlarına baş sağlığı dileriz.

EKŞİOĞLU VAKFI

İkizdere'nin Yeşilyurt Mahallesinden Ali Ağa dedemizin torunlarından Merhum Aslan Ekşinin oğlu, Ahmet ve Necmettin Ekşilerin babası Halis Ekşi'nin ağabeyi

Yusuf EKŞİ

Hakkın rahmetine kavuştu. Merhuma Allah'tan rahmet, tüm yakınlarına baş sağlığı dileriz.

EKŞİOĞLU VAKFI

İkizdere'nin Yeşilyurt Mahallesinden Ali Ağa dedemizin torunlarından Merhum Ömer Ekşinin oğlu, Yunus Ekşi'nin ağabeyi Dr. Erhan Ekşioğlu ve Mühendis Güven Ekşioğlu'nun Babaları Elektrik Mühendisi

Hızır EKŞİOĞLU

Hakkın rahmetine kavuştu. Merhuma Allah'tan rahmet, tüm yakınlarına baş sağlığı dileriz.

EKŞİOĞLU VAKFI

BİLMECELER

ÇANAKKALE

*Nice şehitler,
Kan döktü uğruna
Tüm askeri senin için savaştı,
Övün ey Çanakkale.*

*Nice analar yavrularını,
Millet için namus için,
Savaşa yolladı
Övün ey Çanakkale.*

*Korkusuzca savaştı,
Düşmanı yendi
Çanakkale'yi kurtardı
Övün ey Çanakkale.*

Soru: Arılar niçin bal yapar?

Cevap: Gecimlerini sağlamak için.

Soru: Eksi'nin oğlu olmuş ne olmuş?

Cevap: Eksioğlu olmuş.

Soru: Hapsirmaktan daha kötü ne olabilir?

Cevap: Hapsiramaamak.

Soru: Ağaçların niçin yaprakları vardır?

Cevap: Üşümek için.

Hilal Dilara EKŞİ
Şenol Birsöz i.Ö.Ö
5-B 360

günün menüsü

- * Bir ölçek "GÜNAYDIN"
- * Bir ölçek "İYİ GÜNLER"
- * Biraz ilgi
- * Bir Tutam anlayış
- * Normal ölçüde nezaket
- * Bir tatlı kaşığı tolerans

Malzemeyi iç dünyanızdan alın,
Yıkamamıza gerek yok tertemizdir.
Gönül tekkenizde yavaşça karıştırın.
Kokusu her yanınıza sinince,
İçine duygu şerbeti ekleyin, karıştırın.
Karışımı hayat tabağına yavaşça
Boşaltın.
Üzerine sevgi marmelatı ile süsleyin.
Birkaç parça gök kuşağının renginden
Serpiştirin.
Gün boyunca afiyetle yiyin.
Sadece kendiniz yemeyin,
Herkes verin.....
Yemeğin adı, "İNSANLIK"

13-11-2005

Sayın: İsmail Hakkı EKŞİ

Size, şahsınızda tüm Ekşioğlu ailesine ve ikizdere'li hemşerilerime gönül dolusu sevgi ve saygılarımı sunuyorum.

"Ekşioğlu Vakfı Aile Dergisi"ni ilgi gösterip bana göndermenizden dolayı teşekkür ediyorum.

Derginizle tanışmamla birlikte ifadesi zor güzel duygular hissettim. Sanki yıllardır aradığım şeyi bulmuştum. Her sayfasını okurken yüzümde bir gülümseme oluşuyor ve her sayfasından ayrı bir tat alıyorum.

Dergiyi okumakla bilgi dağarcığıma ve genç kültürüme katkısı ile güçleniyor, aynı zamanda gurbet ellerde memleket soluklamama vesile oluyorsunuz.

Evime gelen misafir ve dostlarıma dergiyi ikram ediyorum. Dergiyi her cline alan sanki yıllardır onu arıyormuş duygusunu ifade ediyorlar.

Bir Çaykara/Mimilos'lu (Kumlu Köyü) olarak sizleri takdir ediyorum. Yapmış olduğunuz bu kültürel çalışmalar için sizleri kutluyorum. Dergide emeği geçen herkese biz hemşerilerini böylesine bir zevkle tatla buluşturdukları için teşekkür ediyorum.

Bundan sonraki çalışmalarınızda başarılar dileklerimle, tüm hemşerilerime Allah'tan sağlık, mutluluk, huzur ve birbirlerini ve geldikleri yerleri unutmamalarını diliyorum.

Hoşça kalın....

İlhan KIROĞLU

Bayındırlık Ve İskan Bakanlığı
YİG Tesisat Dairesi Başkanı

08-12-2005

Sayın: Ali EKŞİ

Ankara'da Anadolu Kulübü kitaplığında, bugün EKŞİOĞLU VAKFI'na yayınladığınız aile dergisini gördüm.

Ordu'lu gazeteci yazar ve kontenjan eski senatörüyüm. Ailenizin Ordu kanadın da dost ve meslektaşlarım var. Bütün bu nedenlerle aile derginize ilgi duyuyorum.

Derginizden aşağıdaki adresime bir nüsha gönderilmesini rica ederim. Ayrıca nefis baskılı dergiyi yayınlamanızdan dolayı sizleri kutlarım.

Sevgi ve saygılarımla.

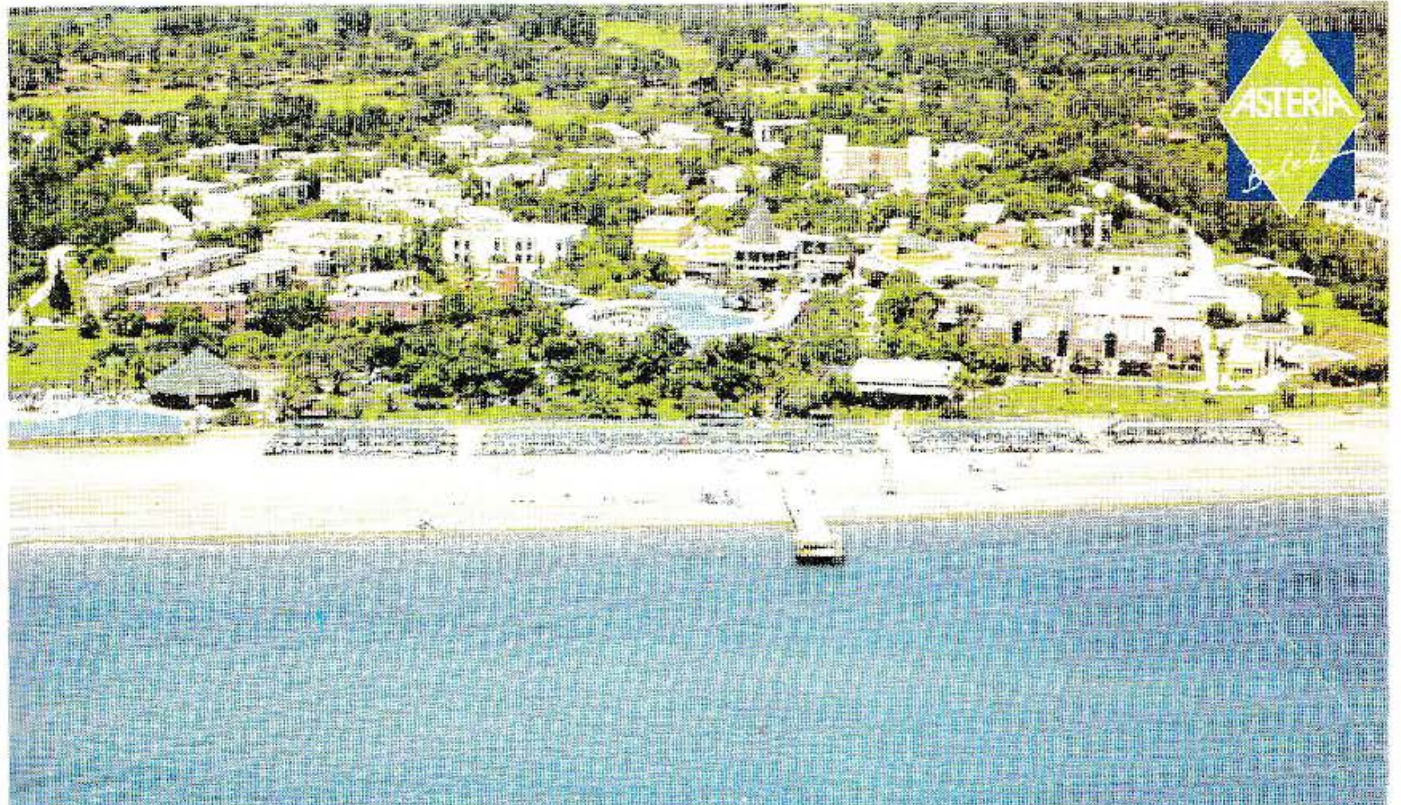
Hüsamettin ÇELEBİ

Gazeteci Yazar
Ordu Kontenjan Eski Senatörü

ASTERIA
Holidays Centre

Düğbetinizin Ötesinde

euromaison

EUROMAISON KALİTESİYLE HUZURLU BİR YAŞAM...

VILLA CARPEDIEM

Şantiye & Satış Ofisi:

Mimar Sinan Mah. Aydın Menderes Cad. Sade Sok. Çekmeköy-İSTANBUL

Tel: (0216) 641 46 94 - 641 46 95

WILLA WELL-Q

Showroom & Şantiye:

Mimar Sinan Mah. Aydın Menderes Cad. Çekmeköy - İSTANBUL

Tel: (0216) 641 49 96 Fax: (0216) 642 54 23

Satış Organizasyon: Tel: (0216) 642 54 20 - 642 54 231- 642 54 22